

ወ እኒያ አይሆንም ካሉ ወደ ዐደባባይ ወጥታችሁ ከፋውንም በጎውንም ጠርታችሁ ይዛችሁ ኑ አላችው ።

፲ ወወላጅ አሙንቱ አግብርት ውስተ ፍናው አስተጋብኦ ከሉ ዘረከቡ አኩያነ ወጌራን

፲ ወደ ዐደባባይ ወጥተው ከፋውንም በጎውንም ያገኙትን ጠርተው ያዘው መጡ ።
ወመልእ ቤተ በዓል እምአሰ ይረፍቁ ።
ከተቀመጡት የተነሣ የሰርግ ቤት መሳ ።

፲፩ ወበዊእ ንጉሥ ይርአየሙ ሰእለ ይረፍቁ ረከበ በህየ ዘኢሊብሰ ልብሰ መርዓ ።

፲፩ ንጉሥ ከሰርግ ቤት ገብተው የተቀመጡትን ሊያያቸው በገባ ጊዜ የሰርግ ልብሰ ያለ በሰ እንደ ሰው አገኘ ።

፲፪ ወይቤሉ አርከየ ለምንት ቦእከ ዝየ ዘኢሊ በሰከ ልብሰ መርዓ ።

፲፪ ወዳጄ የሰርግ ልብሰ ያለበሰህ ከሰርግ ቤት ለምን ገባህ አለው ።
ወተፈጽመ ውእቱ ብእሲ ።
ያሰው ምላሽ አጣ ። ሐተታ ፡ ሻጣ ቢቸግረኝ አይለውም ቢሉ ያነኑ ከውኃ ባደረስከው ይለዋልና ።

፲፫ ወእምዝ አዘዞሙ ንጉሥ ለአግብርቲሁ ይእስርዎ አዴሁ ወእገሪሁ ወያውቅእዎ ውስተ ጸናፌ ጽልመት ። ማቴ ፡ ፳ ፡ ፲፪ ፡ ፲ ፡ ፫ ፡ ፵፪ ፡ ፳፭ ፡ ፴ ።

፲፫ ከዚህ በኋላ አጁን እግሩን አስራችሁ ወደ ጽኑ ጨለማ አውጡት ።
ገበ ሀሉ ብካይ ወሐቅየ ስነን ።
ልቅሶ ጥርስ ቁርጥማት ወዳለበት ቦታ ብሉ ብላ ቴኖፔን አዘዛቸው ።

፲፬ እስመ ብዙኃን እሙንቱ ጽውዓን ።

፲፬ የተጠሩ የቀሩ ብዙ ናቸውና ለምንት ቦእከ ዝየ ።
ወጎዳጣን ጎሩያን የተጠሩ የተመረጡ ጥቂት ናቸውና ፡ እስሩ አደዊሁ ወእገሪሁ በል ። አንድም ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብለህ መልስ መንግሥተ ሰማይ አብ ለልፄ ሥጋዌን ያደረገ ንጉሥን ይመስላል ማለት አሉ ነው ። ወፈነው አግብርቲሁ ፡ ትንቢት የተነገረላቸውን በአራት ፡ ተስፋ መስቀል የተነገረላቸውን በወንጌል ያሳምኑ ዘንድ አስተምሩ ብሎ ዓበይተ ነቢያትን ሐዋርያትን ላከ ። ወአበዩ ፡ እናምንም አሉ ። ወዳግመ ፈነወ ካልዓነ አግብርተ ፡ ሰዓበይተ ነቢያት ካልዓነ የሚሆኑ ደቂቀ ነቢያትን ለሐዋርያት ካልዓነ የሚሆኑ ፪ አርድኦትን ፡ ትን ቤት የተነገረላቸውን በአራት ተስፋ መስቀል የተነገረላቸውን በወንጌል አሳምኑ ብሎ ላከ ። ናሁ ምላህ የ አስተዳሎኩ አራትን ወንጌልን ሠርቻለሁ ።

ወዘሉ ድልው ፡ በአራት በወንጌል ጥቃቅኑ ደጋጉ ታምራት ይደረጋል ። ንዑ ውስተ ከብካብየ ፡ በአራት በወንጌል እመኑ ብላችሁ አስተምሩ ብሎ ላከ ። ወእመንቱሰ ተሐየዩ ፡ እሳቸው ግን ቸል ብለው ሂደው በ ዘሐረ ውስተ ገራጌቱ ፡ አርከችሁን ተው የምትል ሕግ አንሻም ብሎ ወደ አርከው የሄደ አሰ በ ዘሐረ ውስተ ተግባሩ ፡ ንግዳችሁን ተው የምትል ሕግ አንሻም ብሎ ወደ ንግዱ የሐደ አለ ወዞ ዘሐረ ወስተ ዐጻደ ወይኑ ወይናችሁን ተው የምትል ሕግ አንሻም ብሎ ወደ ወይኑ ጥበቃው የሄደ አለ የቀሩት ግን ዓበይተ ነቢያትን ደቂቀ ነቢያትን ሐዋርያትን ፪ አርድኦትን ያዘው ገደ ሏቸው ወከያሁኒ ጸዓሉ ፡ እሱንም አሩቅ ብእሲ አሉት ። ወተምዓ ንጉሥ ፡ ጌታ ፈርዶ ነቢያትን በገደሉ ነገሥተ ፋርስን ሐዋርያትን ፪ አርድኦትን በገደሉ ነገሥተ ሮምን አስነሥቶ አጠፋቸው ወህ ገሮሙኒ አውዐዩ ፡ ሀገራቸውንም በእሳቱ አቃጠለ ።

ወእምዝ ይቤሉሙ ከብካብየሰ ፡ ድልው ሕጉስ ተሠርቷል ወባሕቱ አደለምሙ ለአለ ሃሠርናሆሙ ትንቢት ተስፋ መስቀል ላናገርንላቸው አልሆነላቸውም እንጂ ፡ ሐሩኬ ውስተ መራሀብት ፡ በአራቱ መዓዝን ዙራችሁ አስተምራችሁ ያገኛችሁትን በአራት በወንጌል አሳምኑ ። ወወላጅ ውስተ ፍናው ባራቱ መዓዝን ዙራው አስተምራው በአራት በወንጌል አሳመኑ ። እኩያነ ወጌራን ፡ እኩያን አምነው ተጠምቀው ሥራ ያልሠሩ ናቸው ጌራን አምነው ተጠምቀው ሥራ የሠሩ ናቸው ። ወመልእ ቤተ በዓል እምአሰ ይረፍቁ ፡ ከምእመናን ብዛት የተነሣ መንግሥተ ሰማያት መላች ። መምላትስ የለም ብዛታቸውን መናገር ነው አንጅ ወበዊእ ንጉሥ ያመኑትን የተጠመቁትን በተመራመራቸው ጊዜ ረከበ ብእሲ ዘኢሊብሰ ልብሰ መርዓ ፡ አምኖ ተጠምቆ የክርስቲያን ሥራ ያልሠራ ሰው አገኘ ። ወይቤሉ አርከየ ለምንት ቦእከ ሀኢለበስከ ልብሰ መርዓ መፍቀሬ ሰብእ ነውና አርከየ ይለዋል ወዳጄ የክርስቲያን ሥራ ላትሠራ ሰምን እመንኩ ተጠመቅሁ አልህ አሰው ።

ወተፈጽመ ምላሽ አጣ ባሕርየ ደካማ ቢሆን ባይቻለኝ አይለውም ቢሉ ያኑ ከመምህረ ንስሐህ ባደረስኸው ይለዋልና ፡ ወእምዝ አዘዞሙ ንጉሥ ለአግብርቲሁ ። ከዚህ በኋላ መላእክትን ከመንግሥተ ሰማይ በአፍአ ጽኑ ፍዳ ወዳለበት ወደ ገሃ ነም አውጡት አላቸው ። እስመ ብዙኃን ጽውዓን፡ እንዳለፈው በል ።

፲፭ ወእምዝ ሐሩ ፈሪሳውያን ወተማከሩ ከመ ያስሕትዎ ቢቃሉ ማር ፡ ፲፪ ፡ ፲፫ ፡ ሉቃ ፳ ፡ ፳ ።

፲፭ ከዚህ በኋላ ፈሪሳውያን ሂደው በነገር ሊያስቱት መከሩ ።

በእንተ ዘከመ ይደሉ ውሃብ ጸባሕት ለቂሣር።
፲፮ ወፈነዉ ጎቤሁ አርዳኢሆሙ ምስለ ሰብአ ሄርድስ ።

፲፯ ብላቴኖቻቸውን ከሄርድስ ብላቴኖች ጋራ ላኩ በሀገር የሊቀ መግቤ ወምበር እንዲኖር ያገር ምዝክር ሹማዎት አሉና፤ አንድም ብላቴኖቻቸውን የሄርድስ ብላቴኖች ነን በሉ ብለው ላኩ ።
ወይቤልዎ ሊት ነእምር ከመ ራትዕ አንተ ።
መጥህር ዐጥቂ ቅን እንደሆነህ እናውቃለን ።
መበጽድት ትግህር ፍኖተ እግዚአብሔር ።
በሙነት ወንጌልን እንድታስተምር ።
ወኢተሐስብ መነሂ ።
ማንንም ማንን እንዳትፈራ፡ ወኢየሁዝነክ መነሂ ይላል ማንም ማን እንዳያሳፍርህ ።
ወኢታደሉ ለገጸ ሰብአ ።
ፈት አይተህ እንዳታደል እናውቃለን ።

፲፯ ገንገረነኪ ዘይረትዕ ።

፲፰ የሚገባውን ገንገን ።
ይከውነነሁ ነህብ ጸባሕት ለንጉሥ፤ ለቂሣር ግብር መስጠት ይገባናል ።
አው አልቦ ።
ወይም አይገባንም አሉት፤ ሐተታ፤ ይገባል ቢላቸው የእግዚአብሔር ወገን ነኝ ይላል ለእግዚአብሔር የሚገባውን ለቂሣር ሰጡ አለን ለማለት፤ አይገባም ቢላቸው ከቂሣር ለማግለት ነው ።

፲፱ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ እከየሙ ፲፱ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ ተገኝላቸውን ዐውቆባቸው፤ ሚናሙ ይላል አብነት እከየሙ ማለት ነው ።
ወይቤሉሙ ምንተ ታሚክናኒ አ መደልዎን ።
እናንት ግብዞች ለምን ትፈትኑኛላችሁ ።

፲፱ አርእየኒ አላደ ዲናሩ ።
፲፱ ቅዱሱን አሳየኝ አላቸው ።
ወአምጽኡ ሎቱ ዲናረ ።
፳ አመጡለት ።
፳ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ዘመኑ ዝንቲ መልክኡ ወመጽሐፉ ።
ቅርጹ መጽሐፉ የማነው አላቸው ።

፳፩ ወይቤልዎ ዘቂሣር ።
የቂሣር ነው አሉት ። ሮሜ ፲፫ ፡ ፮ ።
፳፩ ወይቤሉሙ ዘቂሣር ሀቡ ለቂሣር ።
የቂሣርን ለቂሣር ሰጡ ።
ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብሔር ።
የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር ። ሰጡ አላቸው ። ምልአተ ንባብ ነው ። አንድም የንጉሥ የሆነ እንደሆነ ስመ ንጉሥ ይጻፍበታል ሥዕለ አንበሳ ይቀርጹበታልና የቂሣርን ለቂሣር ሰጡ አለ የእግዚአብሔር የሆነ እንደሆነ ስመ አምላክ ይጻፍ

ፍበቃል ሥዕለ ኪሩብ ይቀርጹበታልና የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር ስጡ አለ አንድም በተን ከል መጥተዋል መጠነ እራሳ እድ ይላታል ብር የምታህል ናት ባንድ ወገን ስመ ንጉሥ ጽፈው ሥዕለ አንበሳ ቀርጸው ባንድ ወገን ስመ እግዚአብሔር ጽፈው ሥዕለ ኪሩብ ቀርጸው ይዘው መጡ፤ ዘቂሣር ያለን እንደሆነ ዘእግዚአብሔር ይላልላ፤ ዘእግዚአብሔር ያለን እንደሆነ ዘቂሣር ይላልላ ብለን ምላሽ እናሳግዋለን ብለው ነው ። እሱም በመጡበት ይጨነቁበት ብሎ የግራ የቀኙን እንድ ጊዜ ተናገረው፤ እንዳይለዩት የማይለይ ነው ከእሳትም ቢያገዙት ሁሉም ይጠፋል ። አንድም አርአያ ቂሣር ስውነታችሁን ለቂሣር አስገዙ አርአያ እግዚአብሔር ስውነታችሁን ለእግዚአብሔር አስገዙ አንድም አፍአዊ ስውነታችሁን ለቂሣር አስገዙ ውሳጣዊ ስውነታችሁን ለእግዚአብሔር አስገዙ ።

፳፪ ወስሚያሙ አንከሩ ወኃደግዎ ወኃለፉ።
፳፪ ምላሹን ሰምተው አድንቀው ትተውት ሄዱ ።

በእንተ ሰዱቃውያን ወትንሣኤ ምውታን።
፳፫ ወበይኡቲ ዕለት መጽኢ ጎቤሁ ሰዱቃውያን እለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙታን ግብ ፳፫ ፡ ፳ ።

፳፫ በዚያች ቀን ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዱቃውያን መጡ ።

፳፬ ወተስእልዎ እንዘ ይብሉ ።
ዘዳግም ፡ ፳፭ ፡ ፭ ። ማር ፡ ፲፪ ፡ ፲፱ ፡ ሉቃስ ፡ ፳፻፳፮
፳፬ እንዲህ ብለው ጠየቁት ።
እ ሊቅ ሙሴ ጸሐፊ ለነ ለእመ ሞተ እኑሁ እንዘ አልቦ ውሉድ ያውሰብ ብኢሲተ እኑሁ ወያቅም ዘርዳ ለእኑሁ ።
መምር ሆይ ወንድሙ ልጅ ሳይወልድ ቢሞት ታናሽ ወንድሙ አግብቶ ስሙን የሚያስጠራ ልጅ ይውለድለት ብሎ ሙሴ ጽፎልናል ።

፳፭ ወሀለዉ ጎቤነ ፯ቱ አኃው ።
፳፭ ሰባት ወንድሚማች ከኛ ዘንድ ነበሩ ።
ወዘይልሕቅ አውሰብ ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ ።
ታላቂ ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ ።
ወኃደገ ብኢሲተ ለእኑሁ ። ሚስቱን ለወንድሙ ተወልት ። ሐተታ፤ የምትገባው ስለሆነ እንዲህ አለ ።

፳፮ ወከማሁ ካዕበ ካልዑኒ ወሣልሱኒ እስከ ጌቲሆሙ አውሰብዋ ።
፳፮ እንደዚህም ሁሉ አንዱ እየሞተ አንዱ እየተተካ ስባቱ ሁሉ አገቧት ።
ወኢኃደገ ውሉድ ።
ሁሉም ልጅ ሳይወልዱ ሞቱ ።

፳፯ ወደጎረ ዙሉሙ ሞተት ይላቲ ብሏሲት፤
 ፳፰ ከአሳቸው በኋላ እሱም ሞተች ።
 ፳፱ ወአመ ይትነሥሉ እንከ ምውታን ለመት
 እም፯ቲሆሙ ትከውን ብሏሲት ፤

፳፳ ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ከሰባቱ ለግን
 ትሆናለች ።
 እስመ ዙሉሙ አውሰብዋ መላው አግብተዋታልና
 ሐተታ ፡ ሰዱቃውያን ትንሣኤ ሙታን የለም
 ይላሉ ፡ ፈሪሳውያን ግን ትንሣኤ ሙታን አለ እንደ
 ገና ከሚሰቱቻችን ከልጆቻችን ጋራ እንኖራለን
 ይላሉ ፡ ትንሣኤ ሙታን ካለ ለማናቸው ትገባለች
 ይሏቸዋል ለመላው ያሏቸው እንደሆነ ዓለመ ዝሙት
 ናታ ይሏቸዋል ላንዱ ያሏቸው እንደሆነ ዓለመ
 ግፍዕ ናታ በወዴሁ ሥራት ይወራባቸው በወዴያው
 ይከለከላቸው እያሉ ምላሽ ያሳጧቸዋል እንደነዚያ
 መስሏቸው ጌታን ይጠይቁታል እሱም ይመልስ
 ላቸዋል ። አንድም ብሏሲት ይህቺ ዓለም ሰባት
 አስከምጽአት የሚነሡት ነገሥታት ናቸው ፡ በፍ
 ጹም ተናገራቸው ። እስመ ጉልቀሱ ሰብእ በገብ እብ
 ራያውን ፍጹም ውላቱ እንዲል ።

፳፱ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ
 ፳፱ ጌታ መለሰ ።
 ወይቤሉሙ ስሕተክሙ በኢያአምሮ መጸሕፍት ።
 የሥነ ፍጥረትን ነገር የሚናገር መጽሐፍን ባለማወቅ
 ወአጋይለ እግዚአብሔር ።
 አምጸኤ ዓለማትነቱን ባለማወቅ በደላችሁ ።

ሐተታ፡ አያሥነም ይሉታል እንጂ አልፈጠ
 ረም ይሉታል ቢሉ ጥንቱን አካል ያለውን አካል
 ሰጥቶ አያሰነሣም ካሉት ይህን ዓለም እምነብ አልበ
 አምጥቶ አልፈጠረም ያሰኝባቸዋልና ፤ እንደም
 ስሕተክሙ ብለህ መልስ የትንሣኤ ሙታንን ነገር
 የሚናገሩ መጽሐፍትን ባለማወቅ ፡ ወአጋይለ እግ
 ዚአብሔር የጌታችንን ትንሣኤ ባለማወቅ በደላችሁ
 ሐተታ ፡ ሙታን አይነሡም ብለዋል እንጂ ጌታን
 አልተነሣም ብለዋልን ቢሉ ሙታን አይነሡም
 ካሉ ጌታ አልተነሣም ማለት ነውና ።

፴ አመሰ የሐይው ምውታን ኢያወስቡ ወኢ
 ይትዋሰቡ ።
 ፴ ሙታን በሚነሡበት ጊዜ አያገቡም አይ
 ጋቡም ። አላ ከመ መላእክተ እግዚአብሔር
 ይከውኑ እሙንቱ በሰማያት እንደ መላእክት አንድ
 ወገን ሆነው በመንግሥተ ሰማይ ይኖራሉ እንጂ ፤

፴፩ ወበእንተ ትንሣኤ ሙታንሰ አያገቡብ
 ከሙኑ ዙቲብህላ ለከሙ እምነብ እግዚአብሔር
 ዘይቤ

፴፩ እነ እግዚአብሔር አምላክ አብርሃም ወአ
 ምላክ ይሰሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ ።

፴፪ ትንሣኤ ሙታንማ እንዳለ ለማጠየቅ የአ
 ብርሃም የይሰሐቅ የያዕቆብ አምላክ እኔ ነኝ ብሉ

፴፫ እግዚአብሔር ለሙሴ የነገረውን አልተመ
 ለከታችሁምን አላወቃችሁምን ፡ ወእግዚአ
 ብሔርሰ ኢሱን አምላክ ምውታን አላ አምላክ ሕያዋን
 እግዚአብሔር ግን የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ
 ነበሩኝ ሞቱብኝ ለማለት የአብርሃም የይሰሐቅ የያ
 ዕቆብ አምላክ ነኝ አላለም ። በነፍስ ሕያዋን ናቸ
 ውና ። ይቀድሱታልና እንደያሰነሣቸው ያውቃልና
 እንዲህ አለ ። ሐተታ ይህች ዓለም ዛሬ በሰባቱ
 ዕለታት ትመገባለች ኋላ እንደምን ናት ቢሉት
 ኋላስ መዓልትና ሌሊት ከረምትና በጋ ብርሃንና
 ጨለማ የለም እንደ መላእክት አንድ ወገን ሁነው
 ይኖራሉ ብሏቸዋል ። ዛሬ ሥጋና ነፍስ ይሳሳባሉ
 ኋላ እንደምን ይሆናሉ አሉት ኋላስ መስላብ የለም
 ዓለሙም ዓለሙ ነፍስ ነው ሥጋም ነፍስን መስላ
 እንደ መላእክት ሁነው ይኖራሉ አላቸው ። ዛሬ
 ሥጋዊውን ከንጉሥ እስከኳዴሬ እስከ አቅራቢ
 መንፈሳዊውን ከሊቀ ጳጳስ እስከ ግፃዊ ጥገት ባለው
 አድር ይመግባል ። ኋላ እንደምነው ቢሉት ። ኋላስ
 ገዢና ተገዢ የለም፤ ወአስክብሮ ለውላቱ ሰይፍ ውስተ
 መካኑ እንዲል ። ገዢው አንድ እሱ ነው ። እንደ
 መላእክት አንድ ወገን ሁነው ይኖራሉ አላቸው ።

፴፫ ወሰሚረሙ ሕዝብ እንከሩ ምሕሮቶ ።
 ፴፫ ሕዝቡ ሰምተው ትምህርቱን አደነቁ ።
 በእንተ ዓቢይ ትእዛዝ እግዚአብሔር

፴፭ ወሰሚረሙ ፈሪሳውያን ከመ ፈጸሙ አፋ
 ሆሙ ለሰዱቃውያን ተጋብኡ ገቢሁ ዙሉሙ ገቡረ
 ፴፭ ሰዱቃውያንን ምላሽ እንዳሳጣቸው ፈሪሳው
 ያን ሰምተው ደስ ብሏቸው ባንድነት ወደሱ ተሰበ
 ሰቡ ። ሐተታ ቢስ የቢስ ቀን ክፉ የክፉ ቀን ብለው።

፴፭ ወተስእሎ ፩ ጸሐፊ እምጌሆሙ ።
 ፴፭ ከላቸው ወገን አንድ ጸሐፊ ማለት ዐዋቂ
 ነኝ የሚል ጠየቀው ። እንዘ ያሚክሮ ሲፈትነው

፴፭ አሊቅ ዓይኑ ትእዛዝ ዓባይ በውስተ ኦሪት
 ፴፭ መምህር ደገኛው ትእዛዝ ማናቸው ነው ።
 አንድም በኦሪት ማናቸው ትእዛዝ ይበልጣል አለው
 ፴፭ ወይቤሉ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አም
 ላክከ በኩሉ ልብክ ፤

፴፭ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብናህ ውደ
 ደው ያለው ነው ።
 ወበኩሉ ነፍስክ ።
 በፍጹም ሰውነትህ ።
 ወበኩሉ ኃይልክ ።
 በፍጹም ዕውቀትህ
 ወበኩሉ ሕሊናክ ።
 በፍጹም ሕሊናህ ።

አለ ለግለት ተስ ዐፄ ምህርካ ድንግል አየሱስ ናዝ
ራዊ ብለው በልብላቸው ጽፈው እንደነበረ ፤

፤ ወያኔት ርአሰ ምርፋታት በውስተ ምሳራት
፤ በምሳጥ ጊዜ በላይ መተመጥን ይወዳሉ
ምንጣፍ መጨገያ ካለበት ወጥ ከተደራረበበት
እንጀራ ከበዛበት ጽዋ ከሚጀመርበት ይህ ለጊዜው
ጥቅም ያለበት ነው ፤

ወንበረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት ፤
ባደባባይ ፊት ለፊት መቀመጥን ይወዳሉና

፤ ወተአምና በውስተ ምሥጭት
፤ ባደባባይ እጅ ሊነሳቸው ሊያከብሯቸው
ይወዳሉ ፤

ወይበልዎው ሰበሌ መምህራን ፤
መምህራን ይሏቸው ዘንድ

፤ እንትሙሰኪ ኢትዮጵያ መምህራ በዲበ
ምድር ፤ ያዕ ፤ ዩ ፤ ዩ ፤

፤ እናንተሰ ምድራዊ መምህር አይኑራችሁ ፤
እስመ ፩ዱ ውሳኔ መምህርክሙ ፤
መምህራችሁ አንድ ሰማያዊ ክርስቶስ ነውና ፤
ሐተታ ፤ ዲበ መንበረ ሙሴ ነበሩ ያለውን ግፍረት
ነው ቢሉ ያንም እንጂ ወዘከመ ምግባርሙስ ኢት
ግብሩ ባለው አፍርሶታል አንድም ለጣያት ሰንዱ
ሃይማኖታችሁን ካዱ የሚል መምር አይኑራችሁ
ቢል ነው

፤ ወኢትረሰዩ ለክሙ አበ በዲበ ምድር ፤
ጸልዩኩ ፤ ዩ ፤

፤ ምድራዊ አባት አይኑራችሁ ፤ እስመ
ውሳኔ እቡክሙ ሰማያዊ ፤
አባታችሁ አንዱ ሰማያዊ ክርስቶስ ነውና ፤ ሐተታ
አከብር አባክ ወእሙክ ይል የለም ቢሉ ከአከብ
ርተ አብ ወእምአከብርተ እግዚአብሔር እንዲ
በልጥ ለሚመኙት ፤ አንድም ለጣያት ሰንዱ የሚል
አባት አይኑራችሁ ቢል ነው ፤ ዘኢኃደገ አባሁ ወእም
አይክል ይፀመደኒ እንዲል ፤

እንትሙሰ አኃው ዙልክሙ እናንተሰ ወንድማማች
ናችሁ ፤

፤ ወኢትዮጵያ እግዚአ በዲበ ምድር ፤

፤ ምድራዊ ጌታ አይኑራችሁ ፤ ሐተታ ዘቲዛር
ሀቡ ለቲዛር ብሉ የለም ቢሉ ፤ ያንም እንጂ ወዘ
እግዚአብሔር ለእግዚአብሔር ባለው አፍርሶታል
አንድም ለጣያት ሰንዱ ሃይማኖታችሁን ካዱ የሚል
ጌታ አይኑራችሁ ቢል ነው ፤

እስመ ፩ዱ ውሳኔ እግዚአክሙ ክርስቶስ ፤
ሰማያዊ ጌታችሁ አንድ ክርስቶስ ነውና ፤

፤ ወባሕቱ ዘይፈቅድ እምነክሙ ይኩን
ዓቢዩ ይኩንከሙ ገብረ ፤

፤ ከናንተ ወገን በላይ ሊሆን የወደደ እገል
ጋይ ይሁናችሁ ወዛይፈቅድ እምነክሙ ይኩን ሊቀ
ይኩንከሙ ላዕከ ፤

ገዢ ሊሆን የወደደ ተገዢ ይሁናችሁ ፤

፤ እስመ ዘኢዕበየ ርአሰ የኃሥር ሐታ፤ ይ፤

፤ ራሱን ያከበረ ይዋረዳልና ፤

ወዘኢትሐተ ርአሰ ይከብር

ራሱን ያዋረደ ይከብራልና ፤

፤ እሌ ለክሙ ጸሐፍት ወረረሳውያን ፤

፤ ጸሐፍት ፈረሳውያን እናንተ ግብዞች ወዮ
ላችሁ ፤

እለ ትበልዑ አብያተ መበለታት በምክንያት እጉኖ
ጸሎትክሙ ፤ አብዛተን እንጸልያለን በግለት ምክ
ንያት የድሆችን ገንዘብ የምትበሉባቸው ፤ ግዕ
ዘመ እገብር ቤተ ለርእስየ ያጠርፍ ቤተ እምጽድቀ
ዘኢሆን እንዲል ፤ አብዛተው ቢጸልዩ ያዩዋቸው
እንደሆነ የባሉቻችንን ነፍስ ያስምሩልናል ልጆ
ቻችንን ያላድገልናል ከያሉ ይሰጧቸዋልና ፤

ወበእንተ ሃንቱ ትረክቡ ዙነኒ ፈድፋድ ፤

በለዚህ ጽኑ ፍጻ ትቀበላላችሁ

፤ እሌ ለክሙ ጸሐፍት ወረረሳውያን መደ
ልዋን ፤

፤ እናንተ ግብዞች ወዮላችሁ

እስመ ተዓዕው መገሥተ ሰማያት ትድመ ገዱ
ለሰባዝ በሰው ፊት መገሥተ ሰማያት ትዘገብ
ታላቸውና ፤ እብነት ሁናችሁ እንዳይገቡ ታደር
ገታቸዋላችሁ ግለት ነው ፤

እንትሙሂ ኢትበውዑ ፤

እናንተም እትገቡ ፤

ወለእለሂ ይበውዑ ትክልዎሙ በግዚ ፤

የሚገቡትንም እብነት ሁናችሁ እንዳይገቡ ታደር
ገታቸዋላችሁ ፤

፤ እሌ ለክሙ ጸሐፍት ወረረሳውያን መደ
ልዋን ፤

እናንተ ግብዞች ወዮላችሁ ፤

እስመ ተዓዕዱ ዓሕረ ወዮብሰ ከሙ ታጥፉ አሐደ
ረላሴ

፤ እኔ ትገዝሩ ቢል ነው ከጣያት ከኃጢአት
ፈለሰ የመጣውን ትገዝሩ ዘንድ የብሱን በእግር
ባሕሩን በሐመር ትዘራላችሁና ወተጠረቆ ትረሰ
ይዎ ወልደ ገሃነም ፤

የገዢም ልጅ ግለት ከተገዘረም በኋላ ተግልታችሁት
ገሃነም ትወርዳላችሁ ፤

፤ እሌ ለክሙ ጸሐፍት ወረረሳውያን አም
ህርተ ዕውራን ፤

፤ እኔ እምርህት ይላል የዕውራን አእምሮ መሪ
ዎች መምሮች ወዮላችሁ ፤

እለ ትብሉ ዘመህለ በቤተ መቅደስ ይጓጉ ፤

በዚህ ሙቅደስ ዓለም ልክ እንደሆነበትም የምትሉ =
ወዘሰ ሙሀሰ በወርት ቤተ መቅደስ አይገኝ =
በመባው ቢሆን ግን ዕዳ ይሆንበታል የምትሉ =

፲፮ ዓብዳን መቅደሱን =
፲፮ እናንተ ዐላዋቶች ሰነሮች =
ዓይ የዓቢ =

ግን ይበልጣል =
ወርት፣ ወርት ይበልጣልን ወሚመ ቤተ መቅደስ
ዘይቅድስ ለወርት =
ወይም ወርቱን የሚያከብረው ቤተ መቅደስ ይበል
ጣልን አኩን ቤተ መቅደስ ዘይቅድስ ለወርት =
ወርቱን የሚያከብረው ቤተ መቅደስ ይበልጥ የለምን

፲፮ ወዘመሐለ በምሥዋዕ አይገኝ =
፲፮ በምሥዋዕ ባለ በታቦቱ የማለ ዕዳ አይ
ሆንዋትም ትላለችሁ ወዘሰ መሐለ በጸንሐሐ ዘላ
ዕልው ይገኝ ትብሉ =
ደሙላዊቱ የማለ ግን ዕዳ ይሆንበታል ትላለችሁ

፲፱ እ ዓብዳን መቅደሱን =
፲፱ እናንተ ዐላዋቶች ሰነሮች =
መኑ የዓቢ =

ግን ይበልጣል =
ጸንሐሐን ወሚመ ምሥዋዕ =
መሥዋዕቱ ይበልጣልን ወይስ ታቦቱ ይበልጣል =
አኩን ምሥዋዕ ዘይቅድስ ለወርቱ ጸንሐሐ =
መሥዋዕቱን የሚያከብረው ታቦቱ ይበልጥ የለ
ምን፣ ከታቦትና ከመሥዋዕት ግን ይበልጣል ቢሉ
እስኪለወጥ ታቦት ይበልጣል ከተለወጠ በኋላ ግን
አንድ ነው ከደሙ ደሙ አይበልጥም ከታቦትና
ከመስቀል ግን ይበልጣል ቢሉ በሀገራችው ሚሮን
ይተባልና ሁሉም እኩል ነው = በሀገራችን ግን
ሚሮን አይተባምና ታቦት ይበልጣል፤ መስቀል
ያንባል =

፳ ዘኪ መሐለ በምሥዋዕ መሐለ ቦቱ =
፳ በታቦቱ የማለ በታቦቱ ማለ
ወበዙሉ ዘይነብር ዲቢሁ =
በታቦቱ ላይ ባለው ሁሉ ማለ =
፳፩ ወዘሂ መሐለ በቤተ መቅደስ መሐለ ገቱ
፳፩ በቤተ መቅደስ የማለ በቤተ መቅደስ ማለ
ወመሐለ በዙፍ ዘይነብር ውስጥ =
በቤተ መቅደስ ውስጥ ባለው ሁሉ ማለ =

፳፪ ወዘሂ መሐለ በሰማይ መሐለ መንበር ለእ
ግዚአብሔር =
፳፪ በሰማይ የማለ በዙፋኑ ማለ =
ወበዘይነብር ዲቢሁ =
በሰማይም ባለው ማለ =
አንድም ዘሂ መሐለ ብለህ መልስ በትሰበሉት
የማለ በትሰበሉት ማለ ወበዘይነብር ዲቢሁ ተዋሕዶ
ዶትም ባለው በመለኮት ማለ = ወዘሂ መሐለ በሰ

ማይ፣ በመለኮት የማለ በመለኮት ማለ ወበዘይነብር
ዲቢሁ፣ ተዋሕዶትም ባለ በትሰበሉት ማለ =

፳፫ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወረረሳውያን መደ
ልዋን አለ ታበውኩ ዐሥራተ ጸዲሁ ለአሕዛብ
ሉቃ፣ ፲፩፣ ፵፭ =
፳፫ ያብሽ፣

ወለሲላን፣ የድንብላል ወለከሙን =
ፈጠ = አንድም የባሕር ከሙን ካሥር አንድ የምት
ሰጡ = ወገደግሙ ዘየዓቢ ትላዛዛተ አራት =
በአራት የታዘዘውን ደገኛውን ትላዛዛ የምታስቀሩ
ፍትሐ = ፍርድን ማለት ዘቂግር ሀሰ ለቂግር
ያለውን ወጽድቀ = ምጽዋት አበደሮ እመ
ሥዋዕት ያለውን፣ ወገደግሮት = ወበእግዚአ
ብሔር ለእግዚአብሔር ያለውን የምታስቀሩ =
ዘኒ መፍትሔ ትግበሩ =
ይህንሰ ልታደርጉ ይገባል ማለት ደጋጉን ልትሰጡ
ይገባል ወገዙንኒ ኢትሳድጉ =
ያንንም አትተው ማለት ጥቃቅንንም አታስቀሩ =

፳፭ አምርህተ ዕውራን አለ ጸጹት ትንጥፋ =
፳፭ ጥቃቅንን ካሥር አንድ አጥርታችሁ የም
ትሰጡ = ወይነጥርሙ ለደቂቀ ሌዊ እን
ዲሁ ወገመለስ ትውገጡ =
ታላላቂን በወራችሁ የምታስቀሩ ወጥላችሁ፣

፳፭ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወረረሳውያን መደ
ልዋን እለ ተሐፅቦም ለጽዋዕ ወለጸሐል እንተ
አፍሏሁ =

፳፭ ገሐል ጽዋውን ውጭውን የምታጥቡት
ግብዙን ወጥላችሁ ወእንተ ውስጡስ ምሉእ ሐይደ
ወትዕግልተ፣
በውስጥ ግን ቅሚያን የተመላ ነው፣ በእስቦ ደነሰ
በመማለጃ ሰርተው ቀምተው ያመጡታልና፣
አንድም በዚህ የመጣውን ይበሉበታልና፣

፳፭ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወረረሳውያን መደ
ልዋን እለ ተሐፅቦም ለጽዋዕ ወለጸሐል እንተ
አፍሏሁ =

፳፭ አንት ዐላዋቂ ፈረሳዊ ጸሐል ጽዋውን
አስቀድመህ ውስጡን አጠበው =
ከመ ይኩን ገጹሐ እንተ አፍሏሁኒ =
በአፍክም ገጹሐ ይሆን ዘንድ አንድም አለ ጸጹት
ትንጥፋ ብለህ መልስ ጥቃቅንን ኃጢአት አጥርታ
ችሁ የምትናገሩ = ወገመለስ = ታላላቂን በውራችሁ
የምታስቀሩ = እለ ተሐፅቦም ጸሐል ጽዋ ሰው
ነታችሁን በአፍክ ገጹሐ የምታደርጉ = ወእንተ
ውስጡስ = በውስጥ ግን ኃጢአትን የተመላ
ነው ቅድመ ሕፃን፣ አስቀድመህ ገሐል ጽዋ ሰውን
ትሆን በውስጥ ገጹሐ አደርገው = ከመ ይኩን
በአፍክም ገጹሐ ይሆን ዘንድ የሥጋ ገጽሕ ለን
ፍስ አይሆንም ነፍስ የንፍት አንደሆነ ግን ለሥጋም
ይተርፈዋል ቅዱሳን የበቂ አንደሆነ የንፍሳቸው ለሥ

፳፻፱ ፡ የሥጋቸው ለልብሳቸው ተርፎት በልብሳቸው ለመቋቋማቸው በጭራቸው ከመፈረስ ሆይ ርሳላና ፡

፳፻፲ ለሌላ ለከሙ ጸሐፍት ወፈራሳውያን መደልላቸውን እስ ትመስሉ መቃብረ ግብሩሳን እሉ እም አፍአሆሙ ያስተርአዩ ሠናያን

፳፻፲፱ በአፍኦ አገጣጠሙ የሚታዩ የተሰሰኑ መቃብራትን የምትመስሉ ግብዣች ወጥላችሁ ፡ ወአንተ ውስጡሙሳ ምሉአን አፅፅሞተ ወዘሉ ርኩስ ፡ ርኩስ ነገር ግላት በውስጥ ግን አዝተ ፈሶ ኸማቱ ተፀጣጥሶ አሞንቱ ተከስከሶ ሥጋው ተልከስከሶ ሰዓይን የሚያስከፋ ላፍንሚ የሚከረፋ ነገር ያለባቸውን መቃብራት የምትመስሉ ፡

፳፻፲፱ ከግሁኬ አንትሙኒ ትጸደቁ ሰዓይን ስብእ

፳፻፲፱ አኒያ በአፍኦ አገጣጠሙ እንዲታዩ አናንተም በአፍኦ ደጋግ መስላችሁ ትታያላችሁ ፡ ወአንተ ውስጥከሙስ ምሉአን አንትሙ ዓመፃ ወአድልዎ በውስጥ ግን ኃጢአትን የተመላችሁ ናችሁ ፡

፳፻፲፱ አለሌከሙ ጸሐፍት ወፈራሳውያን መደልላቸውን እስ ተሐንጹ መቃብራሆሙ ለነቢያት ወታሂንዩ ዝገርሙ ለጸድቃን ፡

፳፻፲፱ ደጋግማ ካልሆኑ የነቢያትን መቃብር ያንጸሉ ይበሉን ብላችሁ የነቢያትን መቃብር የምታንጸዩ የጸድቃንን መቃብር የምታስገሙ ግብዣች ወጥላችሁ

፴ ወትብሉ ሶባስ ህሉኑ ለመጥፋሉ አባዊን እም

አተማተፍን ምስሌሆሙ በከፊወ ደሙ ነቢያት ፡ ፴ ባባቶቻችን ዘመን ኑርንስ ቢሆን የነቢያትን ደም በማፍሰስ ከላቸው ጋራ አንድ ባልሆነም ነበር ትላላችሁ ፡

፴፩ ናሁኬ ለሌከሙ ትከውኑ ስምዓ ከሙ ደቂቅሙ አንትሙ ስቀተሉት ነቢያት ፡

፴፪ ነቢያትን ለገደሉ በዎች ልጆቻቸው እንደሆናችሁ እነሆ ትመስክራላችሁ ፡

፴፫ አንትሙሂ ፈጽሞ ሠራረተ አበጃከሙ

፴፫ እናንተም ካባቶቻችሁ የቀረውን ፈጽሞ አለንሆ ለአሞራዎን እስከ አሙ ይትፈጸም ኃጢአቱ እንዲል ፡ እሱስ አይዛቸውም እንዳይተውት ያውቃልና እንዲህ አለ እንጂ ፡ የጌታ ሞት ስነቢያት ሞት ምልአት እንደሆነ የውሉድም ኃጢአት ለአበው ኃጢአት መልአት ይሆናል ፡

፴፫ አ ትውልድ አራዊተ ምድር እፎ ትክሉ እም ስሙ እምነኑ ነገንም ፡ ማቴ ፡ ፫ ፡ ፯ ፡

፴፫ እናንተ የምድር አባብ ልጆች በነገንም ከሚመጣው ፍጻሜ መዳን እንደምን ይቻላችኋል ፡

፴፭ ወበእንተዝ እን እጌት ገቢከሙ

፴፭ ሶባስ ህሉኑ የምትሉ ስለሆነ ስለቢህ ነገር ወደናንተ አልከሉ ነቢያት ፡

ነቢያት ፡ ፫ አርድህትን
ወሐዋርያተ ፡ ሐዋርያትን
ወጠበብተ ፡ ሹማንትን
ወጸሐፍተ ፡ መምህራንን

መተርጉማንን አልከሉ ፡

ሶ እምኔሆሙ ስትቀትሉ ፡ ከባቸው ወገን

የምትገድሉት አለ ወቦ እምኔሆሙ ስትበቅሉ ፡

የምትበቅሉት አለ ፡ ወቦ እምኔሆሙ ስትቀሥፉ በምኩራባቲከሙ ፡

በምኩራባችሁ አግብታችሁ የምትገርፉት አለ ፡ ወትስድድምሙ እምሆነር ውስተ ሆነር ፡

ካንዱ አገር ወዳንዱ አገር አስወጥታችሁ የምትሰዱት አለ ፡

፴፭ ከሙ ይብጸሕ ሳዕሌከሙ ደሙ ዙሉሙ ጸድቃን እምደሙ አቤል ጸድቅ እስከ ደሙ ዘካርያስ ወልደ በራከዩ ዘቀተልክም በግእከል ቤተ መቅደስ ወምሥዋዕ ፡ ዘፍ ፡ ፩ ፡ ፰ ፡ ዕብ ፡ ፩ ፡ ፪ ፡ ፪ ፡ ሕጹጹ ፳፬ ፡ ፳፪ ፡

፴፭ ከአቤል ደም ጀምሮበ ዕቃ ቤትና በቤተ መቅደስ መካከል በገደላችሁት እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በዓለም የፈሰሰ የጸድቃን ደም ፍጻሜ ሊደረግባችሁ ንድ ፡ ሐተታ ፡ ጠርዙንና ጠርዙን ይዞ ተናገረ ፡ ለሰማዕታተ ብሊት ጥንታቸው አቤል ፍጻሜያቸው ዘካርያስ ነውና ፡ እንደም ገፍ ለገፍ ሲያንጸጸር አቤል የሞተ በግፍ ነው ዘካርያስም የሞተ በግፍ ነውና ፡ እንደም ደሙ ስክየትንና ደሙ ስክየትን ሲያንጸጸር መልአኩ ለሄኖክ ማገደረ ኃጥእንን እያዞረ ሲያሳየው እንዲት ነፍስ እየተንጸረጸረች ስታካስስ ስታሳጣ አይቶ ዘመንፈስ ዘመኑ ብሎ ጠየቀው ዘአቤል ዘቀተሉ እጉት ፡ ይሰኪ ከያሁ እስኪአሙ ይትኃነሉ ደቂቁ እምነጽ ምድር በማየ አይኅ ብሎ ታል ፡ የዘካርያስም ደም ፫ ዘጃን ሲፈላ ኑሯል ፡ ጥጠስ አይቶ ምንድነው ብሎ ጠየቀ ፡ ደግሰው ነበረ በግፍ አስገድሰውት ነው አሉት ከገዳዮቹ ወገን ሰባት ሰዎች አስመጥቶ ቢያሳርድ መፍላቱን ትቷል፤ ከዕቃቤትና ከቤተ መቅደስ መካከል ያስገደላችሁት አለ ፡ የምትሻው ሕፃን ከዘካርያስ ቤት አለ ሲፀንስ ያባቱን አንደበት የዘጋ ሲወለድ የፈታ ብለው ነገሩት ፡ እስጠርቶ እንዲህ ያለ ብላትና አለ ብሎ ጠየቀው ፡ እምን ምነው ጠየቅኸኝ አለው ይህን ልትነግረኝ ነው ሂድ አለው ፡ ይህ ዓላዊ አሉ ነገር አልጠየቀኝም ልጄን ሊያስገድሰው ነው ሀብት ሳላሳድርበት ብሎ ከቤተ መቅደስ እግብቶ ሲጸልዩለት ገደሉ ብሎ ጭፍራ ላከ ፡ ከቤት ቢሄዱ አሙት ጓላ መልአኩ ለአልሳቤቱ ይህ ዓላዊ ልጅሽን ሊያስ

ገድልብሽ ነው ገዳም ይዘሽ ሂጄ አላት ገዳም ይዛ ሂጃለች ከቤተ መቅደስ ቢሄዱ እሱን አገኙት ከዚያ ገድለውታል ። እንደም የምትሻት ሴት ከልጅዋ ጋራ ከዘካርያስ ቤት ትገባለች ትወጣለች ብለው ነገሩት እስጦርቶ ወስዶ አኔ የምሻት ሴት ካንተ ቤት አለችን አለው እዎን እሰው ። ምነው ያልነገርከኝ አለው እመቤቴን የሷን ሞት ለኔ ያድርገው አለው ። እንዳየህ ውጋው አለው ወገት ደም ተኩሶት ሂዶ ከቤተ መቅደስና ከዕቃዬት መካከል ወድቋል ።

፴፮ አማን እብለከሙ ከመ ዝንቱ ኩሉ ይበ ጽሐ ለዛቲ ትውልድ ።

፴፯ በቤተ እይሁድ ይህ ሁሉ አንዲደረግላት በውነት እነግራችኋለሁ ።

ዘከመ ጌሳ ለኢየሩሳሌም ።

፴፰ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እንተ ትቀትሎሙ ለነቢያት ወትዋግሮሙ ስሐዋርያት እለ ተፈነው ገቢሃ ። ሉቃ. ፲፱ ፡ ፴፰ ።

፴፯ በመምህርነት ወዳንች የተላኩ ነቢያትን ያጠ ፋሻቸው ሐዋርያትን የተጣላሻቸው ቤተ እይሁድ ሚመጠን ፈቀድኩ አስተጋብአለሁ ለውሉድኪ ከመ እንተ ታስተጋብአ ዶርሆ ዕጉሊሃ ታኅተ ከነፈሃ ። ዶሮ ልጆቿን በከንፏ እንድትሰበሰብ ማለት ነቢ ያት ሕዝቡን አንድ ያደርጓቸው አንድ ነበረ ልጆችሽን በትምህርት አንድ አደርጋቸው ዘንድ ምን ያህል ወደድኩ ።

ሐተታ ፡ ዶርሆ አላቸው ነቢያትን ፡ ዶሮ ወተት የላትም ልጆቼዋን የምታሳድግ ሰው በጸረበት ነው ነቢያትም በጸዕር የተገኘውን ነውና ሲያስተምሩ የነበረ መልአክ የነገራቸውን መንፈስ ቅዱስ የገለ ጠላቸውን መወሰድከሙ አናምን አላችሁ ።

፴፰ ናሁ ይትጋደግ ስከሙ ቤትከሙ በድወ ።

፴፰ እነሆ ቤተ መቅደስ ትፈርሳለች ።

፴፱ አማን እብለከሙ ኢትሬኦዶኒ እምዶኦዜ እስከ ሶበ ትብሉ በሩክ ዘይመጽኦ በሰመ እግዚአ ብሔር ።

፴፱ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስከትሉ ድረስ ክእንግዲህ ወዴህ አታዳኝም ብየ በእውነት እነግራችኋለሁ ። ሆሣዕና አላስፈም ቢሉ የተመቸ ፡ አልፏል ቢሉ ምጽአትን ያያል ።

በእንተ ዘአቅደመ ነገረ ሙስናሃ ስቤተ መቅደስ

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩ ወወጂእ እግዚእ ኢየሱስ እምቤተ መቅ ደስ ሐረ ።

፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከቤተ መቅደስ ወጥቶ ሄደ ።

ወቀርቡ አርዳኢሁ ወአርአይም ንድቀ ሕንጻሁ ለቤተ መቅደስ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው የቤተ መቅደ ስን ሥራ አሳዩት ማለት አንዲህ ቢያምር ይፈርሳል

ትሳለህ አሉት ፡ የጧት ፀሐይ ወድቆበት ሲያሸበ ርቅ አይተው

፫ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ መለሰ ፤

፪ ወይቤሎሙ ትሬኦዶኒ ዘንቱ ኩሉ ፤

ይህን ሁሉ ታያላችሁን ማለት ይህን ይደንቃችኋልን እማን እብለከሙ አይትጋደግ ዝየ እብን ዲበ እብን ዘአይትነሠት ።

የማይፈርስ ሁኖ ደንጊያ በደንጊያ ላይ አይቀርም ብየ እንዳይቀር በውነት እነግራችኋለሁ ሐተታ ፡ ከሞ ጦስ ሠራዊት አንዱ ደንጊያ ቢፈነቅል ድስት ሙሉ ወርቅ እገኘ እንደዚያ አናገኛለን እያሉ ቤተ መቅ ደስን ሲያፈርሷት ፩ ፡ ፩ ደንጊያ አልደረሳቸውም አንድም ትሬኦዶኒ ብለህ መልሰ ይህን ይደንቃችኋልን ይህስ የሰው ሕንጻ ነው አማን እብለከሙ ሕንጻ እግዚአብሔር ሰው ይፈርሳል ይበሰብሳል ብየ በው ነት እነግራችኋለሁ ።

፫ ወአንዘ ይነብር እግዚእነ ውስተ ዶብረ ዘይት ቀርቡ ገቢሁ አርዳኢሁ ።

፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዶብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ ወደሉ ቀረቡ ወይቤ ልዎ እንተ ባሕቲቶሙ ለብቻቸው ጠየቁት ሦስቱ ባለሟሎቹ እንድርያስን ጨምረው ይጠይቁታል ። ንግረን ማእዜ ይከውን ዝንቱ ወናሁ ይትጋደግ ስከሙ ቤትከሙ በድወ ብሎ ነበርና ቤተ መቅደስ የሚፈ ርስበት ምን ጊዜ ይሆናል ።

ወምንትነ ተአምሪሁ ለምጽአትከ ።

አማን እብለከሙ ኢትሬኦዶኒ ብሎ ነበርና የምጽትህስ ወለኅልፈተ ዓለም ።

የኅልፈተ ዓለምስ ምልክቱ ምንድነው አሉት ።

፪ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ዑቁ ኢያስሕቲክሙ ኤፌ ፡ ፩ ፡ ፮ ።

፪ እንዳያስታችሁ አስተውሉ አላቸው ።

፪ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በሰምየ እንዘ ይብሉ እነ ውኦቱ ክርስቶስ ።

፪ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙ ሰዎች በኔ ስም ይነሣሉና ፡ ታሪክ ባማራ መንግሥት ጊዜ ዘክ ርስቶስ ይሉኛል ብሎ ተነሥቶ እንደነበረ ሰቅለው ገድለውታል ከሱ ጋራ ፯ መቶ ሰዎች ሙተዋል ሰማዕታተ ዘክርስቶስ ተብለዋል ።

ወያስሕትዎሙ ለብዙኃን ፡ ብዙ ሰዎችን ያስታሉ ።

፯ ወሶበ ሰማዕክሙ ።

ጌር ሲለበሰብ ፤

፯ ወአጽባዕተ ።

ጋሻ ለጋሻ ሲላጉድ ፤

ወድምፀ ጸባኢት ፤

ገድሎ ሰልዖ ሲያገር ብትሰሙ

ዑቁ ኢትደንግፁ ።

እንዳትደነግጡ አስተውሉ ፤

እስመ ግብተ ሀሰዎ ይኩን ዝንቱ ዙሉ ።
ይህ ሁሉ ፈጥኖ ይደረግ ዘንድ አለውና ።
ወባሕቱ እኩ በጊዜህ ዘየኃልቅ ነገር ግን ያን ጊዜ
የሚፈጸም እይደለም ።

ኒ ወይትነሥኡ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ ።

ኒ ሕዝበ ሮም በሕዝበ እሥራኤል ላይ በጸላ
ትነት ይነሡባቸዋል ። እንደም ወይትነሥኡ ሕዝብ
ብለህ መልስ ሕዝበ እሥራኤል በሕዝበ እሥራኤል
ላይ ፡ ነገሥተ እሥራኤል በነገሥተ እሥራኤል ላይ
በጸላትነት ይነሡባቸዋል ።

ሐቲታ ፡ ቀን ከጥጦስ ሠራዊት ጋራ ሲዋጉ ይውላሉ ።
ግታ ከኔ ወገን አነግሥ ከኔ ወገን አነግሥ እያሉ
ሰንዝር ሰንዝር ሙሉ ሾተል አልፎ ሲሄድ አበጅተው
አንዱ ባንዱ እየሸጉጠበት ይሄዳል ገዳዩ ሰላልታ
ወቀ ሞተ ዕውር ተብሏል፤ እንደም ሕዝበ ሮም በሕ
ዝበ እሥራኤል ላይ በጸላትነት ይነሡባቸዋል
ሕዝበ ሮም ያላቸው ቅሉ ከአርዳሚስ ጋራ የሄዱ
የአርዳሚስ ወገን ናቸው ።

ወነገሥት ላዕል ነገሥት ።
ነገሥተ ሮም በነገሥተ እሥራኤል ላይ በጸላትነት
ይነሣሉ ። ነገሥተ ሮም ያላቸው ቅሉ የአር
ዳሚስ ልጆች ናቸው ።

ወይመጽአ ረኃብ ወብድብድ ፤
ወድልቅልቅ ውስተ ዙሉ በሐውርት ።
በየሀገሩ ረኃብ ቸነፈር ሸብር ይደረጋል ።

፩ ወገንቱ ዙሉ ቀዳሚሁ ለሕግም ውሕቱ።
፩ ይህ ሁሉ የሠከራው መጀመሪያ ነው ማለት
በጥጦስ ለሚደረገው መከራ ፊት አውራሪ ነው ።
ቀዳሚሁ የጥጦስ ሕግም የሐሳዊ መሲሕ ቀዳሚሁ
የሐሳዊ መሲሕ ፡ ሕግም የምጽአት ።

፱ አሚሃ ይትባጽሑከሙ ወይሚጥውከሙ ለም
ንዳቤ ። ማቴ.፲ ፡ ፲ ፡ ፮ ። ሉቃ ፡ ፳፩ ፡ ፲፪ ። ዮሐ ፡
፲፭ ፡ ፳ ፡ ፲፮ ፡ ፪ ።

፱ ያን ጊዜ ስጸዋትወ መከራ አሳልፈው ይሰ
ጧችኋል ።

ወይቀሥፋከሙ ።
ከምከራባቸው አግብተው ይገርፏችኋል ። ወይ
ቀትሉከሙ ይጸሏችኋል ።

ወትከውኑ ጽሉዓነ በጎበ ዙሉ ሰብእ በእንተ ስምየ።
ሰለስሚ ማለት በኔ ስም ሰላመናችሁ በኔ ስም ሰላስ
ተማራችሁ በኔ ስም ሰለተጸራችሁ ሁሉ ይጸላችኋል

፲ ወይእተ አሚረ የዓልጧ ብዙኃን ሃይማ
ኖቶሙ ።

፲ በዚያን ጊዜ ብዙ ሰዎች ሃይማኖታቸውን
ይለውጣሉ ።

ወይጸልዑ በበይናቲሆሙ ።
እርስበርሳቸው ይጣላሉ ።

ወያገብኡ በጸሙ ለምት ይትቃተሉ ።
አንዱ አንዱን ይጸላዋል ።

፲፩ ወብዙኃን ሐሳውያን ነቢያት ይመጽኡ ።
፲፩ በመምህራን የሚያብሉ መምህራንን የሚ
ያሳብሉ ሐሰተኞች መምህራን ይነሣሉ ።
ወያሰሕትዎሙ ለብዙኃን ።
ብዙ ሰዎችን ያስቷቸዋል ።

፲፪ ወእምብዝጋ ዓመፃ ወእከይ ተሐጽጽ ፍቅር
እምብዙኃን ።

፲፪ ከሐሰትና ከኃጢአት ብዛት የተነሣ ፍቅር
ከብዙ ሰዎች ታንባላቸው ትላኩስ ፍቅር ይላል አብነት
የሐጽጽ ሲል ነው ። ወይሳኩሱ ከመ ይቅብዑ መል
እከ ወንጉሠ እንዲል ። የእክስን ባንገሡ ጊዜ በእ
ልፍ በእልፍ ይቂጠሩ የነበሩ እሥራኤል ዐሥር ሠረ
ገላ አምሳ ፈረሰኛ ሺህ እግረኛ ሁነው ተገኝተዋል ።
ወብዙኃን የዓልጧ ሃይማኖቶሙ ወፍቅሮሙ ።
ብዙ ሰዎች ሃይማኖታቸውን ምግባራቸውን ይለው
ወጣሉ ።

፲፫ ወዘስ አዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድንጉ።
፲፫ ፈጽሞ መከራውን የታገሠ ከፍዳ የሚ
ድን እሱ ነው ። እስከ ፍጻሜ ይላል አብነት እስከ
ዕስተ ሞቱ ታገሦ መከራ የተቀበለ ከፍዳ የሚድን
እሱ ነው ።

፲፬ ወይሰበከ ዝ ወንጌል መንግሥት ውስተ
ዙሉ ዓለም ።

፲፭ የመንግሥት ወንጌል ማለት ጌትነቱን የም
ትናገር ወንጌል ባፂቱ ማዕዘን ትንገራለች በእዳም
ቤት ስንኳ ላይቀር ትገኛለች ። ታሪክ በሀገራ
ችን ቴዎድሮስ በሀገራቸው የሐንስ የሚባል ይነግ
ሣል የኛም ሂደ ያም መጥቶ በእስክንድርያ ሦስት
ቀን ይዋጋሉ አራቱ ሊቃነ ጳጳሳት የክርስቲያን ደም
ለምን ይፈሳል መሥዋዕት ሠውተን በመሥዋዕቱምል
ከት በታየለት ሃይማኖት ይጽና ይሏቸዋል ሁሉም በያ
ሉበት መሥዋዕት ያቀርባሉ ። የእስክንድርያ ሊቀ
ጳጳሳት በሠዋው አነ ውእቱ ክርስቶስ ብሉ በርግብ
አምሳል ወርዶ ይመስከራል ከዚህ በኋላ በሃይማኖት
አንድ ይሆናሉ በግቢ ይገኛሉ እንደዚህ የሚል ከምን
አለ ቢሉ ከገደለ ፈቅጦሮ ከራእየ ሲኖዳ ።
ከመ ይኩን ስምዓ በላዕል አሕዛብ ።

ባላመኑ በአሕዛብ መፈራረጃ ይሆንባቸው ዘንድ ።
ወይእተ አሚረ ይበጽሕ ሕልቀት ።
ያልተያያዘ ይእተ አሚረ ነው የሐሳዊ መሲሕን
ሲናገር መጥቶ የጥጦስን ይእተ አሚረ አለ ነቢይ
አላይያስ የጸዋዊን ነገር ሲናገር መጥቶ የሚጠትን
ይእተ አሚረ እንዳለ ።

፲፭ ወእምከመ ርኢከሙ ትእምርተ ርኢስ ዘም
ዝባራ ዘተብህለ በዳንኤል ነቢይ ዘይቀውም ውስተ
መኪን ቅዱስ ወዘያነብብ ለይለቡ ። ዳን ፱ ፡ ፳፯ ።
ማር ፲፫ ፡ ፲፪ ።

፲፭ ሱቃ ሸ፩፡፳ = በቅዱስ ቦታ የሚፋም ግለት ለቤተ መቅደስ አንባቢነት የሚሾም ያስተውል ተብሎ የተነገረውን ቤተ መቅደስ በሚፈርስ በት ጊዜ የሚሆን የጥጣሽን ጣዖቱን ያያችሁ እንደሆነ ያን ጊዜ ፍጹሙ ይመጣል ግለት የአይሁድ ጥፋት ይሆናል ትእምርተ በላዖር እንዲል፡፡ አንድም ቤተ መቅደስ በሚፈርስበት ጊዜ የሚሆን የጥጣሽን ጣዖት ያያችሁ እንደሆነ ያን ጊዜ የአይሁድ ጥፋት ይሆናል = መዙብህላ በዳንኤልም ለቤተ መቅደስ እንዲሰጥ የሚሾመው ለይላቡ ያለውን ያስተውል፤

አንድም ወይኦት አሚረ ያን ጊዜ የአይሁድ ጥፋት ይሆናል = ወእምከመ ርኢከመ፡፡ ቤተ መቅደስ በሚፈርስበት ጊዜ የሚሆንን የጥጣሽን ጣዖቱን ያያችሁ እንደሆነ ወዘተ-ብህላ = አሚሃ ይትተም ራእዩ ነቢያት ወይትቀባዕ ቅዱስ ቅዱሳን ወየዐርፍ ሙስና ዲበ መትከፈ ርከሳን ተብሎ በዳንኤል የተነገረውን ይወቅዳል አንድም የተያያዘ ይኦት አሚረ ነው ሐሳዊ መሲሕን ሲናገር መጥቶ ምጽ አትን ይኦት አሚረ አለ ለቤተ መቅደስ አንባቢነት የሚሾም ለይላቡ ተብሎ በዳንኤል የተነገረለትን ይህ ዓለም በሚያልፍበት ጊዜ የሚሆን የሐሳዊ መሲሕ ሕን ጣዖቱን ጣዖትነቱን ያያችሁ እንደሆነ ያን ጊዜ ገልፈተ ዓለም ይሆናል = አንድም ይህ ዓለም በሚያልፍበት ጊዜ የሚሆን የሐሳዊ መሲሕን ጣዖትነቱን ጣዖቱን ያያችሁ እንደሆነ ገልፈተ ዓለም ይሆናል፤ ወዘተ-ብህላ በዳንኤልም ለይላቡ ተብሎ የተነገረለትን ያስተውል = አንድም ወይኦት አሚረ ያን ጊዜ ገልፈተ ዓለም ይሆናል = ወእምከመ ርኢከመ፡፡ ይህዓለም በሚያልፍበት ጊዜ የሚሆን የሐሳዊ መሲሕ ጣዖቱን ጣዖትነቱን ያያችሁ እንደሆነ ዘተ-ብህላ፡፡ አሚሃ ይትተም ራእዩ ነቢያት ወይትቀባዕ ቅዱስ ቅዱሳን ወየዐርፍ ሙስና ዲበ መትከፈ ርከሳን ተብሎ በዳንኤል የተነገረውን ያስተውል = ወእምከመ ርኢከመ፡፡ ኃሣር ለሙስና ይላል በግርቆስ =

፲፮ አሚሃ እለ ውስተ ይሁዳ ይጉዩ ውስተ አድባር =

፲፯ ያን ጊዜ በይሁዳ ዕፃ ያሉ ወደ ተራራ ይሸሻሉ =

፲፰ ወዘሂ ሀሎ ውስተ ናህስ አይረድ ይንሣእ ዘውስተ ቤቱ =

፲፱ ከስገነት የወጣም ከምድር ቤት ያለውን ያነሣ ዘንድ ወደ ምድር ቤት አይወርድም =

፳ ወዘሂ ገዳመ ሀሎ አይትመየጥ ድጎ ራሁ ይንሣእ ልብሰሰ =

፳፩ በበረሃም ያለ ልብሰሰን ያነሣ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስም እንደ ወጣ ይተራል ግለት ነው =

፲፱ ወባሕቱ አሌሎን ለጸትሳት ወለአለ የሐፅና በውሕቱ መዋዕል =

፲፱ ነገር ግን በዚያ ወራት ለፀነሱ ወልደው ለሚያሳድጉ ሴቶች ወየላቸው = ሐተታ የፀነሱት ከመንገድ ይወልዳሉ የወለዱት ወተት ፍትፍት አምጡ ብለው ያስቸግሯቸዋልና =

፳ ወጸልዩ ባሕቱ ከመ አይኩን ጉያከመ በክረምት ወበሰንበት ግብ ፩፡፲፩ =

፳ ነገር ግን ስደታችሁ በክረምት በሰንበት እንዳይሆንባችሁ ለምኑ = ሐተታ፡፡ ክረምት ላዩ ውኃ ታቹ ውኃ ነው አያሸጋግርምና በሰንበትም ዕለተ ጽርዓት ነው = መንገድ ቅሉ የሚያሳይ አይገኝምና = አንድም ሦስት ወር ከረምት ዐርፋለሁ ብሎ ዘጠኝ ወር ምግብን ሲሰበስብ ይባጃል በ፯ኛው ቀን አርፋለሁ ብሎ ፮ቱን ቀን በተገብሮ ይሰነብታል ዐርፋለሁ ባለበት ጊዜ ስደት የመጣ እንደሆነ ከቀቢጹ ተስፋ ይደርሳልና አንድም አሚሃ እለ ውስተ ይሁዳ ብለህ መልስ በሃይማኖት ያሉ ሰዎች ረድኤት እግዚአብሔርን ጥግ ያደርጋሉ ወዘሂ ውስተ ናሕስ ልዕልና ነፍስ ያለውም ወደ ትሕትና አይወርድም ይንሣእ ዘውስተ ቤቱ ሥጋዊ ሥራ ይሠራ ዘንድ፡፡ ወዘሂ ሀሎ ገዳመ፡፡ የመን ነም ወደ ዓለም አይመለስም ይንሣእ ልብሰ፡፡ ዓለማዊ ሥራ ይሠራ ዘንድ፡፡ ወባሕቱ አሌሎን ለፅነሱት ነገር ግን በዚያ ወራት ኃጢአትን በሐልዮ ፀንሰው በነብላ ወልደው በገበር ለሚያሳድጉ ሰዎች ወየላቸው መከራ ነፍስ አለባቸውና አንድም ምእመናንን በትምህርት ፀንሰው በትምህርት ወልደው በትምህርት የሚያሳድጉ መምህራን ወየላቸው መከራ ሥጋ አለባቸውና፡፡ ወጸልዩ ባሕቱ፡፡ ነገር ግን በሃይማኖት ብቻ ሳላችሁ ምግባር ሳትሠሩ ሞት እንዳይታዘዝባችሁ ለምኑ = ክረምት ወርኃ ልምሳሚ ነው ፍሬ የለውም ሰንበትም ዕለተ ጽርዓት ናትና በጽርዓት ሳላችሁ ሰል ነው =

፳፩ እስመ ይከውን ይኦት አሚረ ዓቢይ ሕግም ወምንዳቤ ዘኢኮነ ከማሁ እምፍጥረተ ዓለም እስከ የም =

፳፩ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ተደርጎ የማያውቅ = ወአይከውንሂ = ከእንግዲህም ወዲህ የማይደረግ መከራ ጸዋትወ መከራ ያን ጊዜ ያደረጋልና =

፳፪ ወሶበ ኢሐፀራ ንግንቱ መዋዕል እምኢ ድጎነ መኑሂ ዘሥጋ =

፳፪ ቀኑስ ባያጥር ሥጋዊ ደግዊ ሰው ሁሉ ከመከራ ከክህደት ባልዳነም ነበር =

ወባሕቱ ስእንተ ጎሩያኒሁ የሐፅራ አማንቱ መዋዕል ነገር ግን ስለ ምእመናን ቀኑ ያጥራል = ከመፃልቱ አራት ከሌሊቱ አራት ስምንት ሰዓት ይንሣለታል =

ጽፎ አሜሪካ አመጣ በደብረከው ነዋ ዝቅ ሀሉ ከርሱቱስ ማርያም ፡ ጽፎ ሉቃ ፡ ፲፯ ፡ ፳፫ ፡

ጽፎ ያን ጊዜ ከርሱቱስ ከወዲህ አለ ከወዲያ የለም ከወዲህ ወዲያ ይሄላል ፡ ወነዋ ከሀከ ፡

ከወዲያ አለ ከወዲህ የለም ከወዲያ ወዲህ ይመጣል ቢሏችሁ ፡ አትእመኑ ፡ በጅ አትበሉ ፡

ጽፎ አሰመ ይትነሥሉ ሐሳውያን መሲሕ ፡ ጽፎ መሲሕ ከርሱቱስን የሚያሳብሉ በመሲሕ በከርሱቱስ የሚያብሉ ሐሳቶች መምህራን ይነሣሉና ፡

ወሐሳውያን ነበሩት ፡ መምህራንን የሚያሳብሉ በመምህራን የሚያብሉ ሐሳቶች መምህራን ይነሣሉና ወይንብሩ ተአምራት ወመንከራተኝ በይተ ለአስሕት ፡ ሰውን ለማሳት በምትሐት ደጋግ ተአምራት ያደርጋሉ ፡ አንድም ከመ ያስሕቱ ይላል ፡ ያሰቱ ዘንድ ፡ ሶበሰ ይትከህሉሙ ለኅዳያንሂ እምአስህትዎሙ ፡ አይቻላቸውም እንጂ ቢቻላቸውስ ምክመናንንም ባሳታቸው ነበር ፡

ጽፎ ወናሁ አቅደምኩ ነገራተከሙ ፡ ጽፎ እነሆ አስቀድሞ ነገርኳችሁ ፡ ጽፎ አመጣ በደብረከው ነዋ ገዳመ ሀሉ አትዓዕ፤ ጽፎ ከርሱቱስ በገዳም ገብስት አበርክቶ ያበላል ቢሏችሁ አትውጡ ማለት በጅ አትበሉ ፡ ወነዋ ውስተ አብያት አትእመኑ ፡ እነሆ በምክራብ ያስተምራል ቢሏችሁ በጅ አትበሉ ፡

ጽፎ አሰመ ከመ መብረቅ ዘይወፅእ እምጽባሕ ወያስተርኢ እስከ ዓረብ ፡

ጽፎ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ እንዲታይ ፡ ከማሁኬ ይከውን ምጽአቱ ለወልደ ዕንሰ እመሕያው የወልደ ዕንሰ እመሕያው የክርስቶስ ምጽአቱ እንዲህ ነውና ማለት ሁሉ ያየዋልና ፡

ጽፎ ሀበ ሀሉ ገደላ ህየ ይትጋብሉ አንስርት ሉቃ ፲፯ ፡ ፴፫ ፡

ጽፎ በአይቱ ንትራከብ ብለውታል በሉቃስ ያቀናዋል ምግብ ካለበት አንስርት ይሰበሰባሉ አለ እኔ ካለሁበት እናንተ ትሰበሰባላችሁ ፡ ሐተታ ፡ ገደላ አለው ራሱን ነፍስ የተለየቸውን መለኮት የተዋሐደውን ሥጋውን ነውና የምንቀበለው ፡ አንስርት አላቸው ሐዋርያትን አንስርት ክንፍ አላቸው ፡ ሐዋርያትም ክንፈ ጸጋ አላቸውና ፡ አንስርት ተመስጦ እንዳላቸው ሐዋርያትም ተመስጦ አላቸውና ፡

በእንተ ካልዓዋት ምጽአት ፤ ከወልደ ዕንሰ እመሕያው ፡

ጽፎ ወእምድኅረ ሕማምን ለእማንቱ መዋዕል ፀሐይኒ ይፀልም ፡ ኢሱሲ፫፲፯ ፡ ሕዝብ፡ ፯ ፡ ኢሱሲ፫፲፯ ፡ ፲፭ ፡ ማርያም ፡ ጽፎ ሉቃ ፡ ጽፎ ፡ ጽፎ ፡ ራዕ ፩ ፡ ፯ ፡

ጽፎ በሐሳዊ መሲሕ የሚደረገውን መናገር ነው ይህ ሁሉ መከራ ከተደረገ በኋላ ፀሐይ ያልፋል ፡ ወወርኀኒ አይሁብ ብርሃና ፡ ጨረቃም ብርሃንን አይሰጥም ማለት ያልፋል ፡ ወከዋከብትኒ ይወድቁ እምሰማይ ፡ ከዋከብትም ያልፋሉ ወያንቀለቅል ኃይለ ሰማያት ፡ አደማሰ ደን ዑን ይለቃል ፡

፴ ወይአተ አማረ ያስተርኢ ትእምርቱ ሰወልደ ዕንሰ እመሕያው ውስተ ሰማይ ፡

፴ ያን ጊዜ የወልደ ዕንሰ እመሕያው ክርስቶስ ምልክቱ በሰማይ ይታያል አወረ ርዝብቱን አወረ ትንቁቱን እስራቱን ሳያወፋ ይመጣልና ፡ ታሪክ ላባ ጳኩሚስ እንደታየው ሲሰግድ ወዘ ወርዶ መራቱን ጭቃ አደረገው ወዲያው ጌታ ተገለጸ ለት አንተን አገኝ ብዬ እንዲህ እደከማለሁ አለው እኔም እንጂ ላንተ ብዬ እንዲህ ሁኔ ተስቅያለሁ ብሎ በዕለተ ዓርብ እንደ ተሰቀለ ሁኖ ጉትን እንደ ተወጋ ደሙ እንደፈሰሰ ሁኖ ታይቶታል ፡ አንድም ወእምድኅረ ሕማምን ብለህ መልስ ፡ በጥጦስ የሚደረገው መከራ ነው ፡ ይህ ሁሉ መከራ ካለፈ በኋላ ፀሐይ ይጨልማል ፡

ወወርህኒ አይሁብ ብርሃና ወከዋከብትኒ ይወድቁ እምሰማይ ፡ ጨረቃ ይጨልማል ከዋከብትም ይወድቃሉ ፤ በዕለተ ዓርብ በሠሩት ኃጢአት እንደ ተፈረደባቸው ለማጠየቅ በዕለተ ዓርብ የተደረገው ሁሉ ተደርጓል ፡ ወይአተ አማረ ያን ጊዜ የወልደ ዕንሰ እመሕያው የክርስቶስ ምልክቱ በሰማይ ይታያል ፡ ታሪክ ፡ በሮም አንጻርና በኢየሩሳሌም አንጻር ያሉ ከዋከብት ሠልፍ ሰርተው ሲዋጉ በሮም አንጻር ያሉት በኢየሩሳሌም አንጻር ያሉትን ድል ሲያደርጓቸው ታይተዋል ፡ ሮማውያን አይሁድን ድል ለማድረጋቸው ምሳሌ ነው ፡

አሜሪካ ይበክዩ ዙሉሙ አሕዛብ ምድር ሶበ ይፈለይዎ ሰወልደ ዕንሰ ዕመሕያው እንዘ ይመጽእ በደመና ሰማይ ፡

በሰማይ ደመና ማለት በባሕርይ ክብሩ ሲመጣ ባዩት ጊዜ ያን ጊዜ አሕዛብ ሁሉ ያዝናሉ ፡ ሐተታ የዕርገት የደብረ ታቦር የምጽአት ደመና የባሕርይ ክብር ነው ፡ አንድም በሥጋ ማርያም መጥቶ ባዩት ጊዜ ፡ ሰማይ ዳግሚት እንዲል አንድም በክበበ ትሰብእት መጥቶ ባዩት ጊዜ ያዝናሉ ፡ ምስሰ ኃይል ፡

ከኃይል ጋራ ማለት ዓለምን ከማሳለፍ ጋራ =
ወሰብሐት ብዙኅ =
ቅዱስ እግዚአብሔር ዘያነቅሐው ለምውታን ተብሎ
ከመመስገን ጋራ ሲመጣ ባዩት ጊዜ =

፴፩ ወይሬንዎሙ ለመላእክቲሁ ምስሉ ቃለ
ቀርን = ልቀር፡፲፭ ፡ ዓፄ = ልቀተሰ ፡ ፩ ፡ ፲፭ =

፴፩ ዐዋጅ ከመንገር ጋራ መላእክትን ያዛቸ
ጥል =

ወሰዱሐት ዓቢይ =

፴፭ ማለቲን ገልጽ በመጣ ጊዜ =

ወያህተጋቢዎሙ ለጥሩያኒሁ አምፂቱ ነፋሳት እም
እጽናፈ ሰግይ እስከ እጽናፈሃ =

ውታንን ካራቱ ማዕዘን ይሰበስቧቸዋል = ይመ

ጽእ ወያህተጋቢዎሙ ይፈንዎሙ ወያህተጋቢዎሙ
ያልል =

፴፭ ቅዱስ ልሳና አዲሱ አምላኪሁ =

፴፭ ንጉሥን በበለሰ ዕውቁ =

እምኩሙ ለምለመ አዕጼቲሁ ወሠረኡ ቆጽሎ ተአ
ምሩ ከመ ቀርብ ማዕረር =

በለሰ ቅጠሎ የለመለመ ዓጽቅ ያወጣ እንደሆነ
መከር እንደ ደረሰ ዕውቁ = ሐተታ ፡ የጥጣስን በቅ

ጠል የሐሳዊ መሲሕን በአበባ የምጽአትን በፍሬ
መስሎ ይናገራል = እንደም እንደ ቅጠሎ ሐሳዊ

መሲሕ ነግሞላቸው ቤተ አይሁድ ደስ ብሏቸዋል =

እንደ አበባው የምእመናን መከራቸው እንደ ፍሬው
ጥታቸው ፡ እንደም እንደ ፍሬ ጥታቸው እንደ

አበባ ከብራቸው = እንደም ቆጽል አይለወጥም =

እንደ አበባው የአይሁድ መከራቸው እንደ ፍሬው
ጥታቸው ፡ እንደም እንደአበባው ጥታቸው እንደ

ፍሬው ፍጻቸው =

፴፫ ከግዕዝ አንትሙኒ እምኩሙ ርአክሙ ዘንተ
ዙሎ አእምሩ ከመ ቀርብ ኅብ ጥጥት =

፴፫ እናንተም ይህን ሁሉ ይያችሁ እንደሆነ
እንደቀረበ ከደጅ እንዳለ ዕውቁ ከደጅ የቆመ ፈጥኖ

እንዲገባ ፈጥኖ እንዲደረግ ዕውቁ ማለት ነው =

፴፩ አማን አብላክሙ ከመ አተኃልፍ ዛቲ
ትውልድ እስከዝ ዙሎ ይትገበር =

፴፩ ይህ ሁሉ እስከፈጽም ድረስ ቤተ አይሁድ
አታልፍም ብየ እንዳታልፍ አነግራችኋለሁ =

፴፩ ሰማይ ወምድር የኃልፍ ማር ፲፫ ፡ ፴፩ =

፴፩ ሰማይና ምድር ያልፋል = ወቃልየሰ

ኢየሁልፍ =

ሕጌ ግን አያልፍም = እንደም እለፍ ያልሁት ያልፋል
እለፍ ያላልሁት አያልፍም = እንደም ሕጌን የያዘ

አያልፍም ሕጌን ያልያዘ ግን ያልፋል =

፴፱ ይደልም ተጊህ ለክርስቲያን እስመ ኢየ
አምር ሰፋት ሞቱ =

፴፯ ወዘእንተሰ ይእቲ ዕለት ወይእቲ ሰዓት
እለዐ ዘየእምራ =

፴፯ ያችን ዕለት ያችን ሰዓት የሚያውቃት
የሰም = ይእቲ ባለው ወኪያሃ ይላል አብነት ወይ

እቲ ማለት ነው። ወሰምዓት የዲት በኪያሆን መዋ
ዕል እንዲል = ሐተታ ፡ ዘመኑ ዘመነ የሐንስ ወርት

ወርኃ መጋቢት ዕለቱ ዕለተ እሑድ ሰዓቱ መንፈቀ
ሌሊት አይደለም ቢሉ ብዙ ዘመነ የሐንስ ብዙ ወርኃ

መጋቢት ብዙ ዕለተ እሑድ ብዙ መንፈቀ ሌሊት
እለና =

ኢመሳእክተ ሰማይ =

መላእክትም ሆነው =

ወኪወልድ =

ደቂቀ አዳም ሁነው አያውቁትም = ኦሪት ዘል
ደት እንዲል ዘእንበለ አብ ባሕቲቱ =

ክብቻው ከአብ በቀር አብ ብቻ ያውቃታል እንጂ
ሐተታ ከፍጡራን ሲለየው ነው እንጂ ከወልድ

ከመንፈስ ቅዱስ ሲለየው አይደለም = እንደም

ወልድ ቅድመ ተዋሕዶ የነበረ ዐላዋቂ ሥጋን እንደ

ተዋሕዶ ሰማጠየቅ = አኮ ኢያእሚር ኅቡእተ አላ
ከመ የሀብ መካነ ሰጥንተ ትሰብእቱ ዘኢየሱምር

ኅቡእተ እንዲል = እንደም አብ ለልጁ በመስጠት
ዐውቃታል ፡ ወልድ ግን በሥራ ዐላዊቃትም ሲል

እንዲህ አለ ፡ እንደም ፡ ኢወልድ ባሕቲቱ ዘእንበለ
አብ ፡ ወልድ ብቻ ያስ አብ አያውቃትም =

፴፯ ወበከመ ኮነ በመዋዕሊሁ ለኖኅ ከማሁ
ይከውን ምጽአቱ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው ዘፍ ፡ ፯ ፡

፯ ሉቃ ፡ ፲፯ ፡ ፳፯ =

፴፯ በኖኅ በመን እንደተደረገው የወልደ ዕጓለ
እመሕያው የክርስቶስ ምጽአቱ እንዲህ ይደረጋል =

፴፰ እስመ በከመ ኮነ በመዋዕሊ ኖኅ እምቅድመ
ማየ አይህ ይበልፀው ወይስትዩ =

፴፰ ከማየ አይህ እስቀድም ሲበሉ ሲጠጡ
ያወሰቡ ወይትዋሰቡ =

ሲያገቡ ሲጋቡ እንደነበረ =

እስክ እመ ቦአ ኖኅ ውስተ ንፍቀ ታቦት =

ንፋቀ ታቦተ ሲል ነው ስጠተ ልብስ ጠፈረ ቤት
እንዲል ስጡጠልብስ ጥፋረ ቤተ ሲል ኖኅ ከፍል

ከፍል ካለው መርከብ እስቲገባ ድረስ =

፴፱ ወኢያእመሩ እስክ እመ መጽአ ማየ አይኅ
ወእጥፍክ ዙሎ ፤

፴፱ የጥፋት ወኃም መጥቶ ሁሉን እስኪያ
ጠፋ ድረስ እንዳላወቁ ከማሁኬ ይከውን ምጽአቱ

ለወልደ ዕጓለ እመሕያው =

የክርስቶስ ምጽአቱ እንዲህ ነውና በኖኅ ጊዜ እንደ
ተደረገ ይደረጋል =

ግ አሜሃ ጀቱ ይሄልጢ ውስተ ጀዱ ገራገት ።
 ግ ያን ጊዜ ሁለት ሰዎች ባንድ እርሻ ይኖራሉ
 ግ፩ ጀዱ ይነሥኡ ።
 ግ፩ እንዴን በሞት ይወስዳሉ ።

ወካል የኃድጉ ።
 አንዱን በሕይወት ይተዋሉ ።
 ወጀቱ የሐርፃ በ፩ዱ ማገረፅ ሁለት ሴቶች ባንድ
 ወፎጫ ይፈጫሉ ። ሐተታ ተራ አንድም ሽርም
 አንድም መቀበያውን አንድ አድርገው ።
 አሐተ ይነሥኡ ።
 አንዲቱን በሞት ይወስዳሉ ።
 ወካልዕታ የኃድጉ ።
 አንዲቱን ይተዋሉ ።
 ጀቱ ይሰክቡ ውስተ ጀዱ እራት ባልና ሚስት ባንድ
 አልጋ ይተኛሉ ።
 ጀዱ ይነሥኡ ።
 አንዳቸውን በሞት ይወስዳሉ ።
 ወካል የኃድጉ ።

አንዳቸውን በሕይወት ይተዋሉ አንድም ጀቱ ይሄ
 ልጢ ብለህ መልስ ለያርገብ እግዚአብሔር ምድር
 ለያራት እንዲል ። በያራት ዕፃ ጀ ሰዎች ይኖራሉ
 ምግባር ሃይማኖት የያዘውን ይነሥኡ ወደ ገነት ።
 ምግባር ሃይማኖት ያልያዘውን የጎድጉ በገሃነም ።
 ወጀቱ ይሰክቡ ውስተ ጀዱ እራት ። ለይጎድር
 እግዚአብሔር ውስተ ቤቱ ለሴም እንዲል በሴም
 ዕፃ ጀ ሰዎች ይኖራሉ ። ምግባር ሃይማኖት የያዘውን
 ወደገነት ያልያዘውን ወደ ገሃነም ይተዋሉ ። አንድም
 ጀቱ ይሄልጢ ብለህ መልስ ባሕታውያን በበረሃ
 ይኖራሉ አንድ እንደገና እንደ መቃርስ እንደ እቡን
 ተክለሃይማኖት ያሉትን ይነሥኡ ወደ ገነት ። አንድ
 ሠናዩ ዝክር እንደ በዓለ መቅደት ያሉትን የኃድጉ
 በገሃነም ።
 ወጀቱ የሐርጸ ።

ነዳያን በዚህ ዓለም ይኖራሉ እንደ አልዓዛር እንደ
 ሐዋርያት ያሉትን ወደገነት ። እንደ ይሁዳ እንደ
 አይሁድ ያሉትን በገሃነም ። ወጀቱ ይሰክቡ ውስተ
 ጀዱ እራት ። ባለጸጎች በዚህ ዓለም ይኖራሉ ። እንደ
 ኢየሱስ እንደ አብርሃም ያሉትን ይነሥኡ ወደገነት ።
 እንደ ነዌ እንደ ኪራም ያሉትን የጎድጉ በገሃነም ።

ግ፩ ትግህ እንክ እስመ ኢተክምሩ በዓይ ሰዓት
 ይመጽእ እግዚአብሔር ማር ፡ ፲፫ ፡ ፴፫ ።
 ሉቃ ፡ ፲፪ ፡ ፴፱

ግ፩ ጌታችሁ በማናቸውም ሰዓት እንዲመጣ
 እታውቁም ለትሩፋት ተግታችሁ ኑሩ ።
 ግ፫ ወዘንተ ባሕቱ አእምሩ ወኢትርስዑ ።
 ግ፫ ባሕቱ ዋዌ ነው ይህንም ዕውቁ ሶበሁ የእ
 ምር በዓለ ቤት ጊዜ ይመጽእ ሠራቂ እምተግህ
 ወእምሀለወ ።

ባለቤት ሌባ የሚመጣበትን ጊዜ ቢያውቅ ተገቶ
 በጠበቀ ነበር ።
 ወእምሁኃደገ ይከርዩ ቤት ።
 ግድግዳውን ምስው ናሱን አፍርሰው ይስርቱት
 ዘንድ ቸል ባላለም ነበር ።

ግ፩ ወበእንተዝ እንትሙኒ ድልዋኒክሙ ህልጢ
 እስመ በጊዜ ኢተክብክሙ ይመጽእ ወልደ ዕንለ
 እመሕያው ።

ግ፩ ወልደ ዕንለ እመሕያው ክፍስቶስ ባልጠ
 ረጠራችሁት ዕለት ባላወቃችሁት ሰዓት ይመጣልና
 አንደዚህ እናንተም ተዘጋጅታችሁ ኑሩ ።

ግ፩ መኑ እንጋ ውእቱ ገብር ምእመን ጠቢብ
 ዘይሠይሞ እግዚአውስተ ዙሉ ቤቱ ።

ግ፩ ቅዱስ ዲፕሮስ ለነሁ ትሚህረን ወሚመ
 ለዙሉ ብሎታል በሉቃስ ፡ ምን እናንተን ብቻ እና
 ንተን ለመስለ ሁሉ ነው እንጂ ብሎ አያይዞ በዚያ
 ውስላይ ጌታው አምኖ የሚሾመው ብልህ በጉባሪያ
 ማነው ።

ከመ የሀቦሙ ሲላዩሙ በበጊዜሁ ።
 በየጊዜው ምግባቸውን ይሰጣቸው ዘንድ የዕለት
 ሃሳምንት የወር ያመት ምግቡን የሚቀበል አለና፤

ግ፩ ብፁዕ ውእቱ ገብር ዘመጸኦ እግዚአ
 ይረክቦ እንዘ ከመዝ ይገብር ። ራዕ ፡ ፲፮ ፡ ፲፭ ።

ግ፩ ጌታው በመጣ ጊዜ እንዲህ ሲያደርግ ማለት
 ምግባቸውን ሲሰጣቸው የሚያገኘው ባሪያን ዑድ
 ክቡር ነው ።

ግ፩ አማን እብለክሙ ከመ ዲበ ዙሉ ጥሪቱ
 ይሠይሞ ።

ግ፩ በገንዘቡ ሁሉ ይሾመዋል ብዩ እንዲሾ
 መው በውነት እነግራችኋለሁ ።

ግ፩ ወእመስ ይቤ ውእቱ ገብር እኩይ ይጉ
 ነዲ እቲወ እግዚአየ ።

ግ፩ ያ ክፉ ባሪያ ገንጌታዩ የሚመጣበት
 ጊዜ ገና ነው ብሎ ።

ግ፩ ወይዘብጥ አብያጸሁ አግብርተ ይበልዕ
 ወይስቲ ምስለ ሰካርያን ።

ግ፩ የጌታውን ባርች ባልንጀሮቹን ቢመታ
 ማለት በበትረ ረኃብ ሲመቱ ካዘማሪ ከዘዋሪ ጋራ
 እየበላ እየጠጣ ምግባቸውን አልሰጥም ቢል ።

፤ ወይመጽእ እግዚአውስተ ገብር በዕለተ
 ኢተህዘበ ወበጊዜ አያለመረ ወይሠጥቶ አማክከሉ
 ፤ ባላወቀው ዕለት ባልጠረጠረው ሰዓት መጥቶ
 ጌታው ከሹመቱ ይሸረዋል ።

፤ ወይራሲ መክፈልቶ ምስለ መደልዋን ጎበ
 ህሉ ብካይ ወሐቅዩ ስነን ። ማቱ ፡ ፲፫ ፡ ግ፩፡፳፭፡፴፱

፶፩ ዕድል ፈንታውን ጽዋ ተራውንም ልቅሶ ጥርስ ቁርጥማት ካለበት ቦታ ከግብዞች ጋራ ያደርግ በታል = አንድም መት ውክቱ ብለህ መልስ = ጌታው አምና በነዳያን ላይ የሚሾመው ባለጸጋ ማነው ጌታ ለሰው ብዕል መስጠቱ ለነዳያን መሾሙ ነውና ከሠ የሀቦሙ ስጠን ባሉት ጊዜ ለነዳያን ሊሰጣቸው = ብፁዕ ውክቱ ጌታው በመጣ ጊዜ ለነዳያን ምግባቸውን ሊሰጣቸው የሚገኝ ባለጸጋ ንዑድ ከቡር ነው = አግን እብላክሙ በወዲያውም ዓለም ብዕል ይሾሙል ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ = ወአመሰ ይቤ ያከፋ ባለጸጋ ግን የምጥቅበት ጊዜ ገና ነው ብሎ ከዝግሬ ከዘዋሪ ጋራ እየበላ እየጠጣ ነዳያን በበትረ ረታብ ሲሞቱ አልሰጥም ቢል ዘሰ ይዳደቅ በእናቅጽ ውክቱኬ ያመነድብ ነፍሳት እንዲል ወይመጽእ እግዚአብሔር፡ ባልጠረጠረው ዕለት ባላወቀው ሰዓት ጌታው መጥቶ በግእከሰ ዘመኑ ነፍሱን ከሥጋው ይለያታል እድል ፈንታውን ጽዋ ተራውን ከታጥአን ጋራ ጽኑዕ ሥቃይ ባለበት ቦታ በገዢው ያደርግበታል = አንድም መት ውክቱ ብለህ መልስ = ጌታው አምና በምእመናን የሚሾመው ቁስ መምር ማነው = ከሠ የሀቦሙ ሲሳየሙ፡ ያስተምራቸው ዘንድ ንስሐን ሥጋውን ደሙን ይሰጣቸው ዘንድ = ብፁዕ ውክቱ ጌታው በመጣ ጊዜ ሲያስተምራቸው የሚገኝ መምህር ንስሐን ሥጋውን ደሙን ሊሰጣቸው የሚገኝ ቁስ ንዑድ ከቡር ነው = አግን ዕብላክሙ በወዲያው ዓለም ምሥጢር ክብር ይሾሙል ብዬ እንዲሾመው በውነት እነግራችኋለሁ = ወአመሰ ይቤ ውክቱ ገብር እኩይ = ያ ከፋ መምር ቁስ ግን የምጥቅበት ጊዜ ገና ነው ብሎ = ወይዘብጥ አብያ ጸሁ ምእመናን በበትረ ክህደት ሊመቱ አላስተምርም ቢል በበትረ ኃጢአት ሊመቱ ንስሐን ሥጋውን ደሙን አልሰጥም ቢል = ኢትዘበጥ አንተ ከሠ አይላሁ እነ ሃቲ ምጽንጋዕ ምዕረ ትዘብጠከ ወምዕረ ትዘብጠከ እንዲል = ወይመጽእ እግዚአብሔር ባላወቀው ዕለት ባልጠረጠረው ሰዓት ጌታው መጥቶ ነፍሱን ከሥጋው ይለያታል = ወይሬሲ መክፈልቶ፡ እድል ፈንታውን ጽዋ ተራውንም ከታጥአን ጋራ ጽኑ ሥቃይ ባለበት በገሃነም ያደርግበታል ።

በእንተ ደናግል ጠባባት ወአብዳት ።

ምዕራፍ ፳፭ ።

፩ አሚሃ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ዐሥርን ደናግሰ እለ ነሥአ መታትዊሆን ወወል ውስተ ቀበላ መርዓዊ ።

፪ አብነት አሚሃ ይአተ አሚረ ይላል ያን ጊዜ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል = ሕገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ ኢየሱስ ከርሱቶስ ፋና ይዘው ዐሥሩ ደናግል ሊቀበሉት የወጡ ሙሽራን ትመስላለች ። አንድም መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ትመስል መታትወ

መርዓዊን ሲቀበሉ ፲ ደናግል ይዘውት የወጡ ፋናን ትመስላለች ። አንድም መንግሥተ ሰማይ ምእመናን ትመስል ዐሥርን ደናግል = ሙሽራውን አመቀበል ፋና ይዘው የወጡ ደናግልን ትመስላለች ሐተታ ደናግል አላቸው ምእመናንን፡ ደንግል ባባት በናቷ ቤት ሳለች ኋላ ከባሏ ጋራ አንድ የምትሆንበትን ሥራ ስትማር አንድታድግ ምእመናንም በዚህ ዓለም ሳሉ ኋላ ከክርስቶስ ጋራ አንድ የሚሆኑበትን ሥራ ሲወሩ ይኖራሉ = አንድም በተፈጥሮ ደናግል ናቸውና አንድም ደንግልና ሥጋ አላቸውና ይህስ ለሁሉ አይቻልም ብሎ ደንግልና ነፍስ አላቸውና ።

፫ ወኃምስ እምኔሆን አብዳት አማንቱ ።

፬ ካሥሩ አምስቱ ሰነፎች ናቸው ወኃምስ ጠባባት ።

አምስቱ ልባዎች ናቸው ።

፭ ወዓብዳትስ ነጂአን መታትዊሆን ኢነሥአ ቅብዓ ምስሌሆን ።

፮ ሰነፎች ፋና ይዘው በማሰሯቸው ዘይት አልያዙም ።

፯ ወጠባባትስ ነሥአ ቅብዓ ምስሌ መታትዊሆን በገማዕዊሆን ።

፪ ልባዎች ግን ከፋናቸው ጋራ በማሰሯቸው ዘይት ይዘዋል ሐተታ ነግብዳት የሚላቸው ሃይማኖት ጾም ጸሎት ትሕትና ኃፈረ ገጽን ይዘው ፪ኛ በል ቡናቸው ፍቅርን ያልያዙ ናቸው = ኃፈረና ገጽና ትሕትና ስንድ ወገን ናቸው ብሎ ሃይማኖት ጾም ጸሎት ትሕትና ኃፈረ ገጽ አንድ ወገን ገጽሕናን ይዘው ፮ኛ በል ቡናቸው ፍቅርን ያልያዙ ናቸው = ጠባባት የሚላቸው አምስቱን ይዘው ስድስተኛ በል ቡናቸው ፍቅርን የያዙ ናቸው = ቅብዕ አይርንቅ ቅብዕስ ፍቅረ ደቂቀ ዕዓለ እመሕያው እንዲል = አምስቱን ይዘቸው ስድስተኛ በል ቡናቸው ፍቅርን ካልያዘችሁ አይሆንም ይሏቸዋል ከነግህ ከወለስት እንደዚህ ሲሉ ሞት ይመጣባቸዋል ። እኒያ አለመጠቀማቸውን እነዚህ መጠቀማቸውን መናገር ነው ።

፭ ወጉንድዮ መርዓዊ ደቀሳ ዙሎን ወናማ ።

፭ ሙሽራው በዘገየ ጊዜ ዓብዳትም ጠባባ ትም ተኘ ።

፮ ወከዊኖ መንፈቀ ሌሊት ውውዓ ኮነ ናሁ መርዓዊ መጽአፃዑ ተቀበሉ ።

፮ መንፈቀ ሌሊት ሲሆን ሙሽራው መጥቷ ልና ወጥታችሁ ተቀበሉ ተብሎ ተነገረ ። ሐተታ፡ በሀገራቸው ሙሽራ የሚመጣ በመንፈቀ ሌሊት ነውና ።

፯ ወእምዝ ነቅሐ አልኩ ደናግል ዙሎን ወአ ወነያ መታትዊሆን ወወል ውስተ ቀበላ መርዓዊ

፯ ከዚህ በኋላ ልባዎች ተነሥተው ፋናቸውን አዘጋጅተው ሙሽራውን ሊቀበሉ ወጡ ።

፩ ወእልኩ ዓብዳት ይቤላሆን ለጠባባት ሀባነ ቅብዓ እምቅብዕክን ።

፪ ሰነፎች ልባዎችን ከዘይታችሁ ዘይት ስጡን አሏቸው ።

እስመ መገትዊን ጠፍላን ፤ ዘይት አልቆበናልና ።

፫ ወእውሥኤሆን ጠባባት እንዘ ይብላ አልቦ ዘየእክል ለነ ወለክን ።

፬ ልባዎች ለኛና ለናንተ የሚበቃ ዘይት አል ያዘንምና ፤ አላ ሑራ ወተዛየጣ ለክን እምገብ እለ ይወይጡ ።

፭ ሂዳችሁ ዘይት ከሚሸጡ ግዙ እንጂ አሏቸው ወሐዊርን ይዛየጣ በጽሐ መርዓዊ ።

፮ ለጊዜው ሂደው ሳሉ ሙሽራው መጣ ። ወቦአ ምስሌሁ እልኩ እስ ድልዋት ውስተ ከብክብ ። የተዘጋጁ ከሱ ጋራ እንደሱ ወደሰርግ ገቡ ። ወተዐፅወ ፕጎት ፤ ደጅ ተዘጋ ፤

፯ ወድጎረ መጽአ እልኩሂ ደናግል ወይ ቢላ እግዚአእግዚአ እርጎወን ።

፪ እነዚያ ከገቡ ደጅ ከተዘጋ በኋላ ሰነፎች መጥተው ክፈትልን ማለት እንድንገባ እድርገን አሉት ።

፫ ወእውሥኤን ፤ መለሰላቸው ወይቤሉን አማን አብለክን ከመ አየእምረክን ።

፫ ዐላውቃችሁም ብዩ እንዳላውቃችሁ በውነት እነግራችኋለሁ እስመ ስእንክን ተጊሃ ወእምስዮ እሐተ ሰዓት ምስሌያ ። ተግታችሁ ሥራ አልወራችሁም ከኔ ጋራ እንዲት ሰዓት መቆ ምመቆየት አል ተቻላችሁምና ።

፫ ትግሁኬ እስመ ኢተአምሩ ዕለታ ወሰዓታ እንተ ባቲ ይመጽእ ወልደ ዕጓለ እመሕያው ማር ፤ ፬ ፤ ፬ ።

፫ ወልደ ዕጓለ እመሕያው ክርስቶስ የሚመ ጣበትን ዕለት ሰዓት አታውቁምና ለትሩፋት ተግታችሁ ኑሩ ። እንድም ወጉንድዮ መርዓዊ ብለህ መልስ ምጽአት በዘገዩ ጊዜ ምእመናን ሁሉ መሞታቸውን መናገር ነው ። ወከዊኖ መንፈቀ ሌሊት በማእከል ዘመን መርዓዊ ክርስቶስ መጥቷልና ለተዋሕዶ የሚ ያበቃ ሥራ ሥሩ ተብሎ ተነገረ ። ሐተታ ያልተካ ከለ መንፈቅ ነው ወንፍቃ ለሌሊት ወመንፈቆሙ ናፈቁ እንዲል ። ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዕለተ ምጽአት ያለውን እንድ ወገን ፤ ከምጽአት በኋላ ያለውን እንድ ወገን እድርጎ መንፈቅ አለ ። እንድም የተካከለ መንፈቅ ነው ዓለም ሳይፈጠር ያለውንና ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ያለውን እንድ ወገን ከም ጽአት በኋላ ያለውን እንድ ወገን እድርጎ ተናገረ የዚያ ጥንቱ እንዳይታወቅ የዚህም ፍጻሜው እይታ ወቅምና ፤ የቀጥር መጽሐፍ ክፍል ዳግም መንፈቅ ይላል ተአምረ ኢየሱስ ወበ፯ ሰዓት ሌሊት ተንሥክ

እግዚእ ኢየሱስ ይላል ቢሉ ሦስት ሰዓት አሳልፎ ነው መከራ መቀበል የጀመረ ፤ ከዚያ ተነሥቶ ቁጥር ፮ እለ እንጂ ፤ ልደቱም ጥምቀቱም ትንግኤ ውም ምጽአቱም ባሥረኛው ሰዓት ነው ። ወእምዝ ተንሥክ ለተዋሕዶ የሚያበቃ ሠርተው ሀባነ ቅብዓ ከሥራችሁ አትርፉልን እስመ መጋትዊን ጠፍላን ለተዋሕዶ የሚያበቃ ሥራ አልወራንምና ማለት ባንዱ ሥራ እንዱ የሚጠቀም እንደመሰላቸው መና ገር ነው ። ወእውሥኤሆን እንዘ ይብላ አልቦ ዘየእ ክል ለነ ወለክን ፤ ለኛና ለናንተ የሚያበቃ ሥራ የለ ንም አሏቸው ማለት ፤ ባንዱ ሥራ እንዱ እንዳይጠ ቀም ማወቃቸውን መናገር ነው ፤ አላ ሑራ ፤ ምሕ ረትን ከሚያድሉ ከሥላሴ ምሕረትን ከሚያሰጡ ክነዳያን ለምኑ እንጂ አሏቸው ፤ ወሐዊርን ይዛ የጣ ፤ ነግ ሠልሰት ሥራ እንሠራለን ሲሉ ምጽአት ደረሰ ። ወቦአ ምስሌሁ ፤ ሥራ ሠርተው የተገኙት ተዋሕዶት ተዋሕዳቸው ። ወተዐፅወ ፕጎት ምሕረት ተከልክለ ፤ ወድጎረ መጽአ ወይቤላ እርጎወን የሚ ገቡ እንደመሰላቸው መናገር ነው ወእውሥኤን አላው ቃችሁም ብዩ እንዳላውቃችሁ በውነት እነግራችኋ ለሁ ፤ ፈጥሮስ ዐላውቃችሁም ማለት አይመችም ብሎ ወስድኳችሁ ካድኳችሁ እላችኋለሁ ። እስመ ስእ ንክን ተጊሃ ፤ ለተዋሕዶ የሚያበቃ ሥራ አልወራችሁምና ትግሁኬ እንዳለፈው ፤ ሐተታ ዓብዳት የሚላ ቸው ሃይማኖት እንበል ምግባር ንጽሐ ሥጋ እንበል ንጽሐ ነፍስ ፍቅር እንበል ተስፋ ምሕረት እንበል ትዕግሥት ጸሎት ዘምስለ ትምክህት የያዙ ናቸው ። ጠባባት የሚላቸው ሃይማኖት ዘምስለ ምግባር ንጽሐ ሥጋ ዘምስለ ንጽሐ ነፍስ ፤ ምሕረት ዘምስለ ትዕግ ሥት ፍቅር ዘምስለ ተስፋ ጸሎት እንበል ትምክህት የያዙ ናቸው ይህን ይዛችሁ ይህን ካልያዛችሁ እይ ሆንም ይሏቸዋል ። ከነግ ከሠልሰት እንይዛለን ሲሉ ሞት ይመጣባቸዋል እኒህ መጠቀማቸውን እኒያ አለመጠቀማቸውን መናገር ነው ። እንድም ዓብዳት የሚላቸው አእምሮ ለብዎ ሰሚዕ ምሕረት ትዕግሥት እኒህን ኃምስቱን ይዘው እሚን ተስፋ ፍሥሐ ሰላም ፍቅርን ያልያዙ ናቸው ጠባባት የሚላቸው ዓሥሩ ንም የያዙ ናቸው ይኸን ይዛችሁ ይኸን ካልያዛችሁ እይሆንም ይሏቸዋል ። ከነግ ከሠልሰት እንይዛለን ሲሉ ሞት ይመጣባቸዋል እኒህ መጠቀማቸውን እኒያ አለመጠቀማቸውን መና ገር ነው ። እንድም ዓብዳት የሚላቸው አይሁድ ተንባላት ናቸው ፤ ጠባባት የሚላቸው ክርስቲያን ናቸው ካላመናችሁ ካልተጠመቃችሁ እይሆንም ይሏቸዋል ከነግ ከሠልሰት እንጠመቃለን ሲሉ ሞት ይመጣባቸዋል እኒህ መጠቀማቸውን እኒያ አለመጠ ቀማቸውን መናገር ነው ። እንድም ዓብዳት የሚላቸው አምነው ተጠምቀው የክርስቲያን ሥራ የማይሠሩ ናቸው ጠባባት የሚላ

ቸው አምነው ተጠምቀው ሥራ የሚሠሩ ናቸው
አምናችሁ ተጠምቃችሁ ሥራ ካልሠራችሁ አይሆንም
ይሏቸዋል ከነገ ከሠልሰት እንሠራለን ሲሉ
ጥት ይመጣባቸዋል እኒህ መጠቀማቸውን እኒያ
አለመጠቀማቸውን መናገር ነው ፡

በእንተ ምሳሌ ዘመካልይ ፡

፲፪ እስሙ ከሙብእሲ ዘይነገድ ወእውዓ አግ
ብርቲህ መመዘኛ ፡ ገጥሞ ይትገባሩ ቦቱ ሉቃ ፡ ፲፱
፲፪ ፡

፲፫ መንገሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ፡ ሕገ ወን
ጌል ተስፋ ተስፋ እያሉስ ክርስቶስ ብላቴኖችን ጠርቶ
ወጥተው ወርደው ያተርቱበት ዘንድ ገንዘቡን የሰ
ጣቸውን ነጋዴን ትመስላለችና ትገሠ ፡ አንድም
ትመስላለችን ፡

፲፭ በ ለዘመህበ ፪ተ መክሊተ ፡

፲፭ አምስት መክሊትን ለሰጠው ሰው አም
ስት መክሊት አለው አምስት መክሊትን ለሰጠው
ሰው ስጦታ አለው ለሰጠው አምስት መክሊት አለው
አምስት መክሊት የሰጠው ሰው አሰ ፡
ወበ ለዘመህበ ፪ተ መክሊተ ፡ ሁለት መክሊት
የሰጠው ሰው አሰ አንዳለፈው በል ፡
ወበ ለዘመህበ አሐዶ መክሊተ ፡ አንድ መክሊት የሰ
ጠው ሰው አሰ ፡

ወለስ፩ዱ እምነሆሙ በአምጣን ይክሉ ፡
ከሳቸው ወገን ላንዱም ላንዱ እንደሚቻላቸው መጣን
ወነገደ በጊዜሃ ፡ ሰጥቷቸው ሄደ ፡

፲፮ ወሐረ ዝኩ ዘኃምስ መክሊተ ነሥአ ወተ
ገበረ ቡቱ ፡

፲፯ አምስት መክሊት የተቀበለው ወጥቶ ወርዶ
አተረፈ ፡ ወረብኃ ካልዓተ ፪ተ መካልየ ፡ አምስት
አተረፈ ዐሥር አደረገ ፡

፲፰ ወከማሁ ዘሂ ፪ተ መካልየ ረብኃ ካልዓተ
መካልየ ፡

፲፱ አንደዚህ ሁሉ ሁለት መክሊት የተቀበለ
ውም ወጥቶ ወርዶ አተረፈ አራት አደረገ ፡

፲፳ ወዘአሐደስ መክሊተ ነሥአ ሐረ ወኃ
ለፈ ወከረየ ምድረ ወኃብአ ወርቀ እግዚአ ፡

፲፳ አንድ መክሊት የተቀበለው ግን ሌባ ቢሰ
ርቀኝ ወንበዴ ቢቀማኝ ቀጣፊ ቢያታልለኝ ብሎ
ፈርቶ ሄዶ ምድር ቆፍሮ የጌታውን ወርቅ ቀበረ ፡

፲፱ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል አተወ እግዚ
አሙ ለእሉ አግብርት ፡

፲፱ ከብዙ ዘመን በኋላ የነዚያ የባሮች ጌታቸው
መጣ ፡ ወአንዝ ይትሐስበሙ ፡ ተቈጣጠራቸው ፡

፳ ወቀርቦ ዘኃምስ መካልየ ነሥአ

፳ ወአምጽአ ካልዓተ ኃምስ መካልየ ፡

፳ አምስት መክሊት የተቀበለው ወጥቶ
ወርዶ ያተረፈውን አምስቱን ደርቦ አመጣ ፡

አንዝ ይብል እግዚአ ኃምስ መካልየ ወሀብከኒ ፡
አቤቱ አምስት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር ፡ አንድም
ዘወሀብከኒ የሰጠኸኝ አምስት መክሊት ነበር አኩሁ
ኃምስ መካልየ ወሀብከኒ አምስት መክሊት ሰጥተ
ኸኝ አልነበረምን ፡ አንድም ዘወሀብከኒ የሰጠኸኝ
አምስት አልነበረምን ፡

ወናሁ ኃምስ መካልየ ዘረባሕኩ ዲቤሆን ፡

እነሆ ወጥቼ ወርጄ አምሴት አትርፈኋለሁ ዐሥር
አድርጌአለሁ አለው ፡

፳፩ ወይቤሉ አግዚአ ኦግብር ጌር ወምአመን
ዘበላዳጥ ምእመን ኮንከ ዲበ ብዙኅ አስይመከ ፡

፳፩ አንተ በጉ ባሪያ በጥቂቱ ከታመንክ በብ
ዙው እሾምሃለሁ ፡

ባእ ውሲተ ፍሥሐሁ ለአግዚአክ ፡

ጌታህ ተድላ ከሚያደርግበት ግባ ግለት ተሾም
ተሸለም አለው ፡

፳፪ ወመጽአ ዘ፪ተ መክሊተ ነሥአ ፡

፳፪ ሁለት መክሊት የተቀበለውም መጣ ፡
ወይቤ እግዚአ አኩሁ ፪ተ መካልየ ወሀብከኒ ፡
አቤቱ ሁለት መክሊት ሰጥተኸኝ አልነበረምን ፡
ወናሁ ፪ተ ካልዓተ መካልየ ረባሕኩ ፡
እነሆ ወጥቼ ወርጄ ሁለት አተረፍኩ አራት አደረግሁ
አለው ፡

፳፫ ወይቤሉ አግዚአ ኦግብር ጌር ወምአመን
ዘበውተድ ምእመን ኮንከ ዲበ ብዙኅ እሠይመከ
ባእ ውሲተ ፍሥሐሁ ለአግዚአክ ፡

፳፫ አንተ በጉ ባሪያ በጥቂቱ ከታመንክ በብዙ
ወገን እሾምሃለሁ ጌታህ ተድላ ከሚያደርግበት ግባ
ግለት ተሾም ተሸለም አለው ፡

፳፬ ወመጽአ ዘሂ ዘ፩ኒ መክሊተ ነሥአ ፡

፳፬ አንድ መክሊት የተቀበለውም መጣ ፡
ወይቤ እግዚአ አአምረከ ከሙብእሲ ድሩክ አንተ
ተአርር ዘእዘራእክ ወታሰተኃብአ ዘእዘረውክ ፡
አቤቱ ያልዘራኸውን የምታጭድ ያልበተንኸውን
የምትሰበሰብ ትነሥአ ዘእያንበርክ ይላል በሉቃስ
ያላፍርኸውን የምታነግ ጽኑ ጪካኝ መሆንክን አው
ቃለሁኝ ፡

፳፭ ወፈሪህየ ሐርኩ ወከረይኩ ምድረ ወደ
ፈንኩ መክሊተክ ውስተ ምድር ፡

፳፭ ሌባ ቢሰርቀኝ ወምበዴ ቢቀማኝ ቀጣፊ
ቢያታልለኝ ብየ ፈርቼ ምድር ቆፍራ ቀብራ አኑሬ
አለሁ ፡ ጠብልልክዋ ውስተ ሰበንየ ይላል በሉቃስ
በመጣምጤሚያየ ቋጥሬ ይገላሁ ፡ ናሁ ንግእ
ንዋየክ ፡

እነሆ ገንዘብህን ተቀበለኝ አለው ፡

፳፭ ወአውሥአ እግዚአ ፡

ጌታው መለሰ ፡

ወይቤሉ ለ እኩይ ገብር ወሀካይ ተአምረኒኑ ከመ ብእሲ ድሩክ እነ አፃርር ዘኢበራዕኩ ወአስተጋብእ ዘኢዘረውኩ ።

፳፮ ያልዘራሁትን የማጭድ ያልበተንሁትን የምስበስብ ጽኑ ጨካኝ መሆኔን ታውቃለህን ።

፳፯ ወእምደለወክ ትገብእ ወርቅየ ውስተ ማዕ ድየ ።

፳፰ ይኸን ካወቅህ ገንዘቤን ልትሰጠኝ የተገ ባህ ነበር ።

ወመጸእየ እነ ለልየ እምአስተገበርክዎ በርዴ ። ወጥቶ ወርዶ ለሚያተርፍልኝ በሰጠሁት ነበር ። አንድም እኔ ወጥቼ ወፎጂ ባተረፍኩበት ነበር ።

፳፱ ወይቤሉሙ ለእለ ይቀውሙ ህየ ንሥኡ እምኔሁ ዘንተ መክሊተ ወሀብዎ ለዘቦ ፲ቴ መክሊት ማቴ.፲፫ ፡ ፲፪ ማር.፮ ፡ ፳፭ ሉቃ ፭ ፡ ፲፰ ፤ ፲፱ ፡ ፳፯

፳፻ ይህን መክሊት ክሱ ተቀብላችሁ ዐሥር መክሊት ላለው ሰጡት ።

፳፻ እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ።

፳፻ ላለው ይሰጡታልና ማለት አምስት ላለው አምስት ይሰጡታልና ።

ወይቄስክዎ ።

ይደርሱለታል እለ አንዱን ።

ወለዘስ አልቦ ዘሂ ቦ የሀይድዎ ።

የሌለውን ግን ያኑ ያለውን ቅሱ ይወስዱበታልና ንሥኡ ፤

፴ ወለገብርሰ እኩይ ወሀካይ አውፅዎ አፍአ ወደይዎ ውስተ ጽልመት ጸናሬ ኃበ ህሉ ብካይ ወሐቅየ ስነን ።

፴ ያን ሐኬተኛ ባሪያ ግን ልቅሶ ጥርስ ቀርጥ ማት ወዳለበት ወደ ጽኑ ጨለማ እግዙት አለ ። አንድም ቦ ለዘወሀቦ ፩ተ መክሊተ ብለህ መልሰ ። ባለ ፩ የተባለ ፍጹም ትምህርት ተምሮ መክሮ አስተምሮ ራሱን አስመስሎ ያወጣ ነው ። ባለ ሁለት የተባለ ፍጹም ትምህርት ተምሮ መክሮ አስተምሮ ራሱን አስመስሎ ያወጣ ነው ። ቅዱስ ጴጥሮስ ቀሌምንጦስን ጳውሎስ ጢሞቴዎስን እን ዳወጡ ባላንድ የተባለ ተምሮ ሳያስተምሮ የቀረ ነው ።

ወሐረ ዝኩ ዘኃምስ መክሊተ ነሥኡ ፤ ፍጹም ትምህ ርት የተማረው ወጥቶ ወርዶ መክሮ አስተምሮ ራሱን አስመስሎ አወጣ ። ወዘ፩ስ መክሊተ ነሥኡ ባለ አንድ ዓሳውድን እሳት ስለት አሳይተው ቢያስ ክዱኝ መናፍቃን ተከራክረው ምላሽ ቢያሳጡኝ ብሎ ፈርቶ ሃይማኖቱን በልቡ የያህ ፤ ወይቤሉ እአምረክ ከመ ብእሲ ድሩክ አንተ ። ሕግ ሳትሠራ በእአምሮ ጠባይዕ ዐውቃችሁ መምህር ሳትሰጥ በስነ ፍጥረት ተመራምራችሁ በሠራችሁ ብለህ የምት ፈርድ ጽኑ ጨካኝ መሆንህን አውቃለሁና አሳውያን

እሳት ስለት አሳይተው ቢያስክዱኝ መናፍቃን ተከ ራክረው ምላሽ ቢያሳጡኝ ብዩ ፈርቼ ደፈንኩ ውስተ ምድር በልቡናዬ ይዝግለሁ ። ጠብላልክዎ ውስተ ስበንዩ ባለው በእአምሮዬ ጠብቄአለሁ እለ ገብር ሐካይ ተአምረኒኑ ። ሕግ ሳልሠራ በእአምሮ ጠባይዕ ዐውቃችሁ መምህር ሳልሰጥ በሥነ ፍጥረት ተመራምራችሁ በሠራችሁ ብዩ የምፈርድ ጽኑ ጨካኝ መሆኔን ታውቃለህን ፤ ወእምደለወክ አን ዲህስ ካወቅህ ሹመትክን ልታበረክተኝ ይገባኝ ነበር ። ለልየ እምአስተገበርክዎ ። ወጥቶ ወርዶ ለሚያስተምር በሰጠሁት ነበር ። አንድም ከሁለት ከሦስት ጆሮ ባደረሰከው እኔ ተራድቼ ባለፋሁት ነበር ። ንሥኡ እምኔሁ የሱን መምህርነት ነሥታችሁ ለዚያ ደርሱለት ። ወለገብርሰ እኩይ አውፅዎ ፤ እሱን ግን አውጡት አለ ። ከመንግሥተ ሰማይ አይወጣም በመሀርነት መግባት ቢቀርበት በሕዝባዊነት ይገባል ። ታሪክ ይህም ባባ መልክእ ክርስቶስ ታውቋል ፍጹም ትምህርት ሳያስተምሩ ቀርተዋል በተባሕትዎ ፈጽመውታል በሚሞቱበት ጊዜ መልአክ ገሠጸቸው ቀለሙ አካል እየገዛ ሲወጣ ታይቷል ። አንድም ባላምስት ሙሴ ነው አምስቱ መጸሐፍት አሉትና ፤ ባለ ሁለት ቅዱስ ጴጥሮስ እንዲህ ግን ስለሆነ ቅዱስ ጴጥሮስ ይበልጣል ሁለት የተባሉ ብሉይና ሐዲስ ናቸውና ፤ ባላንድ ይሁዳ አውፅዎ አሁን የተመቸ ፤ አንድም ባላምስት ሊቀ ጳጳሳት እንብርተ እድ ላዕለ ጳጳስ ፤ ሠይመ ቀበሰ ሠይመ ዲያቆን ማጥመቅ ማቀራረብ ባለሁ ለት ቁስ ማጥመቅ ማቀራረብ ባላንድ ዲያቆን ተልእኮ ፤ አንድም ባላምስት አሚን ፍሥሐ ምሕረት ትዕግሥት ተስፋ ባለሁለት አሚን ፍሥሐ ባላንድ አሚን አንድም ባላምስት ጥምቀት ተአምና ኃጢ እት ከዊን ለማዕት ተባሕትዎ ምንኩስና ፤ ባለሁለት ጥምቀት ተአምና ኃጢአት ፤ ባላንድ ጥምቀት ። አንድም ባላምስት ፍጹም ባለጸጋ ፤ ባለሁለት እንደ መጠኑ ባለጸጋ ፤ ባላንድ ፍጹም ድኃ ።

በእንተ ገልቀተ ዓለም ።

፴፩ ወአመ ይመጽእ ወልደ ዕንሰ እመሕየው በስብሐቲሁ ወክሎሙ መላእክቲሁ ቅዱሳን ምስ ሌሁ ።

የቀደሙ መምህራን ትመስልን ለምእመናን መክ ሊትን ለመምህራን ፤ ወአመ ይመጽእን ለባለጸጎች ሰጥተው ይተረጉሙ ነበር ። ዛሬ ሁሉም በሁሉ አሉ ብሎ ትመስልን ለምእመናን ለመምህራን ለባለጸ ጎች መክሊትን ለምእመናን ለመምህራን ለባለጸጎች ወአመ ይመጽእን ለምእመናን ለመምህራን ለባለ ጸጎች ሰጥተው ይተረጉማሉ ።

፴፪ ወልደ ዕንሰ እመሕየው መላእክትን አስ ክትሎ በገትነት በመጣ ጊዜ ።

አሚሃ ይነብር ዲበ መንበረ ሰብሐቲሁ ።
በሚመሰገን ዘፋን ማለት በጌትነት ይገኛል ።

፴፪ ወይትጋበኡ ዘሱሙ አሕዛብ ቅድሚሁ ።

፴፫ ሙታን ሁሉ ከሱ ዘንድ ይሰበሰባሉ ።
ወይረልጦሙ ዘዘዘአሆሙ ።

እየራሰ እየራሳቸው ይለያቸዋል ።
ከመ እንተ ይፈልጥ ኖላዊ አባግዓ አምአጣሊ ።
እረኛ በጎችን ከፍየሱች እንዲለይ ጸድቃንን ከታጥ
አን ይለያቸዋል ።

፴፫ ወያቀውም አባግዓ በየማኑ ።

፴፫ ጸድቃንን በቀኙ ያቆማቸዋል ።

ወአጣሌ በጸጋሙ ።

ኃጥአንንም በግራው ያቆማቸዋል ። ሐተታ ጸድቃ
ንን አባግሶ አላቸው በግ ትሑት ነው ወደ ምድር
እያየ ይሄዳል ። ጸድቃንም ልሉተ ሞታቸውን እያስቡ
ይኖራሉና ፡ ግብድ ውሐቱ ዘይሄሊ ዘእንበለ ሙቃ
ብሩ ዘውሐቱ ርስቱ እንዲል ፡ በግ ሐፍረቷን በላቧ
ትስውራለች ፤ ጸድቃንም የራሳቸውን ኃጢአት
በንስሐ የወንድማቸውን ኃጢአት በትዕግሥት ይሰ
ውራሉና ፡ እንደም በግ ጭቃውን አይጸየፈውም
ጸድቃንም መከራውን አይሰቀቁትምና ። እንደም
በግ ከዋለበት አይታወቅም ፤ ጸድቃንም
ካሉበት አይታወቁምና ፡ እንደም ከበግ አውራ
አንዱን የነጠቀለት አንደሆነ ይሸሻል ከሸሸም በኋላ
አይመለስም በግ ከበረረ የሰው ልጅ ከተመረረ
እንዲሉ ፡ ጸድቃንም ከበልንጀራቸው አንዱ የሞተ
አንደሆነ ይመንኖሉ ከመነኑም በኋላ አይመለስምና ፡
እንደም በግ ኑርው በይጋ ነው ጸድቃንም ኑሯቸው
በይጋ መንግሥተ ሰማይ ነውና ፡ በቀኝ ያቆማቸዋል
አለ የሚመጣው በክበበ ትስብእት ነውና ፡ እንደም
ቀኝ ኃያል ነው ጸድቃንም ለበጉ ሥራ ኃያላንናቸ
ውና እንደም ቀኝ ፈጣን ነው ፈጣኖች ናቸውና
ቅን ነው ቅኖች ናቸውና ፡ እንደም በክብርም ሲል
ነው ። ኃጥአንን አጣሊ አላቸው ፍየል ትዕቢተኛ
ናት ሽቅብ ሽቅብ ትመለከታለች ። ኃጥአንም ትዕ
ቢተኞች ናቸውና እንደም ፍየል ኃፍረቷን በላቷ
አትሰውርም ኃጥአንም የወንድማቸውን ኃጢአት
በትዕግሥት የራሳቸውን ኃጢአት በንስሐ አይሰው
ሩትምና ። እንደም ፍየል ጭቃውን ይጸየፈዋል ።
ኃጥአንም መከራውን ይሰቀቁታልና ። እንደም
ፍየል ከዋለበት ሁሉ ከእህል ከተክል እየገባ ሰው
ሲያሳዝን ይውላል ፤ ኃጥአንም ሰው ሲያሳዝኑ
ይኖራሉና ።

እንደም ፍየል አንዱን አውራ የነጠቀበት አንደሆነ
ለጊዜው ይሸሻል ኋላ ቸፍ እያለ ይቀርባል እየነጠቀ
ይፈጅዋል ኃጥአንም ከወገናቸው አንድ የሞተ እን
ደሆነ መነንን ይላሉ ተመልሰው በርስቱ በጉልበቱ
በቤቱ በንብረቱ ሲጣሉ ይገኛሉና ፡ እንደም ፍየል

ኑርው ቆላ ነው ኃጥአንም ኑሯቸው ቆላ ገሃንም
ነውና ፡ በግራው ያቆማቸዋል አለ የሚመጣ በክበበ
ትስብእት ነውና አንድም ፡ ግራ ደካማ ነው ኃጥአንም
በጉ ሥራ ለመሥራት ደካማች ናቸውና ። ግራ
ጎዳዕ ነው በጉ ሥራ ከመሥራት ጎዳዓን ናቸውና ።
ጠማማ ነው ጠማሞች ናቸውና ፡ በኃግርም ሲል ነውና

፴፪ አሚሃ ይበሉሙ ንጉሥ ለእስ በየማኑ
ንዑ ጎቤየ ቡሩካቱ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ
ሰማያት ዘድልው ለከሙ እምቅድመ ይትፈጠር
ዓለም ።

፴፬ ያን ጊዜ ንጉሥ ክርስቶስ በቀኙ ያሉ
ጸድቃንን በረከተ ገረዛን ያደረባችሁ በረከተ
ነፍስ ያላችሁ ዓለም ላይፈጠር በጣዕም በመዓዛ በስን
በብርሃን ያዘጋጃላችሁ መንግሥተ ሰማይን ትወርሱ
ዘንድ ወደኔ ኑ ይላችዋል ። ወእስተዳሉኩ እምቅድመ
ይኩን ዓለሞሙ ለእስ ይነብሩ ውስቴታ እንዲል
የሚመጣ በክበበ ትስብእት ነውና ወደኔ ኑ አለ ።
አንድም ትእምርተ ፍቅር ነው ።

፴፭ እስመ ርኅብኩ ወአብላክሙኒ ኢላዓ፲፰ ፡
፯ ። ሕዝ ፲፰ ፡ ፯-፲፯ ።

፴፭ ብራብ አብልታችሁኛል ።

ጸማዕኩ ወአስተይከሙኒ ።

ብጠማ አጠጥታችሁኛልና ።

ነግደ ኮንኩ ወተወክፍከሙኒ

እንግዳ ብሆን ተቀብላችሁኛልና ።

፴፮ ዓረቄ ወአልበስከሙኒ መከ. ፯ ፡ ፴፮ ።

፴፮ ብታረዝ አልብላችሁኛልና ።

ደወይኩ ወሐውጽከሙኒ

ብታመም ጠይቃችሁኛልና ።

ተሞቃሕኩ ወመጸእከሙ ኅቢየ ወነበበከሙኒ ።

ብታሰር ወደኔ መጥታችሁ ጠይቃችሁኛልና ።

ሐተታ ፤ ካልጀመሩት አይሆንምና አብላዕከሙኒ

አስተይከሙኒ ተወክፍከሙኒ አልበስከሙኒ ሐው

ጽከሙኒ ነበብከሙኒ አለ የመንግሥተ ሰማይ ዋጋ

አይሆንምና አጠገባችሁኝ አኖራችሁኝ አስጊጣች

ሁኝ አዳናችሁኝ አስፈታችሁኝ አላለም ይህም ሦስቱ

የበለጠነች ሦስቱ የነዳያን ነው ። ርኅብኩ ዓረቄ

ተሞቃሕኩ የበለጠነች ጸማዕኩ ነግደ ኮንኩ ደወይኩ

የነዳያን ፤ አልብከኩ ጽዋዓ ማይ ቆረር ለአስትዮ

ጽሙዕ አልብከኩ ጠፈር ለእንድር ነግድ አልብከኩ

አግር ለሐውጺ ድውይ እንዲል ። እንደም ለመምህ

ራን በክህደት ምክንያት ብራብ ብጠማ

አስተምራችሁኛልና በክህደት እንግዳ ብሆን በት

ምህርት ተቀብላችሁኛልና በክህደት ምክንያት ልጅ

ነት ባይሰጠኝ በሃይማኖት እንዲሰጠኝ አድርጋችኋ

ልና፤ በክህደት ብታመም በትምህርት ጠይቃችሁ

ኛልና በማእበረ ክህደት ብታሰር በትምህርት

አስፈትታችሁኛልና ። እንደም ለቀሳውስት

በኃጢአት ከሥጋው ከደሙ ብከለከል በንሰሐ ሥጋውን ደሙን ስጥታችሁኛልና በኃጢአት እንግዳ ብሆን በንሰሐ ተቀብላችሁኛልና ልጅ፣ በኃጢአት ቢሆን በንሰሐ እንዲመለስልኝ አድርጋችሁኛልና ። በማለብረ ኃጢአት ብታሰር በንሰሐ አስፈትታችሁኛልና ። እንደም እንድ ወገን ለባሕታውያን ተባሕትም ብይዝ በተባሕትም መስላችኛልሁና ።

፴፯ አሚሃ ያወሥኡ ጸድቃን እንዘ ይብሉ እግዚአ ግዕዝ፤ ርኢናክ ርጉበክ ወአብላዕናክ ።

፴፰ ጸድቃንም ሠርተውት ያልሠሩት ይመስላችዋል

ከትሕትና ወደ ትሕትና ይሄዳሉና አቤቱ መቸተርበህ አይተንህ አብልተንህ ።

፴፱ ወድሙዓክ ወአስተይናክ ።

፵ፀ መቸ ተጠምተህ አይተንህ አጠጥተንህ ወማዕዜ ርኢናክ እንግዳክ ወተወከፍናክ ።

ምን ጊዜ እንግዳ ሆነህ አይተንህ ተቀብለንህ ።

ወዕሩቀክ ወአልበስናክ ።

ምን ጊዜ ታርዘህ አይተንህ አልብሰንህ ።

፵፱ ወድሙየከኒ ወሐዕዕናክ ።

፶ፀ ምን ጊዜ ታመህ አይተንህ ጠይቀንህ ። ወሙቁሐከኒ ወመጸእነ ጎቤክ ወነበብናክ ።

መቸ ታሰረህ አስፈታንህ ጠየቅንህ ይሉታል ።

፶፱ ወእምዝ ያወሥኡ ንጉሥ ወይቤሉሙ አማን አብለክሙ ኩሉ ዘንበርክሙ ለጅዱ እምአሉ ንኡላን አጋውየ አለ የአምኑ ብየ ሊተ ገበርክሙ ።

፶፱ በኔ ካመኑ ምእመናን ላንዱ ያደረጋችሁ ለኔ አደረጋችሁልኝ ላንዱ ያደረጋችሁ ለኔ ማድረጋችሁ ነው ብሉ በውነት ይመልስላችዋል ።

፶፱ ወእምዝ ይብሉሙ ለእለ በፀጋሙ ሑሩ እምኔየ ውስተ እሳት ዘለዓለም ዘድልው ለሰይጣን ወለመላእክቲሁ ። መዝ. ፮ ፡ ፳ ። ማቴ. ፯ ፡ ፳፫ ። ሉቃ ፡ ፲፫ ፡ ፳፮ ።

፶፱ ከዚህ በኋላ በግራው ያሉ ኃጥአንን መርገመ ጌባል ያደረገችሁ መርገመ ነፍስ ያለባችሁ ለሰይጣን ለሠራዊቱ ወደ ተዘጋጀ ማለት ተፈርዶ ወዳለ ወደማያልፍ ሥቃይ ሂዱ ይላችዋል ። ሐተታ ፡ የሚመጣ በከበበ ትሰበአት ነውና ሑሩ እምኔየ ይላል ። እንደም ትምርተ ፀብ ነው ።

፶፱ እስመ ርጉብኩ ወኢያብላዕኩሙኒ ።

፶፱ ብራብ አላበላችሁኝምና ።

እማዕኩ ወኢያስተይክሙኒ ፤ ብጠማ አላጠጣችሁኝምና ።

፶፱ ነገደ ኮንኩ ወኢተወከፍክሙኒ ።

፶፱ እንግዳ ብሆን አልተቀበላችሁኝምና ።

ዓረቁ ወኢያልበስክሙኒ ፤ ብታረዝ አላለበሳችሁኝምና ፤ ደወይኩ ወኢሐወዕክሙኒ ፤ ብታመም

አልጠየቃችሁኝምና ፤ ተሞቃሕኩ ወኢመጸእክሙኒ ወኢነበብክሙኒ ። ብታሰር መጥታችሁ አልጠየቃችሁኝምና ።

፶፱ አሚሃ ያወሥኡ አለ በጸጋሙ ፤

፶፱ ያን ጊዜ በግራ ቆመው የነበሩ ኃጥአን ይመልሳሉ ።

እንዘ ይብሉ እግዚአ ግዕዝ ርኢናክ ርጉበክ ወኢያብላዕናክ ከትዕቢት ወደ ትዕቢት መጊድ ለማዳቸው ነውና ፤ ምን ጊዜ ተርበህ አይተንህ አናበላህ ብለን ። ወማዕዜ ርኢናክ ጽሙዓክ ወኢያስተይናክ ።

ምን ጊዜ ተጠምተህ አይተንህ እናጠጣህ ብለን ። ወእንግዳክ ወኢተወከፍናክ ፤ ምን ጊዜ እንግዳ ሁነህ አይተንህ አንቀበልህ ብለን ።

ወዕሩቀክ ወኢያልበስናክ ፤ ምን ጊዜ ታርዘህ አይተንህ አናለብስህ ብለን ።

ወድሙየከኒ ወኢሐወዕናክ ፤ ምን ጊዜ ታመህ አይተንህ አንጠይቅህ ብለን ።

ወሙቁሐከኒ ወኢነበብናክ ፤ ምን ጊዜ ታሰረህ አይተንህ አንጠይቅህ ብለን ብለው ይመልሱለታል ።

፶፱ ወእምዝ ያወሥኡ ንጉሥ ወይቤሉሙ አማን አብለክሙ ኩሉ ዘኢገበርክሙ ለጅዱ እምአሉ ንኡላን አጋውየ ሊተ ኢገበርክሙ ።

፶፱ በኔ ካመኑ ምእመናን ላንዱ አለማድረጋችሁ ለኔ አለማድረጋችሁ ነው ብየ በውነት እነግራችኋለሁ ብሉ ይመልስላችዋል ።

፶፱ ወየሐውሩ እሉሂ ውስተ ኩንኔ ዘለዓለም የሐ. ፩ ፡ ፳፱ ። ዳግ. ፲፪ ፡ ፪ ።

፶፱ ኃጥአን ወደ ማያልፍ ሥቃይ ይሄዳሉ ሲጠርዱ ይኖራሉ ። ወጸድቃንሰ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ።

ጸድቃን ግን ወደ ማያልፍ ከብር ይሄዳሉ ። ሲወጡ ሲወጡ ይኖራሉ ። ሐተታ ይህ ሁሉ መነጋገር አለ ቢሉ አምን ይላሉ ይህማ እንዳይሆን ንቃሕ መዋቲ ባለ ጊዜ ጸድቃን ከፀሐይ ሰባት አጅ አብርተው ጌታቸውን ኢየሱስ ከርዕቱሰን መስልው ይነግሉ ። ኃጥ አንም ከቁራ ሰባት አጅ ጸልመው አልቃቸውን ዲያ ብሉሰን መስለው ይነግሉ ጽድቁም ይህ ፍጻሜውም ይህ ነው ። ፍርድ በፊት ወቅሳ ወደኋላ ይሆን የለም ቢሉ የለም ነገሩ የሚያሰኝ ስለሆነ ለሰው በሚረዳ መናገር ነው እንጂ የለም ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

፩ ወሶበ ረጸመ እግዚአ ኢየሱስ ዘንተ ኩሉ ነገረ ይቤሉሙ ለአርዳኢሁ ።

፩ ተአምሩ ከመ አምድገረ ሰታይ መዋዕል ይከውን ፋሲካ ። ማር. ፲፱ ፡ ፩ ። ሉቃ ፡ ፳፪ ፡ ፩ ።

፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን አስተምሮ ከፈጸመ በኋላ እስከ ሁለት ቀን ድረስ ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላችሁን አላቸው ። ሐተታ የሚያስተምረው ረቡዕ ነው ብሎ እስከ ወደቀበት ሐሙስ ነው ። አንድም ድንገር ክልኬ ይላል ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላችሁ የሚያስተምርበት ማክሰኞ ነው ብሎ ድንገሩ ሐሙስ ነው ፋሲካ ከሐሙስ አይወጣም ። ወይእንዝም ለወልደ ዕጋለ እመሕያው ፤ ወልደ ዕጋለ እመሕያውን ይይዙታል ማለት አያዛለሁ ወይለቅልም ። እስቀላለሁ ።

፫ ወእምዝ ተጋብሎ ሊቃነ ካህናት ወሊቃናተ ሕዝብ ውስተ ጻጸደ ሊቀ ካህናት ዘሰሙ ቀያፋ ።

፬ ከዚህ በኋላ የሕዝቡ አለቆችና የካህናቱ አለቆች ቀያፋ ከሚባለው ከካህናቱ አለቃ ቦታ ተሰበሰቡ ።

፭ ወተማከሩ ከመ በሀብል የአጋዝም ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቅትልም ።

፮ በሐሰት አንድ ፡ በሀብል ብለህ አጥብቀህ በድፍረት ይዘው ጌታን ይገሉት ዘንድ መከሩ ።

፯ ወይበሉ አኮኬ በበዓል ከመ አይትህወኩ ሕዝብ ።

፰ ነገር ግን ሕዝቡ አንዳይታወኩ በበዓል አይሁን አሉ ።

ዘከመ ረፈቀ ኢየሱስ ለድራር በቢታንያ ወበእንተ ተካይዶቱ ስይሁዳ ።

፱ ወበጸሐ እግዚእ ኢየሱስ በቢታንያ ቦአ ቤተ ስምዖን ዘለምጽ ። የሐ-፲፩፡፪ ። ፲፪፡፫ ፡ ማር-፲፱ ፫ ።

፲ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቢታንያ በደረሰ ጊዜ ከስምዖን ዘለምጽ ቤት ገባ ።

፯ ወመጽአት ገቢሁ ብክሲት እንተ ባቲ ቢረሌ ዘምሉእ ዕፍረተ ዘአልባስጥሮስ ዘብዙኅ ሢሉ ።

፯ ዋጋው ብዙ የሚሆን የደቀቀ የጣፈጠ ሽቱ ይዛ ፤ አንድም ዘአልባስ ጠሮስ ይላል በጠሮሳዊ ግማጃ ዋጋ ልክ በሦስት መቶ ወቂት የተገዛ ሽቱ የያዘች ሴት መጣች ።

ወሦጠት ዲበ ርእሱ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይረፍቅ ጌታችን ከስምዖን ቤት ተቀምጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰችበት ።

፰ ወርእዮሙ አርዳኢሁ አንጉርጉሩ በእንተ ዝንቱ ነገር ።

፰ ደቀ መዛሙርቱ ይህን አይተው አዘኑ ። ወይበሉ ለምንትኑ ዘመጠነዝ ዕፍረተ አንጉስት ዛቲ ብክሲትይህች ሴት ይህን ያህል ሽቱ ለምን አበላሸች ።

፱ እምአተወይጠኑ በብዙኅ ንዋይ ይትወህብ ለነዳያን ።

፱ ለነዳያን ይመጸውት ዘንድ የሀብም ይላል ለነዳያን ይመጸውት ዘንድ ለብዙ ዋጋ ባልተሸጠም ነበር አሉ ።

፲ ወአእመርሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይበሉሙ ለምንት ታስርገዋ ለዛቲ ብክሲት ።

፲ ጌታችን እንዲህ ማለታቸውን ዐውቆባቸው ይህችን ሴት ለምን ታዳክሟታላችሁ አላቸው ውናየ ግብረ ገብረት ላፅሌየ ሊተ ሲል ሰኔ በጉሥራሠርታ ልኛለችና ።

፲፩ ወለነዳያንስ ዘልፈ ትረከብዎሙ ።

፲፩ ነዳያንንስ ዘወትር ታገኝዋቸዋላችሁ፤

ወጊዜ ፈቀደከሙ ታሢንዩ ሎሙ ።

በወደዳችሁ ጊዜ ታደርጉላቸዋላችሁ ። ወኪያየሰ አኮ ዘልፈ ዘትረከቡኒ ። እኔን ግን ዘወትር አታገኙኝም ።

፲፪ ወዘንተሰ ዕፍረተ ዘሦጠት ዲበ ርእሰየ ለቀበርየ ገብረት ።

፲፪ ይህንም ራሴን የቀባችኝ ሽቱ ለምቀበርበት ቀን አስጠብቃዋለች ። ሐተታ ዕለቱን እንዳትቀባው አይሁድ አያስደርሷትም እንደ ሕጋቸው በሦስተኛው እንዳትቀባው ፈጥኖ ይነግባታልና ፡ ዛሬም እጸድቅበታለሁ ብሎ ከሠራው በኋላ ግዳከም አይገባም አስተድሞ ግን ቤተ እግዚአብሔር ልነጽበትን ለነዳያን ልስጣቸውን ብሎ ያማከረ እንደሆነ ሕንጻ እግዚአብሔር ሰው በረኃብ ሲፈርስ ሲበሰብስ ለነዳያን ስጥ እንጂ ማለት ይገባል ከሠራ በኋላ ግን እንዲህ ማለት አይገባም ያኑ ከመተውያደርሰዋልና ፤ ታሪክ አባ አያብ አባ ዲሚን የሚባሉ ፍጹማን መነኩሳት ነበሩ ገባረ ሪፍ የሚባል በዓለም የሚኖር ደግሰው ነበረ እየመጣ ይጠይቃቸዋል ሊጠይቃቸው መጥቶ ሳለ አባ ዲሚን እንደምን ሁነህ ትኖራለህ አለው ተክል ተክየ ራሴን ረድቼ እንግዳ ተቀብቼ በቻለኝ ለነዳያን ተርፌ እኖራለሁ አለው መልካም ይዘሃል ብሎ አስናበተው ከዚህ በኋላ አባ ኢየሱስ መጣ ገባረ ሪፍ መጥቶ ነበር አለው ምን ብለህ አሰናበትከው አለው እንዲህ ቢለኝ መልካም ይዘሃል አልሁት አለው መልካም አላደረግህም እኛን መስለህ ኑር አንዳትለው አለው አጥፍቻለሁ ጠርቼ ላመጣው ብሎ ጠርቶ አመጣው እኛን መስለህ ኑር አለው ከነሁሉም አይቻለኝም ብሏል አባ ኢየሱስ አላበጀሁም ማረኝ ብሏል ። ይህች ሴት ከራስ ጸጉሯ እስከ እግር ጽፍሯ ይህ ቀራት የማትባል መልክ መልካም ናት መላ አካሏን የሚያሳይ መስታወት አላት ልብሷን አኑራ መልኳን አይታ መፍረስ መበስበስ ሳይቀር እንዲህ ማግር ምን ይረባል የዚያስ የዚያስ ኃጢአት የሚያስተሰርይ ኢየሱስ ክርስቶስ መጥቷል አሉ ለሱ የምቀባው ሽቱ ገዝቼ እሄዳለሁ ብላ በዝሙቅ

የሰበሰበችው ሦስት መቶ ወቂት ወርቅ አላት ይዛ ሄደች ።

ዲያብሎስ ታመልጠኛለች ይህን ጊዜ ሳስታት ብሎ ቀድሞ ከምታውቀው አንዱን መስሎ በአምላላ ወረዛ ሠናየ ላህይ ከመንገድ ቆያት ወዴት ትሄዳለሽ አላት ዝም አለችው አንች ባትነግሪኝ እኔ እነገርሽ የለም አንግዳ ወንድ መጥቶብሽ ለሱ ልትቀበው ሽቱ ልትገዢ ትሄዳለሽ አላት አምን አለችው ይህም አይደለም ፍቅሩ ያላለቀለት ወንድ መጥቶብሽ ለዚያ የምትቀበው ሽቱ ልትገዢ ትሄዳለሽ አላት አምን አለችው ይህም አይደለም በጥቂት ገንዘብ ብዙ ገንዘብ የሚሸጥ ነጋዴ መጥቶብሽ ለሱ የምትቀበው ሽቱ ልትገዢ ትሄዳለሽ አላት አምን አለችው ሁሉንም አምን አምን ትያለሽ ግናቸው ነው አላት አንግዳ ወንድ መጥቶብሽ አልከኝ ከዚህ ዓለም ልዩ የሚሆን ጌታ መጥቷል ፍቅር ያላለቀለት ወንድ መጥቶብሻል ላልከኝ ፍቅር ሰሐቦ ለወልድ ጋያል እመንበሩ ወአብጽሐ እስከ ለሞት አንዲል ። የሰው ፍቅር አገብሮት ሊሞት መጥቷል በጥቂት ገንዘብ ብዙ ገንዘብ የሚሸጥ ባለጸጋ ነጋዴ መጥቶብሻል ላልከኝ አምን በጥቂት ትሩፋት ብዙ ክብር የሚሰጥ ኢየሱስ ክርስቶስ መጥቷልና ለሱ የምቀባው ሽቱ ልገዛ እሄዳለሁ ብላ ስሙን ብትጸራበት አንድ ትቢያ በኖ እንደ ጢስተኖ ጠፍቶላታል ። ከዚህ በኋላ ሃድናክ የሚባል ባለጸጋ ነጋዴ አለ ሄዳ ለነገ ሥታት የሚገባ ሽቱ አምጣ ብላ ሦስት መቶ ወርቅ ሰጠችው በሀገራቸው ሐሰት የለምና ይህን ያህልስ የሚያወጣ የለኝም አላት አሱ የማያውቀው አናቱ የምታውቀው ዳዊት ሰሎሞን ተቀብተውለት ያተረፈ ክብር ከእንዲህ ያለ ቦታ ሕሊ ሽጥላት ብለው ሽጠላት አምጥታ ቀብታዋለች ። ይህ ብቻም አይደል ጌታ ግብጽ ሲወርድ ሰሎሞን ፈያታይ ዘየግን ይዘውት ሳለ ክልብሱ ሳይ ወዛ ቢያጥቡት ሰፈረ ይህን በዕቃ አትረውታል ይህም ተጨምሮበታል ።

፲፫ አማን አብላከሙ በጎበ ሰበከዋ ለዛቲ ወን ጌል ይንገሩ ውስተ ዙሉ ዓለም ዘገብረት ዛቲ ብእ ሲት ተዝካረ ላቲ ወይዝከርዋ ።

፲፪ ወንጌል በተነገረችበት ቦታ ሁሉ ይህች ሴት የሠራችውን ሊነገሩላት ይገባል ብዬ አንዲገባ በው ነት እነግራችኋለሁ ። ይህንም ይዘው አራቱ ሁሉ ጸፈዋታል ።

፲፩ ወእምዝ ሐረ ፩ዱ አም፲ቱ ወጀቱ አርዳኢሁ ዘስሙ ይሁዳ አስቆርታዊ ጎበ ሊቃነ ካህናት ። ግር፡፲፪ ፡ ፲ ሉቃ፡፳፪ ፡ ፫ ።

፲፪ ከዚህ በኋላ ካሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ አንዱ የአስቆርት ሰው የሚሆን ይሁዳ ወደ ሊቃነ ካህናት ሄደ ። ሐተታ እንዲያው አይደለም በደብረ ዘይት ሲበሉ አማን አብላከሙ ከሙ ፩ዱ አምደክሙ

ያገብለኒ አላቸው ። ወእነኑ አንጋ አግዚእ አነኑ አንጋ ። የግሲዝህ እኔ ነኝ እኔ ነኝ ይባባሉ ጀመሩ ታሪክ በደብረ ዘይት ከነበሩ አእባን አንዱን መጥ ተህ መስከርበት አለው መጥቶ በይሁዳ ራስ ላይ ሦስት ጊዜ ዙር ገደሐ ደም የምታስፈለስ ይሁዳ ወየልህ ብሎ መስከርበታል ዛሬስ አለ አስና ይህ መሠርይ ደንጊያ ያናግርብኝ ጀመር እንኪያስ በማኝ ያገኘኝ ብሎ ወጥቶ ሄደል ።

፲፭ ወይቤሉሙ ሚመጠነ ትሁብኒ እመ አገ ብእ ለክሙ ።

፲፭ ባሲዛችሁ ምን ያህል ትሰጡኛላችሁ አላ ቸው ።

ወተናገርዎ ምስሌሁ ወተሰነአው ከመ የሀብዎ ፴ ብሩረ ።

ሠላሳ ብር እንሰጥሃለን አሉት ። ወእስተሐሰቁ ነገረ ይላል በሉቃስ ነገር ቆረጹ ነገር አቆሙ ነገር ወሰኑ ።

፲፪ ወእምይአቲ ዕለት አገዝ ይገሥሥ ሳሕተ ከመ ያገብእ ሉሙ ።

፲፪ ከዚያ ቀን ጀምሮ ከዚያ ቀን ወዲህ ሊያ ሲዘው ምግላል ቦታ ይሻ ነበር ።

በእንተ ደጋሪት ድራር ።

፲፯ ወበቀዳሚት ዕለተ ፍሥሕ መጽሐ አርዳ ኢሁ ለአግዚእ ኢየሱስ ወይቤልም በአይቲ ትፈቅድ ናስተዳሉ ለከ ትብላዕ ፍሥሐ ። ግር፡፲፱ ፡ ፳፪ ሉቃ፡፳ ፡ ፪ ፡ ፪ ።

፲፯ ፋሲካ ከሚውልባቸው ከ፯ቱ ዕለታት በመ ጀመሪያዬቱ ቀን ፡ አንድም ወአመ ቀዳሚት ዕለተ ፍሥሕ ይላል በመጀመሪያዬቱ ፋሲካ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ጌታ ቀርበው በጌን ትበላ ዘንድ በወዴት ልና ዘጋጅልህ ትወዳለህ አሉት ፡ ሐሩ ወእስተዳልው ዘንበልዕ ፍሥሐ ብሏቸዋል በሉቃስ ።

፲፰ ወይቤሉሙ አግዚእ ኢየሱስ ሐሩ ውስተ ሀገር ጎበ እገሌ ።

፲፰ ጌታም ወደእገሌ ሀገር ሂዱ አላቸው ። አንድ ግርቆስ ምልክት ነገር ይሰዳቸዋል ። ወበልዎ ይቤለክ ሊቅ ጊዜየ በጽሐ በጎቤክ እገብር ፋሲካ ምስል አርዳእየመምህር ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ ባንተ ዘንድ በዓል የግክብርበት ቀን ደርሷል አለህ ለሉት አላቸው ።

፲፱ ወገብሩ አርዳኢሁ በከመ አዘዘሙ አግዚእ ኢየሱስ ።

፲፱ ደቀ መዛሙርቱ ጌታ እንዳዘዛቸው አደረጉ። አስተዳለው ሉቱ ፍሥሐ ። በጌን የሚያርዱበት ወቅትምት ደሙን የሚቀበሉ በት ብርት ሥጋውን የሚቀቅሉበት ድስት አዘ ጋጅተዋል ።

ዘከመ ከሁተ ሉሙ ለዘያገብእ ፡

፳ ወምሴተ ከዊኖ ረፈቀ ምስለ ፲ቱ ወጀቱ እር ዳኢሁ ፡ ማር፲፪ ፡ ፲፯ ሉቃ፡፳፪ ፡ ፲፱ ሉቃ፡፲፫ ፡ ፳፩ ፡

፳ ሲመሽ በመሽ ጊዜ ካሥራ ሁለቱ ደቀ መዛ መርቱ ጋራ ተቀመጠ ፡

፳፩ ወእንዘ ይበልዑ ይቤሉሙ አማን እብ ለከሙ ከሙ ፩ዱ እምኒከሙ ያገብአኒ ፡

፳፪ ሲበሉ ከናንተ እንዱ ያሲዘኛል ብሎ እን ዲያሲዘኝ በውነት እነግራችኋለሁ አላቸው ፡

፳፫ ወተከዙ ጥቀ ፡

፳፬ ፈጽመው እዘኑ ፡

ወአጋዙ ይበልዎ በበ፩ዱ እነኑ እንጋ እግዚእ ፡

እያንዳንዳቸው አቤቱ የሚያሲዘህ እኔ ነኝ እኔ ነኝ ይባባሉ ጀመር ፡

፳፭ ወአውሃእ ወይቤሉሙ ዘያወርድ እደሁ ምስልየ ውስተ መጽብሕየ ወእቱ ያገብአኒ ፡

፳፮ ከኔ ጋራ ወጥ የሚያወጣው እሉ ያሲዘኛል አላቸው ፡ ሐተታ ለልማዱ ጌታ ስድስቱን አቁሞ ስድስቱን አስቀምጦ ይዞ ይበላሉ ይመገባሉ ፡ ዛሬ የተቀመጡ ነገ ይቆማሉ ወጥ የሚያወጣው በተራ ነው ጌታ እያወጣ ይበላል አውጡልኝ አይልም ስድስተኛው ሳምስቱ ለራሱም እያወጣ ይበላል በዚያ ቀን ከተቀመጡት እንዱ ይሁዳ ነበር ወጥ ማውጣትም ተራው የይሁዳ ነበርና እንዲህ አለ ፡

፳፯ ወልደ ዕንላ እመሕያውስ የሐውር በከሙ ተሠርጋ በእንጉላሁ ፡ መዝ፡፺፫ ፡

፳፰ ተጽሕፈ ሲል ወልደ ዕንላ እመሕያው ክርስቶስም ስለሉ እንደተጻፈ ይሄዳል ማለት ይሞታል ወባሕቱ እሌ ሉቱ ሰውአቱ ብእሲ ዘያገብእ ለወልደ ዕንላ እመሕያው ፡

ነገር ጥን ምክንያት ሁኖ ለሚያሲዘው ለዚያ ሰው ወዮስት እምጋዮስ ሶስ አተወልደ ለወእቱ ብእሲ ፡ ባልተወለደ በተሻለው ነበር ፡ ሐተታ ፡ እናቱን ይዳፋት ማለት ነው ቤሉ አተፈጥረ ሲል ነው ባል ተፈጠረ በተሻለው ነበር አሪት ዘልደት እንዲል ዘፍ ጥረት ሲል ፡ ይህስ ፍጠረኝ ብሎ ፈጥሮታልን ቤሉ ቢፈጥረውስ ግዕዛን ነሥቶ ፈጥሮታልን ፡

፳፯ ወአውሃእ ይሁዳ ዘያገብእ ወይቤ አነት እንጋ ወእቱ ረቢ ፡

፳፱ የሚያሲዘው ይሁዳም የሚያሲዘህ እኔ ነኝ አለው ተለይቼ ብተር ይታወቅብኛል ብሎ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ትቢ ፡

አንተ ትላለህ አለው ፡ መስወር እንደም በፈቃዴ የምጥተውን ጥት በግድ አስገድለዋለሁ ትላለህ ፡ ታሪክ ጌታ ሙሴን በግብጾውያን ጥተ በኩር እም ጥቺ አወጣችኋለሁ አለው እንዲህም ከሆነ የአሥራ ኤልስ በኩር ሊጥት አይደለምን አለው ፤ እንዲህስ እንዳይሆን የሚያዘዩ ጨረቃ ምርት ባደረገች ባሥር

ቀን ቀንዱ ያልከረከረ ጥፍሩ ያልዘረዘረ ጠገሩ ያላ ረረ ዓመት የሆነው ጠቦት ያለው ከመንጋው ፡ የሌ ለው ገዝታችሁ እስከ ፲፩ ቀን አስራችሁ ባፀኛው ቀን ፩ዱን ሰዓት ከ፫ ከፍላችሁ ፩ዱን እጅ ትታ ችሁ በ፪ እጅ ብርሃን ከሌሊቱም ፩ዱን ሰዓት ከ፫ ከፍላችሁ ባንዱ እጅ ጨለማ ሠውት፣ስትሠውትም ፯ ዐሥር ፲፪ ሁኖችሁ ፡ ያለው ቤተሰቡን ይዞ የሌለው ጐረቤቱን ጠርቶ አንድ በግ አንድትጨርሱ ሁኖችሁ ደሙን መቃን መድረኩን እርጩት ያን እያየ ሞቱ በዙር ይከለክልላችኋል ፡ ዝግነን ቅቅሉን ብርንዶውን አትብሉ ጥብሉን ብሉ ኢታትርፉ እስከ ደግደግ እንዲል ፡ አትርፋችሁ አታሳድሩ ካንዱ ወዳ ንዱ አትወሰዱት የበላችሁትን በልታችሁ የተረፋ ችሁን ከአሳት ጨምሩት ሐምለ ብጊእ ረብርቡበት ብሎታል በሀገራቸው አራት ነገር ያመጣል የወይን ቅጥራን የበለሰ ቅጥራን የሥንዴ ቅጥራን አዞ ከል ፡ በዚያ ወራት የሚበሉት ቂጣ ነውና እንዳረቁ እንዲ በትንሳቸው ፡ ስትበሉትም ጫማችሁን አዝባችሁ ዝናራችሁን ታጥቃችሁ ኩፊታችሁን ደፍታችሁ በሎታችሁን ይዟችሁ እየቸኮላችሁ ብለት አጥንቱን አትስበሩት ብሏቸዋል ይህ ሁሉ ምሳሌ ነው ፡ ወግዕ የጌታ ምሳሌ ዓመት የሆነው ጠቦት ወርድ እንጂ ቁመት አይክልም ፡ ጌታም ፍጹም የሠላሳ ዓመት ጐልግልሲሆን ነውና የተሰተለ ዓመት የሆነው ጠቦት ቀንዱ ያልከረከረ ጥፍሩ ያልዘረዘረ ጠገሩ ያላረረ ማለቱ ምክንያተ ኃጢአት የለበትምና ፡ የሚያዘዩ ጨረቃ ሠርቅ ባደረገች ባሥር ዋጅታችሁ እስከ ዐሥራ አራት አስራችሁ ባሥራ አራት ቀን ሠውት ማለቱ የጌታም ምክረ ሞቱ ባሥር ተጀምሮ ባሥራ አራተኛው ቀን ተፈጽሟል ፡ በሁለት እጅ ብርሃን ባንድ እጅ ጨለማ ሠው ማለቱ ከነግህ እስከ ቀትር ብርሃን ሁኑዋል ፡ ከቀትር እስከ ሰዓት ጨለማ ሁኑዋል ፡ ወጸልም ዙሉ ዓለም እንዲል ፡ በሠርክ ብርሃን ሁኑዋል ፡ ወፍና ሠርክ ይበርህ እን ዲል ፡ ስትሠወቁትም ሰባት ዐሥር አሥራ ሁለት ሁኖ ችሁ ሠወቁት ማለቱ ሰባት በሳቸው ፍጹም ነው ዐሥርም በኛ ፍጹም ነው ፍጹማን ሁኖችሁ ተቀበሉ ሲል ፲፪ ማለቱ ለጊዜው የሚቀበሉት ዐሥራ ሁለቱ ነገደ አሥራኤል ናቸው ፍጹሚው ግን ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ናቸውና ፡ ደሙን መቃን መድረኩን እር ጩት ማለቱ ለጊዜው ያን እያየ ቸንፈር ይከለክልላ ችዋል ፡ ዛሬም ሥጋውን ደሙን ከሚቀበሉ ምእ መናን አጋንንት ላለመቅረባቸው ምሳሌ ፡ ዝግነን ቅቅሉን አትብሉ ማለት ሙስና መቃብር አገኘው አትበሉ ሲል ነው ፡ ብርንዶውን አትብሉ ማለቱ ደም ካለ ነፍስ አትለይም ፡ እስመ ነፍስ ተጋደር በደም እንዲል ነፍስ ያልተለየውን ሥጋውን እንበ ላለን አትበሉ ሲል ጥብሉን ብሉ ማለቱ መለኮት

የተዋሐደውን ነፍስ የተሰየችውን ሥጋውን እን በላለን በሉ ሲል ነው አታሳድሩ አለ ካሳ ሳይፈጸም አላደረምና ካንዱ ወደ እንዱ አትውሰዱት አለ ለጊዜው መካነ መስቀሉ ለመካነ መቃብሩ ቅርብ ነው ፍጻሜው ግን ዛሬም መሥዋዕት ካንዱ ሠርቶ ወዳንዱ ወሰዱ መሠዋት እይገባምና የበላችሁትን በልታችሁ የተረፋችሁን ከእሳት ጩምሩት ማለቱ የተቻላችሁን ያህል ምሥጢር መርምራችሁ የቀረውን መንፈስ ቅዱስ ያውቃል በሉ አትጋፉ ሲል ነው ። አሳት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ፣ ሐምለ ብጊኔ ረብርቡበት ማለቱ ለጊዜው በዚያ ወራት የሚበሉት ቂጣ ነበርና እንደ አረቄ አንዲበትንላቸው ነው ዛሬም ሥጋውን ደሙን መቀበል የሚገባ የበሉት የጠጡት ከሆድ ሲጠፋ ላፍ ምረት ሲሰማ ነውና ፣ ጫማችሁን አዝባችሁ አለ ምግባረ ወንጌልን ሠርታችሁ ዝናራችሁን ታጥቃችሁ አለ ንጽሕና ይዛችሁ ኩፈታችሁን ደፍታችሁ አለ እክሊለ ሦከን እያሰባችሁ በሉታችሁን ይዛችሁ አለ ነገረ መስቀሉን እያሰባችሁ ሲል ነው እየቸኮላችሁ ብሉት ማለቱ ለጊዜው መንገደኞች ናቸው ፍጻሜው ግን ሞት አሰብን እያላችሁ ኑሩ ሲል ነው ። አረጋዊ መንፈሳዊ ፣ ድርሳን ፣ ዓብድ ወላቱ ዘይሄሊ ዘእንበለ መቃብሩ ዘወላቱ ርስቱ እንዲል አጥንቱን አትሰበሩት ማለቱ ለጊዜው ግብ ጸውያን ሲንዱ እሥራኤል አሰመጉዳታቸውን መናገር ነው ፤ ፍጻሜው ግን ኃጥአን ሲጉዱ ጸድቃን ላሰመጉዳታቸው ምሳሌ ነው በቂውም የሁለቱን ወንበዶች ጭንና ጭንቸውን እየሰበሩ ሲያወርዷቸው የሱን አልሰበሩትምና ፀፅሞ ኢትዕብሩ እንዲል ፤ እንደ አርዮስ ፍጡሮ በመሰከቱ አትበሉ ሲል ነው ከዚህም አሪትን ሠርቶ አሳልፏታል ፤ ንጉሥ ቀድሞ ሹሞት የነበረውንና ኋላ የሚሾመውን አቅርቦ ያን ወቅሶ ሽሮ ይህን እንዲሾም እሱም ወንጌልን የሚ ሠራ ነውና ።

ዘከመ ሠርዓ ኢየሱስ እኩቴተ ቊርባን ።

፳፮ ወእንዘ ይበልዑ ነሥእ ኅብስተ እግዚእ ኢየሱስ ባረከ ። ፩ ፣ ቆሮ ፲፩ ፣ ፳፪ ።

፳፮ ሲበሉ ጌታ ዳቦውን እንሥቶ ይዞ ባረከ እከበረ ለወጠ ።
 ወፈተተ ። ገመስ ቆረስ ። እንድም ባረከ ገመስ ቆረስ ፈተተ አጠቃቀነ ዐሥራ ሦስት አደረገ ፤ ጌዴዎን ዓሥራ ሦስት ሁኖ ሠውቷልና እንድም ባሥራ ሦስቱ ዕፀወ ዕጣን ምሳሌ እንድም ዐሥራ ሦስቱን ጸዋቸው መከራ እቀበልላችኋለሁ ሲል እክሊለ ሦከ ተኩርዖ ርእሰ ተጽፍሮ መልታሕት ተወክሮ ምራቅ ሰትዩ ሐሞት ተእስሮ ድገሪት ተቀሰፎ ዘባን ርግዘተ ገቦ ርግዘተ ገቦ ከሞተ በኋላ

ነው አይሰማውም ብሎ ጸዊረ መስቀል ኃምስቱ ቅንዋት እግሩን እየራሱ ቸንክረውታል ያሉ እንደሆነ የተመቸ ነው ። ደርበው ቸንክረውታል ያሉ እንደሆነ ብሱን ያያል ። አንዱን እሱ ተቀብሎታል ፲፪ን ሰሐዋርያት ሰጥቷቸዋል ዝ ሥጋዩ ዝ ደምዩ ብሷቸዋልና ለማስደፈር ጥፂሞ አጥፃሞው እንዲል ። አንድም ሳይቀበል እቀብሷቸው ቢሆን ቄሱ እቀብሷቸው ሳይቀበል በወጣ ነበርና ተቀብሎ ያቀብል ለማለት አብነት ለመሆን ወወሀቦው ለአርዳኢሁ ። ወይበሉው ንሥኡ ብልዑ ዝ ወላቱ ሥጋዩ ። ነገ በመልዕልተ መስቀል የሚሠዋው ሥጋዩ ይህ ነው ብሎ ።

፳፯ ወነሥእ ጽዋዓሬ ወእእኩተ ።
 ፳፯ ጽዋውንም ይዞ እክብሮ ለውጦ ትኩስ ደም አድርጎ ።

፳፰ ወወሀቦው እንዘ ይብል ስትዩ እምኔሁ ዙልክሙ ዝ ወላቱ ያምዩ ህሐዲስ ሥርዓት ዘይት ከዓው በእንተ ብዙኃን ለጎድገተ ኃጢአት ።

፳፱ እንግዳ ሥርዓት የሚሆን የሐዲስ ርስት የመንግሥተ ሰማያት መጽኛ የሚሆን በተሐድሶ ጸንቶ የሚኖር ዕለ ብዙ ሰዎች የሚፈስ ደሜ ይህ ነው ከሱ ጠጡ ብሎ ሰማቸው ሐተታ፤ በከፊል ተናገረው አንድ ሰው ተቀብሎ እይፈጽመውምና እስከ ዕለተ ምጽአት ሲሰጥ ይኖራልና ለጎድገተ ኃጢአት ኃጢአት ሲሰረይ ።

፳፱ ወናሁ እብልክሙ አይሰቱ እንከ እምይ እዜ እምዘንቱ ሐጺረ ፍሬ ወይን እስከ እንታክቲ ዕለት አፅ እስትዮ ሐዲስ ምስኤክሙ በመንግሥተ አቡዩ ።

፳፱ ባባቴ መንግሥት ማለት ባባቴ ሥልጣን ታድሼ ተነሥቼ ከናንተ ጋራ በጥብርያዶስ እስከም መጣበት ቀን ድረስ ከዚህ የወይን ፍሬ ጭማቂ እል ጠጣም ብዩ እነግራችኋለሁ ።

፴ እንቢበሙ ማር ፲፪ ፣ ፳፮ ዮሐ ፲፮ ፣ ፴፪ ዘካር ፲፫ ፣ ፮ ።

፴ በአራት የሚደገም አለ ያን ደግመው ። ሰቢሆሙ ። ሥጋውን ደሙን ተቀብለው እንድም እንቢቦሙ አቡነ ዘበሰማያት ደግመው ወሰቢሆሙ ነገረ ጳራቅሊጦስን ተጫውተው ።

፴፩ ወፅኤ ውስተ ደብረ ዘይት ።
 ፴፩ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ ። ሐተታ ሥጋውን ደሙን በመብል በመጠጥ ያደረገውን በሌላ ያላደረገው ስለምን ቢሉ የቀረው ከብት በአፍኦ ይቀራል መብል መጥፎ ከሰውነት ይዋሐዳልና በውነት እንደ ተዋሐደን ለማጠየቅ ። እንድም መብል መጠጥ ያፋቅራል እንዳፈቀረን ለማጠየቅ ያውስ ቢሆን ቢሥንዴ በወይን ያደረገው በሌላ ያላደረገው ስለምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሲፈጸም ትንቢት እምፍሬ

ሥርናይ ወወይን ወቅብዕ በዝኃ ። ቀዳሚ ሕይወቱ ለሰብእ እኩል ወማይ ወይን ወሥርናይ ለዘኣይስቲ ወይን ምንትኑ ሕይወቱ ተብሎ ተነግሯል ። ምሳሌም መልክ ጸዴቅ በሥንዴ በወይን ይሠዋ ነበር ትንቢቱን ዐውቆ እናገሯል ምሳሌውንም እንጂ ባወቀ አስመስሏል ምሥጢሩ ምንድነው ቢሉ ጌታችን እመቤታችን ቢበሉ የኖሩ ሥንዴ ወይን ነበረ ፍጹም ሥጋውን ፍጹም ደሙን እንደ ሰጠን ለማጠየቅ ። እንድም በመስለ ነገር ለመስጠት ሥንዴ ሥብ ሥጋ ይመስላል ወይንም ትኩስ ደም ይመስላልና ። አንድም ሥንዴ ልባም ሴት የያዘችው እንደሆነ ነውር የለበትም ነውር የሌለበት ሕግ ሠራሁላችሁ ሲል ወይንም አንድ ጊዜ የጣሉት እንደሆነ ኃይል እየጨመረ ይሄዳል ኃይል የምትሆን ሕግ ሠራሁላችሁ ሲል ።

ወእምዝ ይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ዙልከሙ ትኩህዳኒ በዛቲ ሌሊት ከዚህ በኋላ ጌታ በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው ። እስሙ ይብል ሙጽሐፍ እቅትል ለኖላዊ ወይዘረወ እባግን ሙርዒቱ ። ሙጽሐፍ ጠባቂ ክርስቶስ ይሞታል የመንጋው በጎች ሐዋርያት ይበተናሉ ብሏልና ።

፴፯ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን አስከትሎ ጌቲሴማን ከሚባለው ወይን ቦታ ሄደ ። ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንበፍ ዝየ እስከ ሶዐ አሐውር ከህ ወእጸሊ ። ደቀ መዛሙርቱን ከዚያ ሂጄ እስከጸልይ ድረስ ከዚህ ቆዩ አላቸው ። አንድም እጸሊ ይላል እጸልይ ዘንድ ።

፴፰ ወነሥአሙ ምስሌሁ ለጴጥሮስ ወለጀሆሙ ደቂቀ ዘብዴዎስ ።

፴፱ ሦስቱን ባለሚሎቹን አስከትሎ ሂዶ ስምንቱን በጌቲሴማኒ ትቶ ፤ ወእኀዝ ይተከዝ ወይገዝን ። ያዝን ይቆረቆር ጀመር ።

፵ፀ ወእምዝ ይቤሎሙ ተከዘት ነፍሰየ እስከ ለሞት ።

፵፩ ከዚህ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ነፍሴ እስከ መለየት ድርሳ አዘነች አላቸው ። ወንበሩ ዝየ ። ከዚህ ቆዩ ። ወትግሁ ምስሌየ ። ከኔ ጋራ ለመኖር እንደኔ ተግታችሁ ለመልከቱ ።

፵፪ ወተአተተ ሕቀ እምህየ ወሰገደ በገጹ ። ፵፫ ከዚያ ጥቂት እልፍ ብሎ ግንባሩን ምድር እስነክቶ ሰገደ ። በሉቃስ መጠነ ሙጋረ እብን ይላል ድንጊያ ወርውሮ እስከሚደርስበት ። ወጸለየ ። አመስከተ ።

ወይቤ ኦ አቡየ እመስ ይትከሃል ይገልፍ እምኔየ ዝንቱ ጽዋዕ ። ያለኔ ሞት የዓለሙ ድገነት ያለኔ ሐማር የዓለሙ ክብር አይቻልም እንጂ የሚቻልስ ከሆነ ይህ ጽዋዕ ሞት ይለፍልኝ ወባሕቱ ፈቀደ ዚአከ ይኩን ወእኮ ፈቀደ ዚአየ ። ነገር ግን ያንተ ፈቃድ ይደረግ እላለሁ እንጂ የኔ ፈቃድ ይደረግ አልልም ። አንድም በኔ ሞት የዓለም ድገነት በኔ ኃሣር የዓለምም ክብር የሚቻልስ ከሆነ እኔ ከሞትሁላቸው ከኔ ሞት የተነሣ ይህ ጽዋዓ ሞት ይቅርላቸው ። አንድም ከኔ ለምእመናን ይለፍላቸው እኔን አብነት አድርገው ይሙቱ ። ወባሕቱ ፈቀደ ዚአከ ይኩን ወእኮ ፈቃደ ዚአየ ። ነገር ግን የኔ ፈቃድ ካንተ ፈቃድ ልዩ ሁኖ የኔ ፈቃድ ይሁን አልልም የኔ ፈቃድ ካንተ ፈቃድ ጋራ አንድ ነውና ያንተ ፈቃድ ይሁን እላለሁ እንጂ ፤

፵ ወሐረ ኀዘ አርዳኢሁ ። ፵ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሄደ ። ወረከሾሙ እንዘ ይነውሙ ። ተኝተው አገኛቸው ።

፵፪ ወእምድገረ ተንግእኩ እቀድመከሙ ገሊላ ፵፫ ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ ማለት ክቲ ነሣሁም በኋላ መታየትን በገሊላ እጀምርላችኋለሁ ።

፵፫ ወአውሥእ ጴጥሮስ ። ፵፬ ጴጥሮስም መለስ ። ወይቤሉ ለእመሂ ዙሎሙ ከሀዱክ አንስ አይከህደክ ግራ ። ሁሉም ቢከዱህ እኔ አልከድህም አለው ።

፵፭ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አማን አብለከ ከሙ በዛቲ ሌሊት ሥልስ ትከህደኒ ዘእንበስ ይንቁ ዶርህ ግር ፲፬ ፡ ፳ ።

፵፮ ጌታም በዚች ሌሊት ዶሮ ሳይሙህ ሦስት ጊዜ ትከደኛለህ ብየ እንድትከደኝ በውኃት እነግርሃለሁ አለው ።

፵፯ ወይቤሉ ጴጥሮስ እመውትሂ ምስሌከ ወኢይከህደክ ዮሐ፲፫፡፴፰ ግር ፲፱፡፴፩ ሉቃ ፳፪፡፴፫

፵፰ ጴጥሮስም ካንተ ጋራ እምታለሁ ሞትከን ሞት አደርጋለሁ እንጅ አልከድህም አለው ፤ ወከግሁ ይቤሉ ዙሎሙ አርዳኢሁ ። ተመክቶ ያስመክቸዋል ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ እንደሱ ከሉ ጋራ ሞትከን ሞት እናደርጋለን አንከድህም አሉ።

ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ በጌቲሴማን ።

፵፯ ወእምዝ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ ምስሌሆሙ ውስተ ዓጾ ወይን ዘሰሙ ጌቲሴማን ።

ወይቤሉ ለጴጥሮስ ከመዝኑ ስእንከሙ ተገሃ አሐተ ሰዓተ ምስሌዩ ።
ጴጥሮስን ከኔ ጋራ ለመኖር እንደኔ እንድ ሰዓት መትጋት ተሳናችሁ አለው ።

፴፩ ትግሁ ወጸልዩ ከመ አትባዑ ውስተ መን ሱት ።

፴፩ ወደ ኃጢአት ወደ ከህደት ወደ መከራ ወደ ገሃነም እንዳትገቡ ተግታችሁ ለምኑ ።
እስመ መንፈስ ይፈቅድ ።

ነፍስ ሥራ ልትሠራ ትወዳለችና ትግሁ ።
ወሥጋ ይደክም ።

ሥጋ ግን ደካማ ነውና አትባኤ ላለው ።

፴፪ ወካዕበ ሐረ ወጸለዩ ።

፴፪ ሁለተኛ ሂዶ አመለከተ ፤

ወይቤ እመ ይትከሃል ይኅልፍ እምኔዩ ዝንቱ ጽዋዕ እንበለ እስተዮ ይኩን ፈቃድክ እንዳለፈው በል ።

፴፫ ወገብእ ካዕበ ጎበ እርዳኢሁ ።

፴፫ ቼተኛ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሂዶ ፤
ወረከሰሙ እንዘ ይነውሙ ።
ተኝተው እገኛቸው ።

እስመ ክብዳ አዕይንቲሆሙ በድቃስ ።
እንቅልፍ ጸንቶባቸዋልና ፤ በልተው ጠጥተዋልና ኃዘን ሰምተዋልና ።

፴፬ ወንደጎሙ ወሐረ ካዕበ በሣልስት ወጸለዩ ኪያሁ ከመ ቃለ እንዘ ይብል ።

፴፬ ሦስተኛ ሂዶ ያነኑ ጸለዩ ለቀረበው ካዕበ ለመጀመሪያው ሣልስ አለ ። ሦስት ጊዜ መሆኑ የሦስትነት ቃሉ አለመለወጡ ያንድነት ምሳሌ ።

፴፭ ወእምዝ ገብእ ካዕበ ጎበ እርዳኢሁ ።

፴፭ ከዚህ በኋላ ሁለተኛ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሂዶ ።

ወይቤሉሙ ነሙ እንከ ወእእርፉ ።

ከእንግዲህስ ወዲህ ዕረፉ አላቸው፤ ጊዜው ነውና ንሣላ ሀኪይ ሥጋዩ መክፈልተክ እንዲል አንድም አኔ ከካስኩላችሁ ዕረፍተ ነፍስ ዕረፉ ። እንድም ይሁዳ እራት ቤት ጭፍራ ይዞ የሚመጣ ነውና እያሳርፋችሁም እንጂ ካሳረፋችሁስ ዕረፉ ለማለት ። ናሁ በጽሐ ጊዜሁ ወያገብዕዎ ለወልደ ዕጓለ እመ ሕያው ውስተ እደ ኃጥአን ።

እነሆ ወልደ ዕጓለ እመሕያው ክርስቶስ በኃጥአን እጅ የሚያዝበት ጊዜ ደርሷል አላቸው ።

፴፮ ተንሥኡ ንሑር ናሁ በጽሐ ዘያገብአኒ ።

፴፮ የሚያሲዘኝ ይሁዳ እነሆ መጥቷል ተነሡ እንሂድ አላቸው ።

ዘከመ እግብእ ይሁዳ ለክርስቶስ ወዘከመ ተእኅዘ

፴፯ ወእንዘ ዘንተ ይትናገር ናሁ በጽሐ ይሁዳ ዘያገብእ እም፤ቱ ወ፪ቱ ፩ዱ ማር ፲፬ ፣ ፴፫ ሉቃ ፲፪ ፣ ፴፯ ዮሐ ፲፭ ፣ ፫ ።

፴፯ ይህን ሲናገር ካሥራ ሁለቱ እንዱ ይሁዳ ለያሲዘው መጣ ወመጽኡ ምስሌሁ ብዙኃንስ ሰብእ በመጣብሕ ወበአብትር እምኅዜሆሙ ለሊቃኑ ካህናት ወለሊቃናተ ሕዝብ ።

ሾተል ጎመድ የያዙ ብዙ ሰዎች ሊቃኑ ካህናት ዘንድ ከሱ ጋራ መጡ ሐተታ፤ እምስት ገበያ ሰው ይክተሰዋል እግባ መልስ ብሎ ቢጣላንሳ ብለው አሳቸው ከጴሊሙስ ዘንድ ይዘው ይመጣሉ እሱ ክነሱ ተቀብሎ ይዞ መጥቷልና ፤

፴፰ ወዘያገብእ ወሀበሙ ትእምርተ እንዘ ይብል ዘሰዓምኩ ውእቱ ኪያሁ አኃዙ ።

፴፰ የሚያሲዘው ይሁዳ የምስመው እሱ ነው እሱን ያዙ ብሎ ምልክት ሰጣቸው ፤ እንድም የሚ ሲዝበትን ምልክት ነገራቸው ።

፴፱ ወቀርቦ ይእተ ጊዜ ጎበ እግዚእ ኢየሱስ ወሰዓም ወይቤሉ በሀ ረቢ ።

፴፱ ወደ ጌታ ቀርቦ መምህር ቢሰኛህን ጥለኛ ህን አያውለው አያሳድረው ብሎ እጅ ነሳው፤ ሐተታ ከሱን ሌላ ቢሰኛ ጠበኛ አለው አያውለኝ አያሳድረኝ ሲያሰኘው ነው ።

፻ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ በእንተ ዝንቱኑ መጸእከ እርክዩ ።

፻ ወዳጄ ትእምርተ ፍቅሩን ትእምርተ ጸብእ አድርገኸው መጣህን አለው ።

ወእምዝ ቀርቡ ወእንሥኡ እደዊሆሙ ወአሐዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

እጃቸውን አንስተው ማለት ጌታን እጽንተው ያዙት ።

፻፩ ወናሁ ተንሥእ እምእለ ምስሌሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ሰፍሐ እዴሁ ወመልሐ መጥባሕቱ ወዘበጠ ለገብረ ሊቀ ካህናት ።

፻፩ ከጌታ ጋራ ካሉት እንዱ ተንሥቶ ሰይፉን መዞ የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መታው ።

ወመተሮ ዕዝኖ ዘየማን ፤

ቀኝ ጆሮውን ቆረጠው ፤ ትፈቅድኑ ንዝብጠሙ ብለውታል በሱቃስ አብሮ መብላት አብሮ ለመሞት እንጂ ነው እንበላቸው እንበላቸው ተባብለዋል ። እሱ ፈጣን ነውና መታው ቀኝ ጆሮውን ቆረጠው ከመታው እንገቱን አይለውም ቢሉ የካህን እጅ አያቀናምና ላንገቱ ያለው ለጆሮው ሆነ ። እንድም እንገቱን ብሎት ቢሆን በሞተ ነበር የጌታም ሞት ርትዕ በተባለ ነበርና ጆሮውንሳ ቢሉ በተአምራት ቀጥሎ ሲታል ፤ ጆሮ የቀጠለ አንገት መቀጠል ይሳ ነዋልን ብሎ ትንቢቱ ምሳሌው ሲፈጸም ትንቢት ለትትቀረጽ ይጸቲ ዕዘን እንተ ኢትሰምእ ለውእቱ ነቢይ ተብሎ ተነግሯል ፤ ምሳሌም ወለእመ አጥረ ይክ ገብረ ዕብራዊ ቅንዮ ስድስተ ዓመተ ወበሳብዕ ዓም እግዕዝ በከንቱ ፤ ዕብራዊ ባሪያ ቢኖርህ በደመ ወዝ ገዝተህ በሰባተኛው ዓመት ገንዘብ ሳትስጭ

ነጻ አውጣው ትላለች አሪት ፤ እሱ ግን የጌታዬ ባሕርይ ተስማምቶኛል የመቤቱ እንጀራዋ ወጧ ጣፍ ጠኛል ነጻ መውጣቱ ይቅርብኝ ያለ እንደሆነ ከቤተ አግዚአብሔር ወስደህ ከመድረኩ አስተኝተህ ጀሮ ውን ተርትረህ አፍንጫውን ስቀረህ እስከ ዕለተ ጥቱ ግዛው ትላለች አሪት ፤ እንደዚህም ሁሉ በስባ ተኛው ሽህ ስዲያብሉስ ከመገዛት ላወጣችሁ መጥ ቼ ነበር አናምን ካላችሁ በሥጋችሁ ቁጣር በነፍሳችሁ ዲያብሉስ ይመልጥንባችሁ ለማለት፤ ያውስ ቢሆን ግራይቱ አለመሆኑን ቀኝቱ መሆኑን ስለምን ቢሉ ከነገደ ይሁዳ የተወለዱ ቀኝ ቀኝ አካላቸውን እየተቀዱ መገሥትን ከነገደ ሌዊ የተወለዱ ቀኝ ቀኝ አካላቸውን እየተቀቡ ከሆነትን ገንገብ ያደርጉ ነበር ከሆነትንም መገሥትንም እንዳላለፈባቸው ለግጠኖች በቀኝ ጀሮው ምትረትን አዘዘበት ።

ዛሬ ወይቤሉ አግዚእ ኢየሱስ አግብአ ለመጥ ላኔትኪ ውስተ ቤታ ዘፍ ፱ ፡ ፯ ራዕ ፲፫ ፡ ፲ ።

ዛሬ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ጴጥሮስን የተልማ ወደ አርት ተጣህን ወደ ትዕግሥት መልስ አለው ። አስመ ዙሉም አለ መጥባሕተ ያነሥኬ በመጥባሕት ይመውቱ ። በቸተል የገደሉ ሁሉ በሹተል ይሞታሉና ።

ዛሬ ይመልከቱት ለኢየሱስ አስተባብሩት ለኢየሱስ ይፈኑ ለተ ለይዘኩት እያ፲ቱ መፍት ማረፍት ።

ዛሬ ካራ ሁለቱ ነገደ ማእከት የግዕዙትን ይልክልኝ ዘንድ አባቲን ሙለመን መግሰድ የግይ ቻለኝ ይመሰግናልን ፤

ዛሬ መባሕቱ እር ይትፈጸም ወይበጽሕ ቃለ ሙጽሐፍ ይይቢ ። ኢላ ዛሬ ፡ ፲ ።

ዛሬ ነገር ግን መጽሐፍ የተናገረው እንደምን ይደርሳል ይፈጸማል እኔ ካልሞትኩ ሲል ነው ። አስመ ከመዝ ሀለም ይኩን ። ይህ ይደረግ ዘንድ አስውና ።

ዛሬ ወይቤሉም አግዚእ ኢየሱስ ለሕዝብ ሶቢሃ ከመ ሠራቂኑ ትደግኑኔ መጸእከሙ በመጥ ባሕት ወበክብትር ተአጋዙኔ ። ሰቆ ኤር ፬ ፡ ፳ ግር ፲፬ ፡ ፶ ሱቃ ጳጳሪዎች የሐ ፲፰ ፡ ፳፬ ።

ዛሬ ሌባን አግባ መልስ ብሎ ቢጸላገላ ብለው ሹተል ጎመድ ይዘው በትኩስ ፍለጋ እንዲፈልጉት ሹተል ጎመድ ይዛችሁ ልትይዙኝ መጣችሁን አላቸው ።

ወዘልፈ እነብር ምስሌከሙ በምክራብ ወእሜህር ዘውትር በምክራብ ከናንተ ጋራ ላስተምር እናር ነበር ወእፍ እንከ ኢሕጋዝከሙኒ ። ልዩን ኢልያሳችሁኝም ።

ዛሬ ወዝ ዙሉ ዘኮነ ከመ ይብጸሕ ወይትፈጸም ቃለ ነበያት ።

ዛሬ ይህ ሁሉ የተደረገ ነበያት የተናገሩት ነገር ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ነው ። ወእምዝ ኃደግዎ ዙሉም አርዳኢሁ ወጉዩ ። ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት ሸሹ ።

ዘከመ ቆመ ኢየሱስ በቅድመ ዓውድ ።

ዛሬ ወእለ አጋዝዎ ለአግዚእ ኢየሱስ ወሰድዎ ጎበ ቀዳሩ ሊቀ ካህናት ይትጋብኩ ጸሐፍት ።

ዛሬ ወሊቃናት ። ጌታን የያዙት ግን ሽማግሌች ወደ ተሰበሰቡበት የካህናት አለቃ ቀዳሩ ወዳለበት ይዘውት ሂዱ ፤

ዛሬ ወተለም ጴጥሮስ እምርኑቅ እስከ ዓፀደ ሊቀ ካህናት ።

ዛሬ ጴጥሮስ እስከ ካህናት አለቃ ቦታ ድረስ በፋት ተከተለው ። ወቦአ ውሥጠ ወነበረ ምስሐ ወዓልት ይርአይ ማጎ ለቅቶ ለነገር ። የነገሩን ፍጻሜ ያይ ዘንድ አንዱን ቅጽር ገብቶ ተቀመጠ ፤

ዛሬ ወየጋሥሁ ሊቃኑ ካህናት ወጸሐፍት ወሊቃናት ወዙሉ ዓውድ ሰማዕተ ሐሰት በዘይብቅልዎ ለአግዚእ ኢየሱስ ።

ዛሬ ጸሐፍትና የካህናት አለቆች ሽማግሌችም ጌታን በግንቡበት ነገር ይገሉት ዘንድ የሐሰት መላ ክርት ይሹ ነበረ ።

፳ ወኢረከቡ ሱቱ ጌጋየ ።

፳ አላገኙበትም ።

ወመጽሐ ብዙኃን ሰማዕተ ሐሰት ። ብዙ የሐሰት ምስክሮች መጡ ወስእኑ ቦቱ ነገረ ። መርታት ተላናቸው ማለት ነውር አጡበት ። ወድጎረ መጽሐ ጀቱ ። ከዚህ በኋላ ዕውነተኞች ናቸው የሚባሉ ሁለት ሰዎች መጡ ።

፳፩ ወይቤሉ ይቤ ዝንቱ አክል ነግረቶቶ ለቤተ አግዚአብሔር ወበግልስት ዕለት አጎንጸ ፡ ፪፻፱

፳፩ ይህ ቤተ መቅደስን አፍርሼ በምስተኛው ቀን አንጸዋለሁ አለ አሉ ።

፳፪ ወተንሥእ ሊቀ ካህናት ወይቤሉ ኢትሐ ምዕኑ እንዘ መጠነዝ ያስተዋድዩክ አሉ ።

፳፫ ሊቀ ካህናቱ ተንሥቶ ይህን ያህል ሲያጣ ሉህ ሲያካስሱህ አትሰማምን አለው ።

፳፮ ወኢያውሥእ አግዚእ ኢየሱስ ፤

፳፯ ጌታ አልመለሰለትም ፤ ሐተታ ነገሩ ተርታ ቢሆንበት እንዳልፈረ ለማጠየቅ እንዳይቀርለት ያውቃልና ለጥብዓት ለትዕግሥት አብነት ለመሆን ። ወይቤሉ ሊቀ ካህናት አመሐልኩክ በአግዚአብሔር

ሕያው ከመ ትንግረኒ እመ እንተሁ ውሕቱ ክርስቶስ ወልዱ ለእግዚአብሔር ፡
እስከ ክርስቶስ ተብሎ የተነገረልህ የሕያው የእግዚአብሔር የባሕርይ ልጁ አንተ እንደሆንክ ትንግረኝ ዘንድ በሕያው እግዚአብሔር አማጽኚህለሁ አለው ፡

፳፬ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ትቤ ፡ ማቴ.፲፮ ፡ ፳፮ ርሜ ፲፬ ፡ ፲ ፡ ፩ ተብሎ ፬፡፲፭ ፡

፳፬ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አንተ ትላለህ አለው ፡

ወባሕቱ እብለከሙ እምይካዚስ ትሬእይዎ ለወልደ ፅንሰ እመሕያው እንዘ ይነብር በየማን ኃይል ፡
ነበረ ካልኩ ብሎ የማን ብሏል እንጂ በከብር ሲል ነው ከእንግዲህ ወዲህ ወልደ ፅንሰ እመሕያው ክርስቶስን በእብዕሪና ታዩታላችሁ ፡ እንድም በየማን ኃይል ዓለምን በማሳለፍ ኃይል ፡ ባለው ዕሪና ፡ ወይመጽእ በደመና ሰማይ ፡ በባሕርይ ክብሩ መጥቶ ታዩታላችሁ ፡ ሐተታ የደብረ ታቦር የዕርገት የምጽ አት ደመና የባሕርይ ክብሩ ነው ፡ እንድም በሥጋ ማርያም መጥቶ ፡ ሰማይ ዳግሚት አንዲል ፡ እንድም በክብር ትስብእት መጥቶ ፡

፳፭ ወወጪው አልባሲሁ ሊቃነ ካህናት ፡

፳፭ በገዛ እጄ ፈጣሪዬን ላሰድብ ብሎ ሊቀ ካህናቱ ልብሱን ቀደደ ፡ ሐተታ በኃዘን ምክንያት ልብሱን የቀደደ ፊቱን የነጩ እንደሆነ ይሻር ትላለች እራት ፡ ጌታ እንደ ተሾመበት እሱ እንደተሻረ ለማመዋት ፡ እንዘ ይብል ምንተ እንከ ትፈቅዱ ሎቱ ሰማዕተ ፡

ምን ምስክር ትሹለታላችሁ ፡ ናሁ ጸረፈ ፡ ይሳደባል ማለት እነሆ አምላክ ነኝ አለ ፡ ወሰማዕከሙ ጽርፈቶ ፡ አምላክ ነኝ ሲል ሰምታችኋል ፤

፳፮ ምንተ እንከ ትብሉ፡፡ኢሳ.፶፯ ፡ ማር.፲፬፡፳፭ ፳፮ ምን ትፈርዳላችሁ ፤

ወአውሥኡ ወይቤሉ ዝንቱ ድልው ሰሞት ፡ ይህ ሞት ይገባዋል አሉ ፡

፳፯ ወእምዝ ተፍኡ ውስተ ገጹ ፡ ፳፯ ከዚህ በኋላ በፊቱ ተፋቡት ፡ ወይትህ ከዩ ወሪቀ ውስተ ገጽዩ ፡

ወኢሚጥኩ ገጽዩ እምኃፍረተ ምራቅ ያለው ትንቢት ሊደርስ ሊፈጸም ፡ እንድም እዳምን ዲያብሎስ በገጸ ልቡናው ምራቀ ምክሩን እየተፋ ከገሃነም እውርዶት ነበርና ለሱ ካሣ ሊሆን ፡

፳፰ ወኩርዕዎ ፡

፳፰ ራሱን በዘንግ መቱት ፡ ወኩሉ ርእሷ ለሕማም ያለው ትንቢት ሊደርስ ሊፈጸም ፡ እንድም ዲያብሎስ የአዳምን ርእሷ ልቡናውን በዘንግ እየመታ ገሃነም እውርዶት ነበርና ካሣ ሊሆን ፡ ወጸፍዕዎ ፡

ፊቱን በሻሽ ሸፍነው መቱት እንዘ ይብሉ መት ውሕቱ ክርስቶስ ዘጸፍዓክ ፡

ክርስቶስ በጥፈ የመታህ ማነው ንገረን እያሉ ፡ ሐተታ፤አዳምና ሔዋን የእምላክነት ዕውቀት እንወቅ ብለው ገሐነም ወርደው ነበርና ለሳቸው ካሣ ሊሆን ፡

በእንተ ከሀደተ ጴጥሮስ ፡

፳፱ ወጴጥሮስ ሀሎ ይነብር አፍኦ ውስተ ዓጾሩ ሉቃ.፳፪፡፶፭፡፳፫ ፡ ዮሐ. ፲፰ ፡ ፲፯ ፡

፳፱ ጴጥሮስ ግን አንዱን ቅጽር ገብቶ ተቀምጦ ነበር ፤

ወመጽአት ጎቤሁ አሐቲ፤ ወለት ወትቤሉ እንተሂ ምስለ ኢየሱስ ገሊላዊ ሀለውክ ፡ አንዲት ብላቴና መጥታ አንተም ከገሊላዊ ከኢየሱስ ጋራ ነበርክ አለችው ፡

፳ ወከሀደ በቅድመ ኩሉ ሕዝብ እንሰ ኢየአምሮ ሀትብሊ ፡

፳ የምትደውን አላውቀውም ብሎ በጉባኤ ካደ ፡

፳፩ ወወኒኦ ፍጥተ ርእየቶ ካልዕት ወሎት ፡

፳፩ አንዱን በር ወጥቶ ሳለ ሌላዪቱ እየችው ፡ ወትቤሉሙ ለእለ ይቀውሙ ዝኒ ሀሎ ምስለ ኢየሱስ ናዝራዊ ፡

ተቀምጠው ላሉት ይህም ከናዝሬቱ ኢየሱስ ጋራ ነበር አለቻቸው ፡

፳፪ ወከሀደ ካዕበ ፡

፳፪ ሁስተኝ ካደ ፡

ወመሐሰ ከመ ኢየአምሮ ለውሕቱ ብእሲ ፡

ያን ሰው አላውቀውም እንዳላውቀው ብሎ ማለ ፡

፳፫ ወጉንድሮ ሕቀ መጽኡ አለይቀውሙ ፡

፳፫ ጥቂት ቆይቶ የተቀመጡት መጡ ፡

ወይቤልዎ ለጴጥሮስ አማን አንተሂ እምኒሆሙ ፡

እንተም በውነት ከሳቸው ወጥን ነህ እሉት ፡

ወነገርክ ያፃውቀክ ፡

ባነጋገርህ ትታወቃለህ ፡

፳፬ ወእምዝ መሐሰ ወተረግመ ከመ ኢየአምሮ ለውሕቱ ብእሲ ፡

፳፬ የያዘውን ጥሎ እንዲህ ይጣለኝ የሱን ሞት ለኔ ያድርገው ያን ሰው አላውቀውም ብሎ ማለ ፡

፳፭ ወተዘከረ ጴጥሮስ ቃሉ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘይቤሉ ሥልሰ ትክህደኒ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ፡

፳፭ ጴጥሮስም ጌታ ዶሮ ሳይጮህ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለውን እሰበ ፡

ወወፅኦ አፍኦ ወበከዩ ብካዩ መሪረ ፡

ከአፍኦ ወጥቶ ጽኑ ኃዘን አዘነ ፤ ሐተታ ከሁሉ ይልቅ እኔ እወደው ከሁሉ እስቀድሞ እኔ እክደው ብሎ አዘነ ፡ የእዳም የዳዊት የቅዱስ ጴጥሮስ ሕዘን አንድ ነው ሳይሰቀቁ ዕንባቸው እንደሰን ውኃ ይወርዳል ፡

ምዕራፍ ፳፮ ም

፩ ወጸቢሐ ተግዝሩ ሊቃነ ካህናት ወሊቃናተ ሕዝብ ይቅትልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ም

፪ ሲነጋ በነጋ ጊዜ የካህናት አለቆች የሕዝቡም አለቆች ጌታን ሊገድሉት አንግደለው ብለው መከሩ ም

፫ ወእሲርው ወሰድዎ ወመጠውዎ ለኢላጦስ ወእግር ገርገ፤ ፩ ሉቃ ፳፫ ፤ ፩ ዮሐ. ፲፮ ፤ ፳፭ ም

፬ አሕረው ወሰድዎ ለኢላጦስ ሰጡት ሐተታ ኢየሱስ ለሁሉን ገዢዎ አላልፎ ሰጥቶ ነበርና ፩፡፯፡፲፱ ሲሆን ም

፭፡፲፱ ተቋሙ ተሰፋ ዘይሁዳ ም

፮ ወእምዝ ሶባ ርእዩ ይሁዳ ዘእግብሉ ከመ ሕርህዎ አግብሎ ውለተ ፱ ብሩረ ለሊቃነ ካህናት ወሕረታውንተ ሕዝብ ም

፯ እንደ ይደል አባላት ዘእግብሉ ደመ ንጹሐ ወሕትተሉ ብእ፩ ጸድተ ም

፱ ከዚህ በኋላ ያሲያዘው ይሁዳ አስርህዎ እን ጸድቁት አርሰህዎ ኃጥእ ብለው እንደፈረዱበት ከሙ ረሰሐ ወከመ ተኩነን ንጥእ ተብሎ እንደተ ፈደበት ም

፳ ባዩ ጊዜ አራት ኢትትትል ብእቤ ጸድቀ ያለችውን አፍር፤ ንጹሕ ደም ያሰፈሰሰው ደግ ሰው ያሰገደሉ አላባቸው ብሎ ያን ሙላ ጭ ለሊቃነ ካህናት ለሕዝቡ አለቆች ውሐሶ ወሲዶ ሰጠ ፤ ሐተታ ጌታዎ ይተለግራቱ ደድናል እኒዎ ገንዘቤን እንደ ያዘኩ እተረላሁ ብሎ ሸጦት ነበርና ም

ወደደለዎ ሚ ላዕልን ወሚ ላዕልክ ም

ደወፋ ወደደድነውን ልጠፃን የወደድከውን ሰጠንህ ዘኢየሱስ ወደደህ ላገተ ከኛ ምን ለሰህ ለኛስ ካንተ ምን ከኛን ም

ልልክ እንደገር ለርእሱ ም

እንተ ለራሰህ ዕውት አሉት ም

፯ ወገደረ ውለተ ብሩረ ውስተ ምክራብ ም

ወሕረ ወተሐንተ ወዋተ ግብ. ሐዋ. ፩ ፤ ፲፩ ም

፩ ያን ብር ከምክራብ ደጅ አፍሶት ሄዶ ታንቆ ጥተ ም

፯ ወነሥኡ ሊቃነ ካህናት ውለተ ብሩረ ወይ ደሉ አይደልወን ንደዮ ውስተ ወርቀ መባዕ እስመ ሚጠ ደም ውለቱ ም

፯ ሊቃነ ካህናት ያን ብር አንሥተው የደም ዋጋ ነውና ከመባዕ ልንጨምረው አይገባንም አሉ ም ሐተታ፤ በሀገራቸው የደም ዋጋ ሚጠ ከልብ እስበ ደነስ ከመባዕ አያገቡም ነበርና ም

፯ ወተማከርሙ ተሣዩው ቦቱ ገራጎተ ስብ ሐዊ ለመቃብረ እንግዳ ም

፯ ለመጣተኛ ለስደተኛ መቀበሪያ ሊሆን መክ ረው ቦታ ገዝቦት ሐተታ ፤ ከጣኦት ከጋጢኦት ፈልሶ ም

ስመጣ መከበሪያ ሊሆን ምእመናን ጥምቀትን ገን ዘብ ግድረጋቸውን መናገር ነው ፤

፳ ወተሰምዮ ውለቱ ገራጎት ገራጎተ ደም እስከ ዮም ፤ ግብ. ፩ ፤ ፲፱ ም

፳ ያ ቦታ እስካሁን ድረስ የደም ምድር ሲባል ይኖራል ም

፱ ወይለተ አሚረ በጽሐ ቃለ ኤርምያስ ነቢይ ዘይቤ ነሥኡ ፱ ብሩረ ሚጠ ስክቡር ዘእከበርም እምደቂቀ እሥራኤል ወወሀብዎ ለገራጎተ ለብሐዊ ዘካ. ፲፩ ፤ ፲፪ ም

፱ ደቂቀ እሥራኤል በሆሣዕና ያከበሩትን ከደ ቂቀ እስራኤል ተለይተው የክብርን ዋጋ ፤ አንድም ዘተከሀሉ ይላል ደቂቀ እሥራኤል የተሰማሙበትን ለገራጎተ ለብሐዊ የሰጡትን የክብሩን ዋጋ ወስዱ ብሎ ኤርምያስ የተናገረው ደረሰ ተፈጸመ ም

፲ በከመ እዘዘኒ እግዚእብሔር ፤

፲ ወወሀብዎ ለገራጎተ ለብሐዊ ማለትን እግ ዚእብሔር እንዳዘዘኝ እናገራሁ አለ ፤ የማይገባ ማለት ነው ም

ዘከመ ቆመ እግዚእ ኢየሱስ ቅድመ ኢላጦስ ፤

፲፩ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ቅድሚሁ ለመስ ፍን ግር. ፲፩ ፤ ፪ ሉቃ. ፳፫ ፤ ፫ ዮሐ. ፲፮ ፤ ፴፫ ም

፲፩ ጌታ ከኢላጦስ ፊት ቆመ ም

ወሐተቶ ወተሰእሉ መስፍን ም

ኢላጦስ ጠየቀው ም

ወይቤሉ አንተኑ ንጉሥሙ ለአይሁድ ም

የአይሁድ ንጉሣቸው አንተ ነህን አለው ም

ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ትቤ ም

አንተ ትላለህ አለው ም አንድም አንተ ያንድ መንደር ንጉሥ ታደርገኛለህ ም

፲፪ ወእንዘ ያስተዋድይዎ ሊቃነ ካህናት ወሊ

ቃውንተ ሕዝብ አልቦ ዘያወሥአሙ ወኢምንተኒ ም

፲፪ የሕዝቡ አለቆችና የካህናት አለቆች ሲያ ሳጡት ሲያጣሉት ምንም ምን የመለሰላቸው ምላሽ የለም ም

፲፫ ወእምዝ ይቤሉ ኢላጦስ ኢትሰምዕኑ እንዘ መጠነዝ ያስተዋድዩክ ም

፲፫ ይህን ያህል ሲያሳጡህ ሲያካሰሱህ አት ሰማምን አለው ም

፲፬ ወኢያውሥኦ ወኢአሐተሂ ቃለ ፤

፲፬ ጥቂት ስንኳን አልመለሰለትም ሐተታ እን ዳሰፈው ም

እስከ ያነከር መልእክ ም

ኢላጦስ ይህን ያህል ትዕግሥት ብሎ እስኪያደንቅ ድረስ ም

ዘከመ ኃረይዎ ለበርባን እምነ ኢየሱስ
ወከመ ኩነንዎ ።

፲፭ ወቦ ልማድ ለመስፍን ያሕዩ ለሕዝብ
፩ደ እምነት ሙቁሕን ዘፈቀዱ ።

፲፭ ከታሰሩት የወደዱትን ይፈታላቸው ዘንድ
ለጳላጦስ ልማድ ነበረው ። አንድም በሙ ልማድ
ይላል ባመት ባመት ለበዓል ፋሲካ ክስር ቤት ገብ
ተው የወደዱትን ይፈቱ ዘንድ ለሕዝቡ ልማድ
ነበራቸው ።

ሐተታ፣ በግብጽ ሳሉ ሁለት እስርቶች ነበሯቸው እን
ዘያን ፈተው ይዘው ወጥተዋልና፤ በግብጽ ሳሉማ
ምን እስር ነበራቸው ብሎ በግብጽ መኖራቸውን
አንደ መታሰር፤ ከግብጽ መውጣታቸውን እንደ
መፈታት አድርገውት በበዓል አንድ አንድ እስር
ይፈቱ ነበርና በዚያ ልማድ ።

፲፭ ወቦ አሚሃ ሙቁሕ ዘስሙ በርባን ስሙዕ

፲፭ ያን ጊዜ በርባን የሚባል የታወቀ እስር

ነበር ።
ወየእምሮ ዙሉ ።
ወንበዴ መሆኑን ሁሉ ያውቀዋል ።

፲፭ ወእንዘ ጉቡአን እሙንቱ ይቤሉሙ ጲላ
ጦስ ለሕዝብ ሙኑ ትፈቅዱ አሕዩ ለከሙ ።

፲፭ እላቸው ባንድነት ተሰብስበው ሳሉ ማን
ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ ?

በርባንሃኑ ።
በርባንን ነውን ።

ወሚመ ኢየሱስሃኑ ዘይብልዎ ክርስቶስ ።
ወይም ክርስቶስ የተባለ ኢየሱስን ነው አላቸው ።

፲፭ እስመ የእምሮ ከመ በቅንዓቱም አግብእዎ

፲፭ ጠልተው ተመቅኝተው ቀንተው ለሕማም
ለሞት አሳልፈው እንደሰጡት ያውቃልና ።

፲፱ ወእንዘ ይነብር ጲላጦስ ዓውዶ ለአከት
ገቢሁ ብእሲቱ ።

፲፱ ባደባባይ ተቀምጦ ነገር ሲሰማ ሚስቱ
ላከችበት አብሮቅላ ትባላለች ።

እንዘ ትብል ኡቅኦ ኢተአብስ ላዕል ውእቱ ጸድቅ ።

ያን ደግ ሰው እንዳትበድል አስተውል ብላ ።

እስመ ብዙኃ ሐመምኩ በዛቲ ሌሊት በሕልምየ

በእንቲአሁ በዚች ሌሊት በሱ ምክንያት በሕልሚ

ብዙ ሥቃይ ሳይ አድሬአለሁና ። ሐተታ ምን ስታይ

አድራሰች ቢሉ እሱን ዘንዶ ሲውጠው እሷን በእ

ላት አለንጋ ሲገርፏት አይታለች ይህን ልካበታለች፤
አብረው አድረው አልነበረም ቢሉ እነግረዋለሁ
ስትል አንበሳ መደብ ወጣ ሲመለስ እነግረዋለሁ
ስትል ጩኸት ሰምቶ ወጣ በዚያው እንደወጣ ቀር
ቷል ። አንድም ዶርታ መከራ የሚባሉ ከተወሰዱ
ጀምሮ ተናገረው ሰምተው የማያውቁ ልጆች ነበ

ሯቸው ንጹሕ ደም ለሚያፈስ ለዚያ ለባልሽ ወየሰት
ብለዋታል ይኸን ልካበታለች ።

፳ ሊቃነ ካህናትስ ወሊቃውንተ ሕዝብ ጌጥ
ዎሙ ለሕዝብ ወአሆ አበልዎሙ ከሙ በርባንሃ
ያሕዩ ሎሙ ይስኦሉ ወኢየሱስሃ ይቅትሉ ማር፤
፲፭፤ ፲፭ ሉቃ ጳጥ፤ ፲፭ የሐ፤ ፲፭ ግብ፤ ሐዋ፤ ፲፭፤

፳ የሕዝቡ አለቆችና ሊቃነ ካህናት ማን በር
ባንን አድንልን ኢየሱስን ስቀልልን ብለው ይለምኑ
ዘንድ ሕዝቡን አባበሏቸው እሽ በጀ አስገዋቸው ።

፳፩ ወአውሥኦ መስፍን ወይቤሎሙ መነ
ትፈቅዱ እምጀሆሙ አሕዩ ለከሙ ።

፳፩ ጲላጦስ መሰስ ከሁለቱ ማናቸውን ላድን
ላችሁ ትወዳላችሁ አላቸው ።

ወይቤሉ በርባንሃ ።
በርባንን ነው አሉ ።

፳፪ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ምንተ እንክ አረሰዮ
ለኢየሱስ ዘተብህላ ክርስቶስ ።

፳፪ ክርስቶስ የተባለ ኢየሱስን ምን አደር
ገዋለሁ ። አንድም አረሰዮ ይላል ምን ላድርገው
አላቸው ።

፳፫ ወይቤሉ ዙሎሙ ስቅሎ ።

፳፫ ሁሉም ስቀለው አሉ ።

ወይቤሎሙ መስፍን ምንተ እኩየ ገብረ ።

ምን ከፉ ሥራ ሠራ አላቸው ።

ወአፈድፈዱ ጸሪሃ እንዘ ይብሉ ስቅሎ ስቅሎ ።

ስቀለው ብንልህ ስቀለው አሉ ።

፳፬ ወእምዝ ሶብ ርእዩ ጲላጦስ ከመ አልቦ

ዘይቦቂዕ ዘእንበላ ዳዕሙ ዘይበዝሃ ሀኪክ ።

፳፬ ጸብዕ ክርከር እየጸና ከመሄድ በቀር የሚ

ረባው የሚጠቅመው ነገር እንደሌላ ጲላጦስ ባየ

ጊዜ ነሥኦ ማየ ወተሐዕበ አዲሁ በቅድሚሁ ለሕዝብ

እንዘ ይብል ንጹሕ እነ እምደሙ ለዝ ብእሲ ጸድቅ ።

ውኃ አስመጥቶ በዚህ ሰው ደም ከመጣ ፍዳ ንጹሕ

ነች ብሎ ባደባባይ እጁን ታጠቦ በአዕሩገ እስራኤል

ልማድ፤ ታሪክ ከሀገርና ከሀገር መካከል ሰው ሙቶ
የተገኘ እንደሆነ ያሰው ለሞተበት አቅራቢያ ለሚ
ሆን አገር ሰዎች ውኃ በመንቀል ይዘው ጊደር
ነድተው ከበረሃ ይወርዳሉ ቋንቋዋን ይመታታል
ትወድቃለች የዚህን ሰው ደም አላፈሰስንም
ያፈሰስውንም አላየንም ብለው ይታጠባሉ ከገ
ዳዩ ወገን ሲደርስ መወየብ ይጀምራል እሱ
ሲሆን ፈጽሞ ደም ይሆንበታል፤ ምእመናን ጥም
ቀትን ገንዘብ ማድረጋቸውን መናገር ነው ።
አንትሙ ለሊክሙ አእምሩ ።
እናንት ለራሳችሁ ዕወቁ ።
፳፭ ወአውሥኦ ዙሉ ሕዝብ ወይቤሉ ደሙ
ላዕሌን ወላዕላ ውሉድን፤

፳፭ ደሙ በኛም ዘልፎ ልጆቻችንም ይሁን
እሱ ፤ ሐተታ እንዲህ ብለው የተናገሩበት እንደበ
ታቸው የሚሸት የሚከረፋ ሁኔታ ልጆቻቸውም
ወንድ የሆነ እንደሆነ በጁ ደም ጨብጦ ባፋ
ደም ነርሶ የሚወለድ ሁኔታ ሲት የሆነች እን
ደሆነ በተፈቅደው የምትወለድ ሁኔታች *
፳፮ ወእምህ አሕየው ሱሙ በርባንሃ *
፳፯ ከዚህ በኋላ በርባንን ፈታላቸው *
፳፰ ሐይቅ ለእግዚአ ሊዮሱስ ወመጠምሙ ይሰቅልም
፳፱ ገርፎ ስቀሉ ብሎ ሰጣቸው * ሐተታ ካልቀረበ
፳፻ ገርፎ ይሰላቸው ብሎ * እንደም ራርተው ይት
ወታል ሙስሉት * እንደም ወመጠውኩ ዘባንየ
ለቅሥፈት ያለው ትንቢት ሊያርስ ሊፈጸም እን
ድም ዲያብሎስ የአዳምን ዘባን ልቡናውን እየገረፈ
፳፻፲ አውጭት ነበርና ለዚያ ካሳ ሊሆን እንደም
በጌታ የግፍ ድርብ ይደረግበታልና ለልማዱ የሚ
ሰቀል አይገረፍም የሚገረፍ አይሰቅልም ነበር *
እሱን ግን ገርፈው የሚሰቅሉት ነውና *

ዘከመ ተሣለቁ በላዕለ ሊዮሱስ *

፳፻፲ ወእምህ መስተራትዓተ ሐራ ነሥአዎ ለእ
ግዚአ ሊዮሱስ እምወስተ ዓውድ ወወሰድም ገባ
ምክናን * መዝ ፳፭ ፡ ፲፯ ግር ፲፭ ፡ ፲፮ *

፳፻፲ ከዚህ በኋላ ጭፍራውን የሚወር የሚያ
ትናት ካደባባይ ወደሚፈረድበት ቦታ ይዘውት ሂዱ *
ሐተታ ቢተ እንሳ ቢተ አይዋ ባለውነች የሚባሉ
ለቃይ ፍራጭ ባለውነች በቤተ መንግሥት እንዳሉ *
ወእስተጋብኦ ዙሎ ሠርዌ ሐራ አለቆች ጭፍራ
ቸውን ለበሰቡ እንደም ዙሎ ሠርዌ ሐራ ጭፍሮች
አለቆችን ፤ እንደም ወእስተጋብኦ ዙሎ ሠርዌ
ሐራ ብለህ እናበህ ፤ ጭፍሮች ያሏቸው አለቆች ሕዝ
ቡን ለበሰቡ *
ወሰለብም አልባሲሁ *

ልብሱን ገፈፉት *
ሐተታ የአዳም ልጅነት እንደሂደበት ያጠይቃል *
፳፻፲ ወእስተጋብኦ ከለሚዳ ዘለይ *

፳፻፲ ቀይ ግምጃ አለበሱት ፤ ደምህ ይፈሳል
ሲሉ * እንደም ደማችንን ባርባ ዘመን በጥጦስ
ቃፈሰዋለህ ሲሉ *

፳፻፲ ወእፈሩ ሐራ አክሊለ ዘምከ ወእስተቀ
ጸልዎ ዲበ ርእሱ * ዮሐ ፲፱ ፡ ፪

፳፻፲ ጭፍሮች የሾህ አክሊለ ታተው ደፋለት
ሐተታ እንግሥንህ ብለውታልና በፍና ተሣልቆ *
እንደም ወወደዩ ጌራ መድኃኒት ዲበ ርእሱ በእክ
ሊል ዘእስተቀጸለቶ እሙ ያለው ትንቢት ሊያርስ
ሊፈጸም ድርሳን መድኃኒት ዓለም ሺህ ጥቃቅን
ሰባ ታላላቅ እሾህ ያለው የብረት ዘውድ ነው ይላል
እንደምን ነው ቢሉ ነገር እንደዚህ ነው ያሰ ቢሆን
ኢትዕብሩ ዓፅዋ ያለው በፈረስ ነበር *

ወእስተአጋዝዎ ሀላተ ውስተ የማኑ *
በቀኝ እጁ ዘንግ እስያዙት እንግሥንህ ብለውታልና
በፍና ተሣልቆ ፤ እንደም ብርሃ ይላል አብነት ፤
ብርህ እስያዙት ሥራ ፈት ነህ ሲሉ ጽሕፈትንማ
ርእሰ ጥበባት እንጅ ይለዋል ብሎ ኃጢአታችንን
በፍዳ ታጽፍብናለህ ሲያሰኛቸው ነው *

ወእስተብረኩ ቅድሚሁ ፤
ሰንዱለት ፤
ወተሣለቁ ላዕሌሁ ፤
ዘበቱበት ፤

ወይሴልም በህ ንጉሠ አይሁድ ፤
የአይሁድ ንጉሣቸው ቢሰኝህን ጠበኝህን አያውለው
አያሳድረው እሉት ከነሱ ሌላ ቢሰኝ ጠበኝ አለውን
አያውለን አያሳድረን ሲያሰኛቸው ነው *

፴ ወይወርቁ ላዕሌሁ *
፴ በፊቱ ተፋበት *
ሐተታ እንዳለፈው *

ወንሥኡ ሀላተ ወኩርዕም ርእሰ *
ያሰያዙትን ዘንግ ተቀብለው ራሱን መቲት ፤ ሐተታ
እንዳለፈው *

፴፩ ወተሣለቆሙ ላዕሌሁ ለለብም ውእተ ከለ
ሚዳ ዘለይ ፤

፴፪ ከዘበቱበት በኋላ ያለበሱትን ቀይ ግምጃ
ገፈፉት *
ወእስተጋብኦ አልባሲሁ *
የጥንት ልብሱን አለበሱት የአዳም ልጅነት እንደ
ተመለሰለት ያጠይቃል *
ወወሰድም ይሰቅልም *
ሊሰቅሉት ይዘውት ሂዱ *

፴፫ ወእንዘ ይወጽኡ ረከቡ ብእሴ ቀሪናዌ
ዘስሙ ስምዖን እትወቶ እምሐቅል * ግር ፲፭ ፡ ፳፩
፳፪ ፡ ፳፫ ፤ ፳፮ ፡ ፳፮ *

፴፬ ሊሰቅሉት ይዘውት ሲሂዱ ስምዖን የሚ
ባል የቀራንዮ ሰው ከተሠወረበት ሲመለስ አገኙ ፤
ወእስተም ይጸር መስቀሉ ፤
መስቀሉን ይሸከም ዘንድ ኅተቲት ፤ ሐተታ ነገር
ፈርቶ ተሰውሮ ውሏል ነገር ተፈጽሟል ብሎ ሲወጣ
አገኙት እንተም የሱ ወገን ነህ መስቀሉን ተሸከም
ብለው አሸከመውታል ፤ ምሥጢሩ ግን ጌታ ከዐ
ረከተ መስቀሉ እንዳሳተፈው ያጠይቃል ፤

፴፭ ወበጺሐሙ ብሔረ ዘስሙ ኅልነታ ዘበ
ትርጓሚሁ ቀራንዮ * ግር ፲፭ ፡ ፳፩ ፡ ፳፫ ፤ ፳፮ ፡ ፳፮
ዮሐ ፲፱ ፡ ፲፮ *

፴፮ ባንዱ ልሳን ቀራንዮ ወይሚሉት ኅልነታ
በደረሱ ጊዜ *

፴፯ ወወሀብም ይስተይ ወይኒ ወሐሞተ ድሙረ፤
፴፰ ሐሞት የተቀላቀለበት ወይን ይጠጣ ዘንድ
ሰጡት ፤

ወጥረው አበባ ሰጥቶ ።
ቀምሶ አልጠጣም እስ ።

ዘከመ ተሰቅሎ ኢየሱስ

ጳጳሩ ወደምዝ ሰቀልዎ ግር ሆኖ ፡ ጳጳሩ ሱቃ
ጳጳሩ ፡ ጳጳሩ የሐ ሆኖ ፡ ጳጳሩ ። መዝ ጳጳሩ ፡ ሆኖ ።

ጳጳሩ ከዚህ በኋላ ሰቀሉት ።
ወተካፈሉ እልባሲሁ እንደ ይትዓመው ።
ልብሱን በዕፃ ተካፈሉ ፤
በከመ ጽሑፍ ወተካፈሉ አልባሲያ ለርእሱ ወተ
ዓመው ዲበ እራዝየ ተብሎ በነቢይ እንደ ተጻፈ ፤

ጳጳሩ ወነበሩ የዓቅብዎ ሆየ ፤
ጳጳሩ ሲጠብቁት ዋሉ ፤
ጳጳሩ ወእንበሩ መልዕልተ ርእሱ ጽሑፍ
መጽሐፈ ጌጋዩ ዘይብል ኢየሱስ ናዝሬጥ ንጉሥ
ለአይሁድ ፤

ጳጳሩ የናዝሬቱ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሥነት
ነው የሚል በደሉን የሚነግር ደብዳቤ ከራሱ በላይ
ከመስቀሉ ትርፍ ጠርቀው ተወት ፤

ጳጳሩ ወእምዝ ሰቀሉ ምስሌሁ ቼተ ፈያተ ፤
ጳጳሩ ከዚህ በኋላ ሁለት ወንበዶች ከሱ ጋራ
ሰቀሉ ፤

አሐዶ በየግኑ ፤
አንዱን በቀኝ ፤
ወአሐዶ በፀጋው ፤
አንዱን በግራው አንገሥንህ ብለውታልና በፍና
ተሣልቆ ፤ ሐተታ ቀኝዝማችና ግራዝማች ቢትወ
ደድ ግራ ቢትወደድ ሾምንልህ ሲሉ አንድም ለማ
ሳሳት በቀኝ በግራ የመጣው ያ ምንድነው ወንበዴ
ይሉታል ያሳ የመካከለኛው ደላል ያስ ከዚህን ልዩ
ነው ለማለት እንድም ተጉለቆ ምስሉ ጌጉያን
ያለው ትንቢት ሊደርስ ሊፈጸም ፤ ይህንም ሊቁ ከመ
ይደምረን ምስሉ ነፍሰ ጸድቃን ብሎ ተርጉሞታል
ምሥጢሩን ግን አኛን ኃጥእንን በግራ ታቆመናለህ
ሲያስኛቸው ነው ፤

ጳጳሩ ወእለሂ የጋልፋ ይፀርፋ ሳዕሌሁ እንደ
የሐውሱ ርእሶ ሙ ፤

ጳጳሩ የሚያልፉ የሚያገድሙት ራሳቸውን አየ
ነቀነቁ ይሰድቡት ነበር ።

ጳጳሩ ወይብሉ ኦ ዘይነስቶ ለቤተ መቅደስ ወየሐ
ንጹ በሣልስት ዕለት እድህን ርእሰከ የሐ ፤ ሆኖ ።

ጳጳሩ ቤተ መቅደስን አፍርሰህ በሦስተኛው ቀን
እስራዋሊሁ የምትል ራስሆን እድን አያሉ ።
እመሰ አማን ወልደ እግዚአብሔር እንተ ረድ እመ
ስቀልከ ።

የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንከ ከመስቀልህ ውረድ ።

ጳጳሩ ወከማሁ ሊቃነ ካህናት ይሣለቁ ምስሉ
እሐፍት ወሊቃናት ።

ጳጳሩ እነዚያ እንደሰደቡት ሊቃነ ካህናትም ከጸ
ሐፍትና ካለቆች ጋራ ሰደቡት ።

ጳጳሩ እንደ ደብል ባዕደ ያድገን ወርእሶ አይክል
እድገና ፤

ጳጳሩ ሌላውን ያድናል ራሱን ግዳን አይቻለውም
አያሉ ። ግብ ፤ ፤ ፤
እመሰ ንጉሥ እሥራኤል ውእቱ ለይረድኪ ይእዜ
እምነ መስቀሉ ንርአይ ወንእመን ቦቱ ።
የእሥራኤል ንጉሥ ከሆነ ከመስቀሉ ይውረድና አይ
ተን እንመንበት ። ሐተታ ወርዶም ቢሆን ፈርቶ ነው
ባሉ ነበር እንጂ ባላመኑትም ነበር ። ሰበሰ ወረደ
እግዚአን እምነ መስቀሉ እመርህ ከመ ውእቱ ፈር
ህ እሞት እንዲል ።

ጳጳሩ እመሂ ተአመነ በእግዚአብሔር ናሁ ይእዜ
ያድገና ፤ መዝ ጳጳሩ ፡ ፤ ።

ጳጳሩ በእግዚአብሔር ከታመነ ግለት የእግዚ
ዚአብሔር ልጅ ከሆነ እነሆ ዛሬ ያድነው ።
አመ ይፈቅዶ ።
ስንኳን ይወልደው ይወደው እደሆነ ።
እስመ ደብል ወልደ እግዚአብሔር እነ ።
የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ይላልና ።

ጳጳሩ ወከማሁ ፈያትኒ እስ ተሰቅሎ ምስሌሁ
ይዘነጉግም ።

ጳጳሩ እነዚያ እንደሰደቡት ከሱ ጋራ የተሰቀሉ
ወምበዶችም ሰደቡት ፈያታይ ዘየማንም ቢሉ ፀሐ
ይን አይቶ እስኪመለስ ድረስ ጥቂት ጥቂት ያደራ
ርግ ነበር ።

በእንተ ጸዕሩ ወሞቱ ሰኢየሱስ

ጳጳሩ ወእምስሱ ሰዓት ጸልመ ዙሉ ዓሰም እስከ
ተሰዓት ሰዓት ፤

ጳጳሩ ከቅትር እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ጨለማ
ሆነ ።

ጳጳሩ ወጊዜ ተሰዓት ሰዓት ጸርሐ እግዚአ ኢየሱስ
በቃል ዓቢይ ። መዝ ጳጳሩ ፡ ፤ ።

ጳጳሩ በዘጠኝ ሰዓት ጊዜም ጌታ አሰምቶ ተናገረ ፤
እንደ ደብል ኤሎሂ ኤሎሂ ኤልማስ ለማ ሰበቅታኒ
ዝውእቱ ብሂል አምላኪያ አምላኪያ ለምንት ጎደገኒ፤
ኤሎሂ ኤሎሂ ያለውን አምላኪያ አለው ኤልማስ
ያለውን ለምንት ነ አለው ሰበቅታኒ ያለውን ጎደገኒ
ብሎ ተረጉመው አምላኪያ አምላኪያ ለምንት ተዉ
ከኝ እስ ጋደገ ብዩ ሲል በጎደጋጉ ተገብቶ ይጸልያል ።
ጳጳሩ ወሰሚሮሙ እለ ይቀውሙ ይቤሉ ኤልያ
ስሃ ይጸውዕ ዝስ ።

ጳጳሩ ከዚያ ቁመው ያሉት ኤሎሂ ኤሎሂ ሲል
ሰምተው ይህስ ኤልያስን ይጠራል አሉ ።

፱፮ ወውለተ ጊዜ ሮጸ ፩ እምኔሆሙ ወነሥኡ ሰፍነገሂ ወመልእ ብሂኦ ወአሰረ ውስተ ህሉት ወአሰ ኦዘዞ ውስተ አፋሁ ወአሰተዮ ።

፱፯ ያን ጊዜ ከሳቸው አንዱ ፈጥኖ ሰፍነገ ወሰደ መጣጣውን መልቶ በዘንግ አሰሮ አጣጣው ሐተታ፤ ሰፍነገ የጼህ ባዘቶ እንደ ዓይነ በጉ ያለ ውኃ የሚያነጣ ቤት የሚጠርጉበት ነው ።

፱፰ ወቦ እለ ይቤሉ ጎድጉ ገርአይ ለእመ ይመ ጽኢ ኤልያስ ያድገኖ ።

፱፱ ኤልያስ መጥቶ ያድነው እንደሆነ ተውት እንይ ያሉ አሉ ።

፲ ወጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል ።
፲ ጌታ አሰምቶ ተናገረ ።

ወመጠወ ነፍሶ ወወፅአት መንፈሱ ሶቤሃ ፤ ቅድስት ነፍሱ ከሥጋው ተለየች ።

ወመጽኢ ፩ ወነሥኡ ዙናተ ወረገዝ ገቦሁ ወውግዘ ደም ወማይ ።

ቆመው ካሉት አንድ ሰው ጦፍን አንሥቶ ጎኑን ወጋው ወጋና ደም ሳይቀላቀል ፈሰሰ ።

፲፩ ወተሠጠ መንጠላዕተ ቤተ መቅደስ እም ላዕሉ እስከ ታሕቱ ፪ ጎጹጸን ፫፡ ፲፬ ።

፲፪ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ተቀደደ ።

ወኮነ ፪ኤ ክፍለ ።
ከሁለት ተከፈለ ።

ወመጽኢ መልእክ ጎሩይ እማእክለ ዙሉሙ መላእ ክት እንዘ ይእነዝ በእዴሁ ሰይፎ ከሁተ ክመ ያጥ ፍዖሙ ለዓላውያን ፍጡኑ ወሶበ ከልዓቶ ምሕረቱ ለክርስቶስ ዘበጠ ዝክ መልእክ በሰይፉ ለመንጠላ

ዕተ ምክራብ ወሠጠው ወረስዮ ፪ተ እምላዕሉ እስከ ታሕቱ ኤንዲል ፍራውን ሰነጠቀው ፤ አንድም አን ዱን ዘሀ ከሁለት አደረገው ።

አድለቅለቀት ምድር ።
ምድር ተናወጠ መርገመ ሥጋ ጠፋ ።

ወነቅዓ ኩዙሕ ።
እዕባን ተፈተቱ መርገመ ነፍስ ጠፋ ።

፲፫ ወተክሥቱ መቃብራት ።
፲፬ መቃብራት ተከፈቱ ሙስና መቃብር ጠፋ ።

ወተንሥኡ ብዙኃን አብድንቲሆሙ ለጸድቃን ።
የብዙ ጸድቃን በድን ማለት አምስት መቶ ሙታን ከመስቀል እግር ተነሡ ።

፲፭ ወቦኡ ውስተ ሀገር ቅድስት እምድገረ ተንሥኡ ።

፲፮ ከተነሣም በኋላ ወደቅድስት ሀገር ወደ ኢየሩሳሌም ገቡ ።

ወአስተርእይዎሙ ለብዙኃን ።
ሰብዙ ሰዎች ታዩዋቸው አለ ለዘመዶቻቸው ሦስቱን ቀን ወዴት ኑረው ቢሉ በደብረ ዘይት ።

፲፯ ወመኩንን ፻ሰ ወአሰ ምስሌሁ የዓቅብዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ርአዮሙ ውለተ ድልቅልቀ ፈርሁ ጥቀ ።

፲፰ የመቶ አገማች ከሱም ጋራ ጌታን ሲጠ ብቁት የዋሉት መናገጡን ማለት የተደረገውን ተአምራት ባዩ ጊዜ ፈጽመው ፈሩ ።

ወይቤሉ አማን ወልደ እግዚአብሔር ውሉቱ ።
ዘውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነው ።

፲፱ ወሀሰዋ ህዩ ብዙኃት አንስት እስ ይፈለያ እምርጉት ዙሉ ዘኮነ

፲፳ ከዚያም የተደረገውን ሁሉ ርቀው የማያዩ ብዙ ሴቶች ነበሩ ወውለቶን እስ ተለዋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ እምገለላ ።

እሳቸውም ኢየሱስን ከገለላ የተከተሉት ፤ እለ ይትለክካሁ ።

የሚያገለግሉት ናቸው ።

፲፱ ወእማንቱ ማርያም መግደላዊት ፤

፲፱ ብዙ ሴቶችም የተባሉ ማርያም መግደላዊ ናት መግደሉን ይባላል አገሯ ።

ወማርያም እመ ያዕቆብ ወእሙ ለዮሳ ፤

የዮሳፍ የያዕቆብ እናት ናት ።

ወእሞሙ ለደቂቀ ዘብዴዎስ ።

የዘብዴዎስ ልጆች እናት ማርያም ባውፍልያ ናት ።

ዘከመ ተቀብረ ኢየሱስ ።

፲፱ ወመለዮ መጽኢ ብእሲ ባዕል እምእርማ ትያስ ዘስሙ ዮሴፍ ።

፲፱ ሲመሽ በመሸ ጊዜ ዮሴፍ የሚባል ባለጸጋ ሰው መጣ ።

ወውእቱ ይፀመዶ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

ከጌታ ዘንድ ይማር ነበር ።

፲፱ ወሐረ ጎበ ጲላጠስ ወሰኦለ ሥጋሁ ለእግ ዚእ ኢየሱስ

፲፱ ከጲላጠስ ሂዶ ፤ የጌታን ሥጋ ላውርድ ብሎ ለመነ ፤

ወአዘዘ ጲላጠስ የሀብዎ ።

ጲላጠስ ሰጡት ብሎ አዘዘ ።

፲፱ ወነሚኦ ሥጋሁ ዮሴፍ ገነዞ በሰንዱናት ንጹሕ ።

፲፱ ዮሴፍ ሥጋውን አውርዶ በድርብ በፍታ ገነዘው ።

፳ ወቀበሮ ውስተ መቃብር ሐዲስ ዘሎቱ አው ቀረ ውስተ ኩዙሕ ።

፳ ለራሱ ብሎ ባሳነጸው ባዲስ መቃብር ቀበ ረው ።

ሐተታ እንግዳ ሥራ እሠራላችኋለሁ ሲል ።

አንድም እንደ ኤልሳዕ ገባሬ ተአምራት ነበይ በተቀበረበት እንጂ ቢቀበር አሰነጣው እንዳይሉ ።

ወአንኩርኩረ እብነ ዓቢየ ዲበ ጥጎተ መቃብር ወጋ ሰፈ ።

ታላቅ ደንጊያ አገላብጦ መቃብሩን ገጥሞት ሄደ ።

፳፩ ወሀለዋ ህየ ማርያም መግደላዊት ወካል
ዕቃሂ ማርያም ይነብራ ገብ መቃብር ።

፳፩ ማርያም መግደላዊት ማርያም ባውፍልያ
ከመቃብሩ ፊት ለፊት ተቀምጠው ነበር ።

፳፪ ወበሳኒታ እንተ ይእቲ እምድሃረ ዓርብ
ተጋብኦ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን ገብ ጲላጦስ ።

፳፪ ያችም ከዓርብ ቀጥላ ናት በነጋው ቅዳሜ
ፈሪሳውያንና ሊቃነ ካህናት ወደጲላጦስ ተሰብስበው

፳፫ ወይቤልያ ተዘከርን እግዚአ ሀይሴ ዝኩ
መስሐቲ እመ ሕያው ውእቱ እመ ሣልስት ዕለት

፳፫ ያመስሐቲ በሕይወተ ሥጋ ሳለ በሦስተ
ኛው ቀን እነሣለሁ ያለውን እናውቃለንና ።

፳፬ እዝዝ እንከ ይዕቀቡ መቃብሪሁ እስከ
ሠሉስ መዋዕል ከመ ኢይምጽኡ እርዳኢሁ

፳፬ ወኢይስርቅዎ ሌሊተ ወኢይበሉ ለሕዝብ ተን
ሥእ እምነ መታን ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ሌሊት ሰር
ቀው ከመታን ተለይቶ ተነሣ ብለው ለሕዝቡ እን

፳፭ ያስተምሩ መቃብሩን እስከ ሦስት ቀን ይጠብቁ
ዘንድ እዝዝ ለሱት ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ሌሊት ሰር
ቀው ከመታን ተለይቶ ተነሣ ብለው ለሕዝቡ እን

፳፭ ያስተምሩ መቃብሩን እስከ ሦስት ቀን ይጠብቁ
ዘንድ እዝዝ ለሱት ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ሌሊት ሰር
ቀው ከመታን ተለይቶ ተነሣ ብለው ለሕዝቡ እን

፳፭ ያስተምሩ መቃብሩን እስከ ሦስት ቀን ይጠብቁ
ዘንድ እዝዝ ለሱት ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ሌሊት ሰር
ቀው ከመታን ተለይቶ ተነሣ ብለው ለሕዝቡ እን

፳፭ ያስተምሩ መቃብሩን እስከ ሦስት ቀን ይጠብቁ
ዘንድ እዝዝ ለሱት ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ሌሊት ሰር
ቀው ከመታን ተለይቶ ተነሣ ብለው ለሕዝቡ እን

፳፭ ያስተምሩ መቃብሩን እስከ ሦስት ቀን ይጠብቁ
ዘንድ እዝዝ ለሱት ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ሌሊት ሰር
ቀው ከመታን ተለይቶ ተነሣ ብለው ለሕዝቡ እን

፳፭ ያስተምሩ መቃብሩን እስከ ሦስት ቀን ይጠብቁ
ዘንድ እዝዝ ለሱት ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ሌሊት ሰር
ቀው ከመታን ተለይቶ ተነሣ ብለው ለሕዝቡ እን

መልአኩ ከሰማይ ወርዶ ደንጊውን ከመቃብር ላይ
እንስቶ ተቀምጠበት ነበርና ።

፫ ወራእዩ ከመ ዘመብረት ።
፫ መልኩ እንደ ፀሐይ ብሩህ ነው ኢትርአይ

፫ ማርያም ርእዩቱ ለኤልያብ እንዲል ።
ወልብሱ ፀዓዳ ከመ በረድ ።

፫ ልብሱ እንደ በረዶ ነጭ ነው ወርጋ ትፍሥሕት
ወርጋ ተደላ ነው ሲል ።

፬ ወእምግርማሁ ተህውኩ እለ የዓቅቡ መቃ
ብረ ወኮኑ ከመ አብድንት ።

፭ እሱን ከመፍራታቸው የተነሣ መቃብሩን
የሚጠብቁት ደንግጠው እንደ በድን ሆኑ ።

፭ ሐተታ ፤ ነፍስ አልተለያቸውምና ከመ ዓብድ
ንት አለ ።

፮ ወእውሥእ ውእቱ መልአክ ወይቤሉን ለአ
ንስት እለ ይቀውማ ኢትፍርሃ እንትንስ ።

፮ መልአኩ ሴቶችን እናንተ አትፍሩ ላላቸው
እስመ አኦምር ከመ ኢየሱስሃ ዘተስቅለ ተጋሥሣ ።

፮ የተስቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ ዐውቃለሁና ።
፯ ኢህሉ ዝየስ ።

፯ ከዚህ ግን የለም ።
ዳዕሙ ተንሥእ በከመ ይቤ ።

፯ እነሣለሁ እንዳለ ተነሥቷል እንጂ ።
ወባሕቱ ነፃ ርእያ መካኖ ገብ ተቀብረ ።

፯ ነገር ግን የተቀበረበትን ቦታ መጥታችሁ እዩ ።
፯ ወፍጡኑ ሐራ ወንግራሆሙ ለእርዳኢሁ

፯ ከመ ተንሥእ እምነ ምውታን ።
፯ ፈጥናችሁ ሂዳችሁ ከመታን ተለይቶ እንደ

፯ ተነሣ ለደቀ መዛሙርቱ ንገሯቸው ።
ወናሁ ይቀድመከሙ ገሊላ ።

፯ በገሊላ ይቀድማችኋል ማለት መታየትን በገሊላ
ይጀምርላችኋል ፤

፯ ወበሀየ ትራእይዎ ።
በገሊላ ታይታላችሁ ።

፯ ናሁ እይዳዕኩክን ።
እነሆ ነገርኋችሁ ።

፯ ወኃለፋ ፍጡኑ አልኩ እንስት እምነበ መቃ
ብር በፍርሃት ወበረዓድ ወበፍሥሐ ዓበይ ።

፯ በታላቅ ደስታና በፍርሃት ከመቃብሩ ፈጥ
ነው ሂዱ ። ሐተታ መልአክ እይተዋልና በፍርሃት

፯ ትንሣኤውን ስምተዋልና ደስ ብሏቸው ሂዱ ።
ወርጸ ይንግራሆሙ ለእርዳኢሁ ።

፯ ለደቀ መዛሙርቱ ሊነግሯቸው ፈጥነው ሂዱ ።
፯ ወእንዘ የሐውራ ይንግራሆሙ ተራሕበን እግ

፯ ዚእ ኢየሱስ በፍኖት ።
፯ ለነግሯቸው ሲሂዱ ጌታ ከመንገድ ታያቸው

፯ ወይቤሉን በሀክን ፤
እንዴት ሰነበታችሁ እስታረቅኋችሁ አላቸው ።

ወቀሪቦን ወአኃዛ እገሪሁ ወሰገዳ ሎቱ ።
 ቀርበው አግሩን ይዘው እጅ ነሡት ሰገዱለት ።
 ፲ ወአምዝ ይቤሎን እግዚእ ኢየሱስ ኢትፍርሃ
 ፲ ከዚህ በኋላ ጌታ አትፍሩ አላቸው ።
 ሐራ ንግራሆሙ ለአኃውዮ ክመ ይሐሩ ገሊላ ፤
 ገሊላ ይሄዱ ዘንድ ለወንድሞቹ ሂዳችሁ ንገሯቸው
 በወህዩ ይሬእዩኒ ፤
 በገሊላ ያዩኛል ፤

ዘከመ ጌጥዎሙ ።

፲፩ ወኃሊፎን አማንቱ አተው ሠገራት ሀገረ ወነገሩ ለሊቃኑ ካህናት ዙሉ ዘከመ ኮነ ።

፲፪ ሴቶች ከሄዱ በኋላ ጭፍሮች ከከተማ ገብተው የተደረገውን ሁሉ እንደተደረገ ለሊቃኑ ካህናት ተናገሩ ።

፲፫ ወተጋብኡ ወተማከሩ ምስለ ሊቃውንት ወወህብዎሙ ብዙኃ ወርቀ ለሠገራት ።

፲፬ ተሰብስበው ካለቆች ጋራ መክረው ለጭፍሮች ብዙ ወርቅ ሰጧቸው ።

፲፭ ወይቤልዎሙ በሉ አርዳኢሁ ሌሊተ መጽሐ ወሰረቅዎ አንዝ ንነውም ንሕነ ።

፲፮ አኛ ተኝተን ሳለን ሌሊት መጥተው ደቀ መዛሙርቱ ሰርቀው ወሰዱት በሉ አሏቸው ።

፲፱ ወአምዝመ ተሰምዓ ዝነገር በኅብ መልአከ አሕዛብ ንሕነ ነአምኖ ።

፲፱ ይህ ነገር በጲላሙስ ዘንድ የተሰማ እንደሆነ እኛ እናስረዳለን ።

ወለክሙስ ናድኅነክሙ ።
 እናንተንም ከቅጣት አናድናችኋለን ።

ወናጸድቅ ነገረክሙ ነገራችሁንም እናስረዳለን ።
 ወዘእንበለ ኃዘን ንሬስየክሙ ።
 ደስ እናስኛችኋለን አሏቸው ።

፲፳ ወነሢአሙ ሠገራት ወእተ ወርቀ ገብሩ በከመ መሐርዎሙ ።

፲፳፩ ጭፍሮች ገንዘቡን ተቀብለው እንደነገሯቸው አደረጉ ማለት ሰርቀው ወሰዱት እሉ ።

ወወፅአ ዝንቱ ነገር በኃቦ አይሁድ አስከ ዮም ።
 እስካሁን ድረስ በአይሁድ ዘንድ ሰርቀው ወሰዱት ፤
 ተብሎ ሲነገር ይኖራል ። ሐተታ አለቆቻቸው አራት ናቸው እየራሳቸው ጠይቀዋቸዋል አንዱን ቢጠይቁት ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱ ሰርቀው ወሰዱት አለ ። አንዱ መቶ ሃያው ቤተ ሰቡ ሰርቀው ወሰዱት አለ ። አንዱ ፤ የሴፍና ኒቆዲሞስ ሰርቀው ወሰዱት አለ ። አንዱን ፤ እኔ ተኝቼ ነበር ሁሉንም አላየሁም አለ ፤ ከመዝኑ ኮነ ነገርክሙ ዝርዝረ ወዝርወ ብሎ በሰይፍ አስፈጅቷቸዋል ።

፲፳፪ ወአርዳኢሁስ ፲ቱ ወ፩ዱ ሐሩ ውስተ ገሊላ ኅብ ደብር ዘአዘዘሙ እግዚእ ኢየሱስ ።

፲፯ ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱ ግን ሂዱ ወዳላቸው ቦታ ወደገሊላ ሄዱ ።

፲፰ ወሶበ ርእይዎ ሰገዱ ሎቱ ።
 ፲፱ ባዩትም ጊዜ ሰገዱለት ።

ወመንፈቆሙስ ናፈቁ ።
 እኩሌቶቹ ተጠራጠሩ አለ ቶማስን ሲያይ ፤ ወን ፍቃ ስሌሊት አንዷል ።

፲፳ ወቀርብ እግዚእ ኢየሱስ ወተናገሮሙ እንዘ ይብል ተውህበኒ ሥልጣን ሰማይ ወምድር ።

፲፳፩ ጌታ ቀርቦ ሰማይን ምድርን የማሳልፍበት ሥልጣን ተሰጠኝ ብሎ ነገራቸው ። ሐተታ ነፍሱና ሥጋው ተለያይተው ነበርና የኒያን ተዋሕዶ ሲያይ ተውህቦ ሊተ አለ አንጂ የተሰጠው በማገፀን ሲዋሐድ ነው ።

በከመ ፈነወኒ አቡዩ አነኒ እፈንወክሙ ።
 እኔን አባቴ ላስተምር እንደላከኝ እናንተንም አልከችኋለሁ ።

፲፱ ሐሩ ወመሐሩ ዙሉ አሕዛብ ። ማር፤፲፮፤፱ ።

፲፱ ሂዳችሁ ሰውን ሁሉ አስተምሩ ። ወአንዝ ታጠምቅዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ።
 ስታጠምቋቸውም በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ብላችሁ አጥምቋቸው ።

፳ ወመሐርዎሙ ዙሉ ይዕቀቡ ዙሉ ዘአዘዝ ኩክሙ ።

፳ መሐርዎሙ ዘአዘዝኩክሙ ይዕቀቡ ዘአዘዝ ኩክሙ ብለህ ግጠም ያዘዝኋችሁን ሁሉ አስተምሯቸው ።

ወናሁ አነ እሂሉ ምስሌክሙ በዙሉ መዋዕል እስከ ኅልፈተ ዓለም ።

እኔም እነሆ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ባላችሁበት ዘመን አድሬባችሁ እኖራለሁ በሐዋርያት መላውን መናገር ነው ።

መልአ ጽሕፈት ብሥራቱ ለማቴዎስ ሐዋርያ ፩ዱ እም፲ወ፪ቱ ሐዋርያት ።

ካሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ማቴዎስ የጻፈው ወንጌል ደረሰ ተፈጸመ ።

ወኮነ ጸሐፊ በፍልስጥዔም በአስተሐምሞ መንፈስ ቅዱስ እምድገረ ዕርገቱ ለእግዚእነ ውስተ ሰማይ ዘበእጳሮግዮ በስማኒት ዓመት ።

ጌታ በሥጋ ወደሰማይ ካረገ በኋላ በስምንተኛው ዓመት መንፈስ ቅዱስ እያተጋው በፍልስጥዔም የጻፈው ።

ወበቀዳሚት ዓመተ መንግሥቱ ለቀላውዴዎስ ቂሣር ቀላውዴዎስ ቂሣር በነገሠ በመጀመሪያው ዓመት ።
 ወስብሐት ስእግዚአብሔር ፤ አስተምሮ ላስጨረስን ስእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው አሜን ።

ኅልቂ ምዕራፍ ዓቢይ ዘወንጌለ ማቴዎስ ።

የማቴዎስ ወንጌል ዓቢይ ምዕራፍ ቀጥር ።

ምዕራፍ ፩ መጽሐፈ ልደቱ ።
 ም ፪ ወተወሊዶ ።
 ም ፫ ወበውሉቱ መዋዕል ።
 ም ፬ ወእምዝ ወስዶ መንፈስ ።
 ም ፭ ወርእዮ አሕዛብ ።
 ም ፮ ወባሕቱ ዑቁ ።
 ም ፯ ኢትኩንኑ ።
 ም ፰ ወእንዘ ይወርድ እምደብር ።
 ም ፱ ወዐሪጎ ውስተ ሐመር ።
 ም ፲ ወእውዎሙ ለ፲ቱ ወ፪ቱ ።
 ም ፲፩ ወኮነ ድጎረ ፈጸመ ።
 ም ፲፪ ወበውሉቱ መዋዕል ።
 ም ፲፫ ወበይሉቲ ዕለት ወጸሉ ።
 ም ፲፬ ወበውሉቱ መዋዕል ስምዓ ሄሮድስ ።
 ም ፲፭ ወእምዝ ቀርቡ ጎበ ኢየሱስ ።
 ም ፲፮ ወመጽሐፈ ፈሪሳውያን ወስዱቃውያን ።
 ም ፲፯ ወእምድጎረ ስሱ መዋዕል ።
 ም ፲፰ ወበይሉቲ ሰዓት ።
 ም ፲፱ ወኮነ እምዘፈጸመ ኢየሱስ ።
 ም ፳ እስመ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ።
 ም ፳፩ ወቀሪቦ ኢየሩሳሌም ።
 ም ፳፪ ወአውሥላ ኢየሱስ ዳግመ ።
 ም ፳፫ ወእምዝ ነገሮሙ ኢየሱስ ለሕዝብ ።
 ም ፳፬ ወወጸላ እምቤተ መቅደስ ።
 ም ፳፭ አሚን ትመስል መንግሥተ ሰማያት ።
 ም ፳፮ ወኮነ እምዘፈጸመ ይቤሉሙ ለአርዳኢሁ።
 ም ፳፯ ወጸቢሐ ተማከሩ ።
 ም ፳፰ ወሰርክ ሰንበት ።

የልደቱ መጽሐፍ ።
 በተወሰደ ጊዜ ።
 በዚያ ወራት ።
 ከዚህ በኋላ ወሰደው ።
 ብዙ ሰው እይቶ ።
 ነገር ግን ዕወቁ ።
 አትፍረዱ ።
 ከተራራ ሲወርድ ።
 ከመርከብ በወጣ ጊዜ ።
 ዐስራ ሁለቱን ጠራ ።
 አስተምሮ ከጨረሰ በኋላ ።
 በዚያ ወራት ።
 በዚያች ቀን ከቤት ወጥቶ ።
 በዚያ ወራት ሄሮድስ ሰማ ።
 ወደ ጌታ ቀረቡ ።
 ፈሪሳውያንና ስዱቃውያን መጡ ።
 ከስድስት ቀን በኋላ ።
 በዚያች ሰዓት ፤
 አስተምሮ ከጨረሰ በኋላ ፤
 መንግሥተ ሰማያት ባለቤትን ትመስላለች ።
 ወደ ኢየሩሳሌም በቀረበ ጊዜ ።
 ጌታ ዳግመኛ መሰሰ ፤
 ጌታ ለሕዝቡ ነገራቸው ፤
 ከቤተ መቅደስ በወጣ ጊዜ ፤
 ያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት ሙሽራን ትመስላለች።
 አስተምሮ ከጨረሰ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ነገራቸው
 ሲነጋ ሊገድሉት መከሩ ።
 ቅዳሜ ማታ ።

መከሥተ አርአስት ዘወንጌል ማቴዎስ ።

የማቴዎስ ወንጌል አርአስት ማውጫ ።

በእንተ መጽሐፈ ትውልድ
 ዘኢየሱስ ክርስቶስ ። ምዕራፍ ፩ ቀጥር ፩
 በእንተ ልደተ ክርስቶስ ። ቀጥ ፲፰
 ዘከመ መጽሐፈ ሰብአ ሰገል
 ውስተ ቤተ ልሔም ። ም ፪ ቀጥ ፩
 ዘከመ ጉዩ ውስተ ግብጽ ። ቀጥ ፲፫
 በእንተ ቅትለት ዘሕፃናት ። ቀጥ ፲፮
 በእንተ ሚጠት እምነ ግብጽ ። ቀጥ ፲፱
 በእንተ ሰብከት ዘዮሐንስ
 መጥምቅ ። ም ፫ ቀጥ ፩
 በእንተ ጥምቀት ዘኢየሱስ
 ቀጥ ፲፫
 በእንተ ተመክሮት ዘኢየሱስ ም ፬ ቀጥ ፩
 ዘከመ ነበረ ኢየሱስ በቅፍርናሆም ። ቀጥ ፲፪
 በእንተ እርባዕቱ ቀዳማውያን
 ሐዋርያት ። ቀጥ ፲፰
 በእንተ ቀዳማዊ ስብከት ወመ
 ንክራቱ ለኢየሱስ ። ቀጥ ፳፫
 ዘከመ ሰበከ መልዕልተ ደብር
 በእንተ ብፁዓን ም ፭ ቀጥ ፩
 በእንተ ሐዲስ ኪዳን ተአርዮታ
 ምላላ ብሊት ። ቀጥ ፲፫
 በእንተ ንጽሕት ሕሊና ወውሂበ ምጽዋት
 ወበእንተ ጸም ወጸሎት ። ም ፮ ቀጥ ፩
 በእንተ ዘይደልዎሙ ለክርስቲያን
 ወበእንተ ንዋዩ ዓለም ። ቀጥ ፲፱
 በእንተ ትእዛዛት ። ም ፯ ቀጥ ፩
 በእንተ አድጎናተ ለምጻዊ ። ም ፰ ቀጥ ፩
 በእንተ ገበረ መስፍን ። ቀጥ ፭
 በእንተ ሐማተ ጴጥሮስ ። ቀጥ ፲፱
 በእንተ ዘከመ ይደሉ ተሊዎተ ኢየሱስ
 ቀጥ ፲፰
 በእንተ ዘከመ እንድኣ ለባሕር
 ቀጥ ፳፫
 በእንተ ኢጋንንት ዘብሔረ ጌርጌሴናን ም ፳ ቀጥ ፳፰
 በእንተ መጸጉዕ ም ፱ ቀጥ ፩
 በእንተ ዘከመ ተጸውዐ ማቴዎስ ። ቀጥ ፱
 በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ
 ለክርስቲያን ጸዊመ ፤ ቀጥ ፲
 በእንተ ወለተ ኢያሔርስ
 ወበእንተ ደም ዘይውገዛ ቀጥ ፲፰
 በእንተ ደቱ ዕውራን ። ቀጥ ፳፯
 በእንተ ጽመም ዘቦቱ ጋኔን ። ቀጥ ፴፪
 በእንተ ዘከመ አንሶስወ ኢየሱስ
 ውስተ ገሊላ ። ቀጥ ፴፭
 በእንተ ዘከመ ተፈነው
 ሐዋርያት ። ም ፲ ቀጥ ፪

የኢየሱስ ክርስቶስን የትውልዱን ታሪክና ቀጥሮ
 ስለ መንገር ።
 ስለ ጌታ መወለድ ።
 ሰብአ ሰገል ወደ ቤተ ልሔም እንደ መጡ ስለመ
 ንገር ።
 ወደ ግብጽ እንደ ሄደ ።
 ስለ ሕፃናት መምት ።
 ከግብጽ ስለ መመለስ ።
 ስለ ዮሐንስ መጥምቅ ማስተማር ።
 ስለ ጌታ መጠመቅ ።
 ስለ ጌታ መፈተን ።
 ጌታ በቅፍርናሆም እንደ ተቀመጠ ።
 ስለ እራቱ ሐዋርያት መመረጥ ።
 ጌታ መጀመሪያ ስለ አስተማረውና ስለ አደረገው
 ተአምራቱ ።
 ስለ ብፁዓን በተራራ ላይ እንዳስተማረ ።
 ብሉይና ሐዲሶን ስለ ማስተካከል ።
 ምጽዋትን በመስጠት በጸም በጸሎት ልብን ስለ
 ማንጸት ።
 ለክርስቲያን ስለሚገባቸው ነገርና ስለ ዓለም ገንዘብ
 ስለ ትእዛዛት ።
 ለምጽ የታመመውን ስለ ማዳን ።
 ስለ ሹም ባሪያ ።
 ስለ ጴጥሮስ አማት ።
 ጌታን መከተል እንዲገባ ።
 ባሕርን ጸጥ እንዳደረገ ።
 በጌርጌሴናን ስለ ነበሩ ኢጋንንት ።
 መፃጉዕን እንደ አዳነ ።
 ማቴዎስ እንደ ተመረጠ ።
 ለክርስቲያን መጸም እንዲገባ ።
 የኢያሐርስን ልጅና ደሚ የሚፈሰን ስለ አዳነ ።
 ሁለት ዕውሮች እንደ ተከተሉት ።
 ደንቆሮ ጋኔን ስለ አደረገት ።
 ጌታ በገሊላ ዞሮ ስለ አስተማረ ።
 ሐዋርያት እንደ ተላኩ ፤

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ማቴዎስ ።

የማቴዎስ ወንጌል አርእስት ማውጫ ።

በእንተ ዘከመ መሐሮሙ ኢየሱስ ለሐዋርያት ።	ቍ ፭	ጌታ ሐዋርያትን እንዳስተማረ ።
በእንተ ኢየሱስ ወአርዳኢሁ ለዮሐንስ መጥምቅ ። ም ፲፩	ቍ ፪	ስለ ጌታና ስለ ዮሐንስ ተማሪዎች ።
በእንተ ዘከመ ወደሶ ኢየሱስ ለዮሐንስ መጥምቅ ።	ቍ ፮	ጌታ ዮሐንስን እንደ አመሰገነው ።
በእንተ ዘከመ ጌሶን ለአገጉር ኢነሳሕያት ።	ቍ ፭	ያሳመኑትን እንደ ነቀፋቸው ።
በእንተ ድኅነት ።	ቍ ፭፭	ስለ ማዳን ።
በእንተ ሰንበት ወሰዊት ም ፲፪	ቍ ፩	ስለ ቅዳሜና ስለ እሸት ።
በእንተ ዘየብሰት እዴሁ ።	ቍ ፲	እጁ ስለ ደረቀች ።
በእንተ ርኅራኄሁ ለኢየሱስ ።	ቍ ፲፭	ስለ ጌታ ለሰው ማዘን ።
በእንተ ዕውር ወጽሙም ዘቦቱ ጋኔን ።	ቍ ፳፪	ስለ ዕውርና ደንቆሮ ጋኔን ያደረበት ።
በእንተ ጽልሑት ዘፈረሳውያን ፡	ቍ ፴፱	ስለ ፈረሳውያን ተንኮል ።
በእንተ ትእምርተ ዮናስ ።	ቍ ፴፰	ስለ ዮናስ ምልክት ።
በእንተ መናፍስት ርኩሳን ።	ቍ ፴፫	ስለ ከፋዎች አጋንንት ፡
በእንተ ስብአ ቤቱ ለእግዚእ ኢየሱስ ።	ቍ ፵፮	ስለ ጌታ ቤተ ሰብ ፡
በእንተ ምሳሌ ዘራኢ ። ም ፲፫	ቍ ፩	ስለ ገበሬ ዘር ምሳሌ ፡
በእንተ ምሳሌ ዘሥርዳይ ሠናይ ወዘከርዳድ ።	ቍ ፳፱	ስለ በጎ ሥንዴና ስለ ክርዳድ ምሳሌ ፡
በእንተ ምሳሌ ዘሕጠተ ሰናፔ ።	ቍ ፴፩	ስለ ሰናፍጭ ቅንጣት ምሳሌ ።
በእንተ ምሳሌ ዘብሐኦ ።	ቍ ፴፫	ስለ እርሾ ምሳሌ ።
በእንተ ፍካሬ ዘምሳሌ ክርዳድ ።	ቍ ፴፮	የእንክርዳድ ምሳሌን ስለ መተርጎም ፡
በእንተ መድፍን ወባሕርይ ወገሪፍ ። ምዕራፍ ፲፫ ቍጥር ፵፱		ስለ ተቀበረ ዕንቁና መረብ ።
በእንተ ዘከመ ሐረ ኢየሱስ ውስተ ናዝሬት ፡	ቍ ፶፫	ጌታ ወደናዝሬት እንደ ሄደ ፡
በእንተ ዘከመ ሐሰየ ሄሮድስ ሳዕል ኢየሱስ ። ም ፲፬	ቍ ፩	ሄሮድስ በጌታ ላይ እንዳለበ ።
በእንተ ምትረተ ዮሐንስ መጥምቅ ።	ቍ ፫	ስለ ዮሐንስ መቆረጥ ።
በእንተ ቀዳሚት አብዝኖተ ኅብስት ።	ቍ ፲፫	መጀመሪያ እንጀራ እንዳበረከተ ።
በእንተ ዘከመ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ መልዕልተ ማይ	ቍ ፳፪	ጌታ በውኃ ላይ እንደ ሄደ ።
በእንተ ዘከመ ዐደወ ውስተ ጌንሴሬፕ ።	ቍ ፴፱	ወደ ጌንሴሬፕ እንዳሻገረ ።
በእንተ ፈረሳውያን ወሥርዳቶሙ ። ም ፲፭	ቍ ፩	ስለ ፈረሳውያን ሥራት ፡
በእንተ ከነናዊት እም ።	ቍ ፳፩	ስለ ከነናዊት ሴት ።
በእንተ ዘከመ ተፈወሱ ካል ዓን ሕሙማን ።	ቍ ፳፱	ሌሎች በሽተኞች እንደዳኑ ፤
በእንተ ካልዕት አብዝኖተ ኅብስት ።	ቍ ፴፪	ሁለተኛ እንጀራ ስለ አበረከተ ።

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ግቲዎስ ።

የግቲዎስ ወንጌል አርእስት ግጥሚ ።

በእንተ ዘከመ ንሙሁ ትእምርተ				ምልክትን ከሰማይ ሊያሳዩቸው እንደ ፈለጉ ።
እምሰማይ ያርእዮሙ፤ ም ፲፮	ቀ	፩		ሰለ ፈረሳውያንና ሰለ ሰጹቃውያን እርቆ ።
በእንተ ብሔሉ ፈረሳውያን ወሰዱቃውያን ። ቀ	፮			እጥርስ እንደ አመነ ።
በእንተ ዘከመ ተአመን እጥርስ	ቀ	፲፫		
በእንተ ዘከመ ተንበየ ኢየሱስ				
ሕግጥ ።	ቀ	፳፩		ጌታ መከራውን እንደ ተናገረ ።
በእንተ ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን				
ንዲገርእሱ በእንተ ክርስቶስ ።	ቀ	፳፪		ክርስቲያን ስለ ክርስቶስ ራሱን መጣል እንዲገባው።
በእንተ ዘከመ ተወለጠ ገጹ ለኢ				
የሱስ በደብረ ታቦር ም ፲፯	ቀ	፩		በደብረ ታቦር የጌታ መልኩ እንደ ተለወጠ ፤
በእንተ ወርቃዊ ዘይጹአር	ቀ	፲፱		በጨረቃ ጊዜ ስለ ሚታመም ፤
በእንተ ውሂሰ ጸባሕት ለቤተ				
መቅደስ ፤	ቀ	፳፫		ለቤተ መቅደስ ግብር ስለ መሰጠት ፤
በእንተ ክርስቲያናዊት ትሕትና ም ፲፰	ቀ	፩		ስለ ክርስቲያን ሰው ትሕትና ፤
በእንተ ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ				
በሳዕል ዕቅድት	ቀ	፯		ጌታ ሰውን ማሰናከል እንዳይገባ ስለ ተናገረ ፤
በእንተ በግዕዝ ዘትንጉላት ፤	ቀ	፲፩		ስለ ጠፋች በግ ።
በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ				
ለእገው ተገሥጸ ። ምዕራፍ ፲፰	ቀጥር	፲፰		ወንድሞችን መምከር እንዲገባ ፤
በእንተ ማህል ዘክርስቲያን ።	ቀ	፲፱		ስለ ክርስቲያን ይቅርታ ።
በእንተ ምሳሌ አግብርት				
ወፈድዮት ዕዳ ፤	ቀ	፳፫		ስለ ባሮች ምሳሌና ዕዳን ስለ መከፈል ።
በእንተ ዘከመ ተግዛሠ ኢየሱስ				
እምኢየሩሳሌም ። ም ፲፱	ቀ	፩		ጌታ ከኢየሩሳሌም እንደ ሄደ ።
በእንተ ኪዳን ዘአይትፈታሕ	ቀ	፫		ስለማይፈታ መሐላ ።
በእንተ ሕፃናት አለ መጽሐ				
ገብ ኢየሱስ ።	ቀ	፲፫		ወደ ጌታ ስለ መጡ ልጆች ።
በእንተ ወሬዛ ባዕል ።	ቀ	፲፮		ስለ ባለጠጋ ጉልማሳ ።
በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ ዕሜት				
ለእስ ይተልውዎ ።	ቀ	፳፯		ጌታን የሚከተሉ ዋጋ እንዲገባቸው ።
በእንተ ምሳሌ ዘዓቀብተ ወይን ም ፳	ቀ	፩		ስለ ወይን ጠባቂዎች ምሳሌ ።
በእንተ ትንቢት ማልሲት ዘሕማማት	ቀ	፲፯		ጌታ መከራውን ምስተኾ እንደ ተናገረ ።
በእንተ ደቂቀ ዘብዴዎስ ።	ቀ	፳		ስለ ዙብዴዎስ ልጆች ።
በእንተ ዕውራን ዘኢያሪሆ	ቀ	፴		ኢያሪኮ ስለ አሉ ዕውሮች ።
በእንተ ዘከመ ቦኦ እግዚእ ኢየ				
ሱስ ኢየሩሳሌም ። ም ፳፩	ቀ	፩		ጌታ ኢየሩሳሌም እንደገባ ።
በእንተ ዘከመ ሰደዶሙ ኢየሱስ				
ለእስ ያረኩሱ ቤተ መቅደስ ።	ቀ	፲፪		ቤተ መቅደስ የሚያረክሱ አይሁድን ጌታ እንዴ
				ሰደዳቸው ።
በእንተ በለስ ዘተረገመት ።	ቀ	፲፰		ስለ ተረገመች በለስ ።
በእንተ ትወቅልት ገብ እግዚአብሔር ።	ቀ	፳		እግዚአብሔርን ስለ ማመን ።
በእንተ ዘከመ ተሰእሎሙ ለአይሁድ				
በእንተ ጥምቀተ የሐንስ ።	ቀ	፳፫		ጌታ አይሁድን ስለ የሐንስ ማጥመቅ እንደ ጠፃ
				ቃቸው ።
በእንተ ጀቱ ደቂቅ ።	ቀ	፳፰		ስለ ሁለቱ ልጆች ምሳሌ ።
በእንተ አኩያን ገባእት				
በእንተ ወይን ።	ቀ	፴፫		ስለ ክፉዎች ወይን ጠባቂች ።

መከላከል አርአስት ዘወንጌል ግብርና ፡

የግብርና ወንጌል አርአስት ግብርና ፡

በእንተ ምሳሌ ንጉሥ ዘገብረ
 ኩባካብ ለወልዱ ፡ ም ሸ፪ ቀ ፩
 በእንተ ዘከመ ይደሉ ውሂብ
 ጸባሕት ሰቂማር ፡ ቀ ፲፮
 በእንተ ሰዱቃውያን ወትን
 ማኤ ሙታን ፡ ቀ ፳፫
 በእንተ ዓቢይ ትእዛዝ እግዚአብሔር ፡ ቀ ፴፬
 በእንተ መሢሕ ወልደ ዳዊት ምዕራፍ ሸ፪ ቀ ፵፩
 በእንተ መደልዎን ፈሪሳውያን ም ሸ፫ ቀ ፩
 በእንተ እከየ ፈሪሳውያን ፡ ቀ ፲፫
 በእንተ ዘከመ ኄሳ ለኢየሩሳሌም ፡ ቀ ፴፯
 በእንተ ዘከመ አቅደመ ነጊረ
 ሙስናሃ ሰቤተ መቅደስ ወለኢየሩሳሌም ም ሸ፬ ቀ ፩
 በእንተ ካልአዊት ምጽአት ዘወልደ
 ዕንላ እመሕያው ፡ ቀ ፳፱
 በእንተ ዘከመ ይደልዎ ተጊህ
 ለክርስቲያን ፡ ቀ ፴፮
 በእንተ ፲ቱ ደናግል ጠባባት
 ወዓብዳት ፡ ም ሸ፭ ቀ ፩
 በእንተ ምሳሌ መካልይ ፡ ቀ ፲፬
 በእንተ ኅልቀቱ ዓለም ፡ ቀ ፴፩
 ዘከመ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት
 በሳዕለ ኢየሱስ ም ሸ፮ ቀ ፫
 በእንተ ዘከመ ረፈቀ ኢየሱስ ለድራር
 በቢታንያ ወተካይዶቱ ለይሁዳ ፡ ቀ ፮
 በእንተ ደጋሪት ድራር
 ወእስተዳልዎ ፡ ቀ ፲፯
 በእንተ ዘከመ ከሠተ ኢየሱስ
 ለዘያገብዎ ፡ ቀ ፳
 በእንተ ዘከመ ሠርዓ ኢየሱስ
 እኩቴተ ቀርባን ፡ ቀ ፳፮
 በእንተ አቅደመ ኢየሱስ ነጊረ
 ዕልወተ አርዳኢሁ ፡ ቀ ፴
 በእንተ ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ
 በጌቴሴማን ፡ ቀ ፴፯
 በእንተ ዘከመ አግብአ ይሁዳ ለክ
 ርስቶስ ወዘከመ ተእኅዘ ፡ ቀ ፵፯
 በእንተ ዘከመ ቆመ ኢየሱስ
 በቅድመ ዓውድ ፡ ቀ ፶፯
 በእንተ ከህደተ ጲጥሮስ ፡ ቀ ፷፬
 በእንተ ቀቢጸ ተስፋ ዘይሁዳ ም ሸ፮ ቀ ፫
 በእንተ ዘከመ ቆመ ኢየሱስ
 በቅድመ ጲሳጦስ ፡ ቀ ፲፩

ሰልጁ ሠርግ ስለ አደረገ ንጉሥ ምሳሌ ፡
 ለቂማር ግብር መስጠት እንዲገባ ፡
 ስለ ሰዱቃውያንና ስለ ትንሣኤ ሙታን ፡
 ለስ እግዚአብሔር ትእዛዝ ፡
 ስለ መሢሕ ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ፡
 ስለ ግብዞች ፈሪሳውያን ፡
 ስለ ፈሪሳውያን ክፋት ፡
 ኢየሩሳሌምን እንደ ነቀፋት ፡
 የኢየሩሳሌምንና የቤተ መቅደስን ጥፋት እንደ ተናገረ
 ስለ ሁለተኛዬቱ ወልደ ዕንላ እመሕያው ክርስቶስ
 መምጣት ፡
 ለክርስቲያን መትጋት እንዲገባው ፡
 ስለ ልባሞችና ስለ ሰነፎች ዐሥር ደናግል ፡
 ስለ ወርቅ ምሳሌ ፡
 ስለ ዓለም ማለፍ ፡
 የካህናት አለቆች በጌታ ሳይ እንደ መከሩ ፡
 ጌታ በቢታንያ ለራት እንደ ተቀመጠ ይሁዳም
 ከሊቃነ ካህናት ጋራ እንደ ተማማለ ፡
 ስለ ሁለተኛዬቱ ራት መዘጋጀት ፡
 የሚያሲዘውን ጌታ እንደ ገለጠ ፡
 ጌታ ቀርባንን እንደሠራ ፡
 ጌታ የተማረዎቹን ክህደት አስቀድሞ እንደ ተናገረ፡፡
 ጌታ በጌቴሴማን እንደጸለየ ፡
 ይሁዳ ክርስቶስን እንደ እስያዘው ክርስቶስም እንደ
 ተያዘ ፡
 ጌታ ባደባባይ እንደ ቆመ ፡
 ጲጥሮስ ጌታን እንደካደው ፡
 ይሁዳ ተስፋ እንደቆረጠ ፡
 ጌታ በጲሳጦስ ፈት እንደቆመ ፡

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ማቴዎስ ።

የማቴዎስ ወንጌል አርእስት ማውጫ ።

በእንተ ዘከመ ኅረይዎ ሰበርባን እምነ

ኢየሱስ ወዘከመ ኩነንዎ ቀ፡ ፲፭

በርባንን ከጌታ ይልቅ እንደመረጡት በጌታም እንደ ፈረዱበት ።

ዘከመ ተላለቱ ላዕለ ኢየሱስ ም፡ ፳፯ ቀ፡ ፳፯

በጌታ እንደ ዘበቱበት ።

በእንተ ፍኖተ መስቀል ቀ፡ ፴፱

ስለ መስቀል መንገድ ።

በእንተ ዘከመ ተሰቅለ ኢየሱስ ቀ፡ ፴፭

ጌታ እንደ ተሰቀለ ።

በእንተ ጸዕሩ ወሞቱ ለኢየሱስ ቀ፡ ፵፭

ስለ ጌታ ሞትና ጭንቀት ።

በእንተ ዘከመ ተቀበረ ኢየሱስ ። ቀ፡ ፶፮

ጌታ እንደ ተቀበረ ።

በእንተ ትንግሌሁ ለኢየሱስ ም፡ ፳፰ ቀ፡ ፩

ጌታ እንደ ተነሣ ።

በእንተ ዘከመ ጊጥዎሙ ለዓቀብት ቀ፡ ፲፩

መቃብር ጠባቆችን እንዳ አባበዷቸው ።

በእንተ ዘከመ ተፈነዉ ሐዋርያት ቀ፡ ፲፮

ሐዋርያት እንደ ተላኩ ።

